

RAPORT DE MEDIU

pentru amenajamentul fondului forestier proprietate publică și privată aparținând
comunei Pardoși, cuprins în unitatea de producție și protecție **U.P. I Pardoși,**
județul Buzău

2022

Cuprins

1. Introducere	5
2. Expunerea conținutului și a obiectivelor principale ale amenajamentului silvic	5
Relația cu alte planuri și programe relevante	5
2.1. Conținutul amenajamentului silvic.....	5
2.2. Obiectivele principale ale amenajamentului silvic.....	17
2.3. Relația amenajamentului cu alte planuri și programe relevante.....	19
3. Aspecte relevante ale stării actuale a mediului și ale evoluției sale probabile în situația neimplementării amenajamentului silvic	22
3.1. Geologia	22
3.4. Climatologia	23
3.4.2. Regimul pluviometric.....	25
3.4.3. Regimul eolian	25
3.4.4. Evapotranspirația potențială.....	26
3.4.4. Indicatorii sintetici ai datelor climatice	26
3.5. Soluri	27
3.5.1. Evidența și răspândirea teritorială a tipurilor de sol.....	27
3.5.2. Descrierea tipurilor și subtipurilor de sol.....	27
3.6. Tipuri de stațiuni.....	28
3.6.1. Evidența și răspândirea teritorială a tipurilor de stațiuni.....	28
3.6.2. Descrierea tipurilor de stațiuni cu factori limitativi și măsurile de gospodărire impuse de aceștia	29
3.7. Tipuri de păduri	30
3.8. Alte date sintetice	31
3.9. Starea fitosanitară a pădurii	43
3.10. Evoluția probabilă a mediului în situația neimplementării amenajamentului silvic	44
4. Probleme de mediu existente care sunt relevante pentru plan sau program.....	45
4.1. Biodiversitatea.....	45
4.2. Populația și sănătatea umană	70
4.3. Mediul economic și social	70
4.4. Solul.....	70
4.5. Apa	70
4.6. Aerul, zgomotul și vibrațiile.....	71
4.7. Factorii climatici.....	71
4.8. Peisajul	71
5. Obiectivele de protecție a mediului, stabilite la nivel național, comunitar sau internațional, care sunt relevante pentru plan și modul în care s-a ținut cont de acestea și de orice alte considerații de mediu în timpul pregătirii planului.....	71
6. Potențialele efecte semnificative asupra mediului rezultate prin implementarea amenajamentului silvic	78

6.1. Factorii de mediu: populația și sănătatea umană, mediul economic și social, solul, apa, aerul, zgomotul și vibrațiile	78
6.2. Biodiversitatea	85
7. Posibilele efecte semnificative asupra mediului, inclusiv asupra sănătății, în context transfrontieră	96
8. Măsurile propuse pentru a preveni, reduce și compensa cât de complet posibil orice efect advers asupra mediului prin implementarea amenajamentului silvic	96
8.1. Măsurile de prevenire și reducere a impactului asupra factorilor de mediu.....	96
8.1.1. Măsurile generale de prevenire și reducere a impactului în procesul de exploatare a masei lemnoase	96
8.1.2. Măsurile de prevenire și reducere a impactului asupra factorului de mediu apă	97
8.1.3. Măsurile de prevenire și reducere a impactului asupra factorului de mediu aer	97
8.1.4. Măsurile de prevenire și reducere a impactului asupra factorului de mediu sol	97
8.1.5. Măsurile de prevenire și reducere a impactului asupra factorului de mediu biodiversitate ..	98
8.1.6. Măsurile de protecție a fondului forestier	102
8.1.6.1. Protecția împotriva doborâturilor și rupturilor de vânt și zăpadă.....	102
8.1.6.2. Protecția împotriva incendiilor.....	102
8.1.6.3. Protecția împotriva bolilor și a dăunătorilor	103
8.1.6.4. Protecția împotriva fenomenului de uscăre anormală	104
8.1.6.5. Măsurile concrete de protecție a biodiversității care se vor aplica în cazul producerii unor calamități naturale pe parcursul aplicării amenajamentului silvic	104
9. Monitorizarea implementării măsurilor propuse pentru reducerea impactului asupra factorilor de mediu	106
10. Expunerea motivelor care au condus la varianta aleasă a planului	107
10.1. Alternativa zero – varianta în care nu se aplică prevederile amenajamentului	107
10.2. Alternativa unu – varianta în care se aplică amenajamentul silvic.....	107
11. Rezumat fără caracter tehnic al informației furnizate	108

1. Introducere

Prezentul Raport de mediu este întocmit pentru amenajamentul fondului forestier proprietate publică și privată aparținând comunei Pardoși, unitatea de producție și protecție U.P. I Pardoși, județul Buzău, cu perioada de valabilitate 01.01.2020-31.12.2029 și include măsurile și concluziile din studiul de evaluare adecvată.

Titular: comuna Pardoși, județul Buzău, E-mail: primariapardosi_bz@yahoo.com

Elaborator EA: Păștin Ciprian-Ionuț., mun. Câmpulung, str. G-ral C. Simonescu nr. 11, bl. A1, sc. B, ap. 9, et. 2, județul Argeș, email: pastin_ciprian@yahoo.com, tel. 0723 868 125

Teritoriul U.P. I Pardoși se suprapune în totalitate cu aria naturală protejată ROSPA0141 Subcarpații Vrancei, declarată sit de protecție avifaunistică prin Hotărârea de Guvern 971/2011 pentru modificarea și completarea Hotărârii de Guvern 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România.

În prezent, fondul forestier se află sub contract de servicii cu Ocolul Silvic Râmnicu Sărat, str. Stadionului nr. 13, loc. Râmnicu Sărat, jud. Buzău.

Raportul de mediu este parte integrantă a amenajamentului silvic U.P. I Pardoși care identifică, descrie și evaluează efectele posibile semnificative asupra mediului ale aplicării acestuia și alternativele lui raționale, luând în considerare obiectivele și aria geografică aferentă.

2. Expunerea conținutului și a obiectivelor principale ale amenajamentului silvic.

Relația cu alte planuri și programe relevante

2.1. Conținutul amenajamentului silvic

Amenajamentul silvic reprezintă studiul de bază în gestionarea și gospodărirea pădurilor, cu conținut tehnico-organizatoric, juridic și economic, fundamentat ecologic, iar **amenajarea pădurilor** este ansamblul de preocupări și măsuri menite să asigure aducerea și păstrarea pădurilor în stare corespunzătoare din punctul de vedere al funcțiilor ecologice, economice și sociale pe care acestea le îndeplinesc.

Sarcina fundamentală a amenajamentului este aceea de a organiza și conduce pădurile spre starea lor de maximă eficacitate funcțională, în condițiile respectării următoarelor *principii*:

a) **principiul continuității și al permanenței pădurilor**, care reflectă preocuparea continuă de a asigura condițiile necesare pentru gestionarea durabilă a pădurilor (privită ca administrare și utilizare a ecosistemelor forestiere astfel încât să li se mențină sau să li se îmbunătățească biodiversitatea, productivitatea, capacitatea de regenerare și sănătatea și să li se asigure, pentru prezent și viitor, capacitatea de a exercita funcții multiple – ecologice, economice și sociale – la nivel local și regional, fără a genera prejudicii altor sisteme), astfel încât acestea să ofere, permanent și la un nivel cât mai ridicat, produse lemnoase și de altă natură, precum și servicii de protecție și sociale;

b) **principiul eficacității funcționale**, care exprimă preocuparea permanentă pentru creșterea capacităților de producție și protecție a pădurilor, precum și pentru o optimă punere în valoare a acestora, asigurându-se echilibrul corespunzător între aspectele de ordin ecologic, economic și social, cu cele mai mici costuri posibile;

c) **principiul conservării și ameliorării biodiversității**, prin care se urmărește conservarea și ameliorarea biodiversității la cele patru niveluri ale acesteia (diversitatea genetică intraspecifică, diversitatea speciilor, ecosistemelor și peisajelor), în scopul maximizării stabilității și a potențialului polifuncțional al pădurilor;

d) **principiul economic**, prin care organizarea producției forestiere este dirijată de principiul fundamental al dezvoltării planice, în raport cu însușirile pădurii și de condițiile naturale de dezvoltare a acesteia.

Tratarea problemelor de amenajament se realizează în concepție sistemică, urmărind totodată integrarea amenajării pădurilor în acțiunile mai cuprinzătoare de amenajare a mediului, cu luarea în considerare a condițiilor ecologice, economice și sociale din zonă.

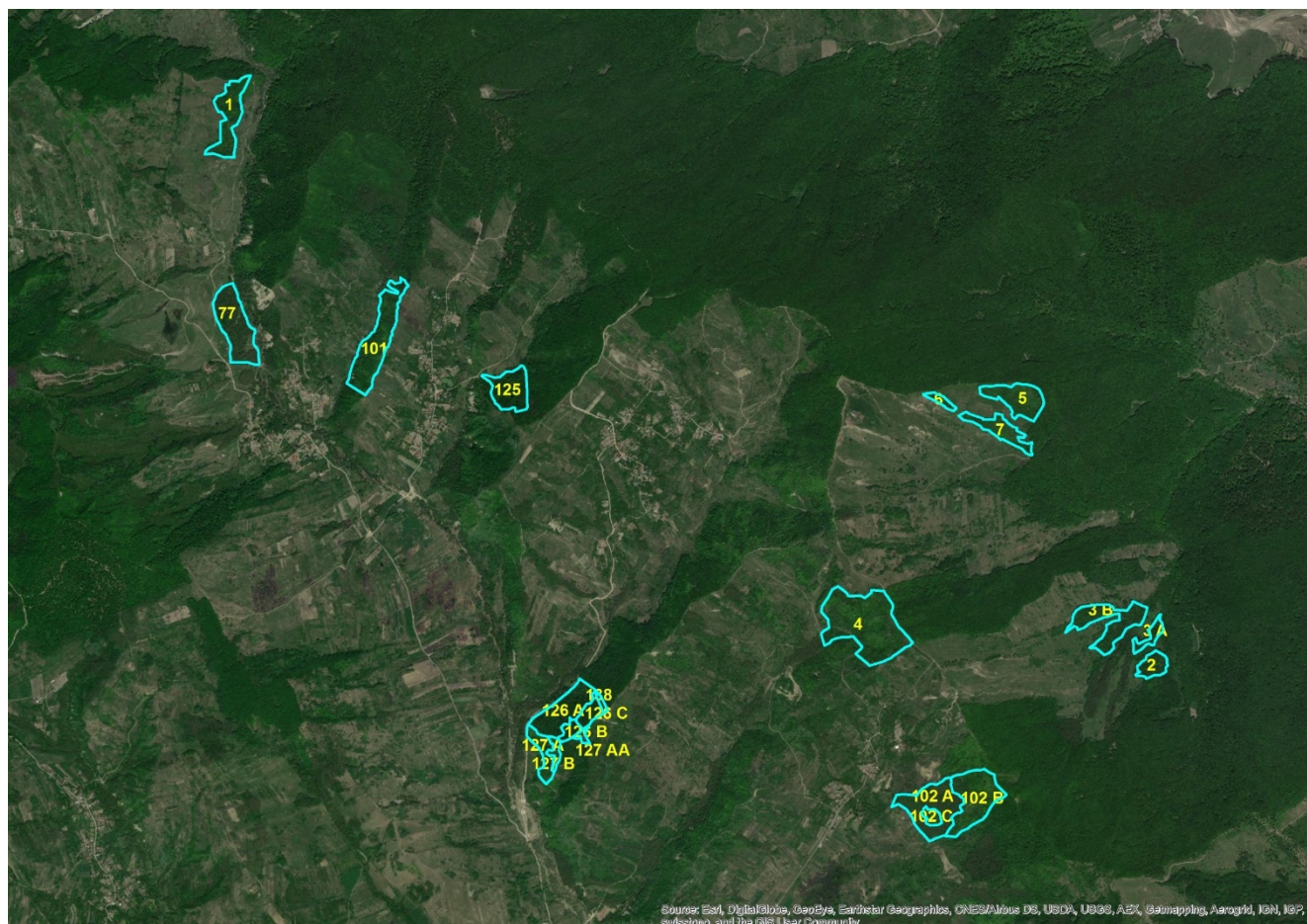
Geografic, pădurile sunt situate în Subcarpații Vrancei, în partea superioară a bazinul râului Călnău.

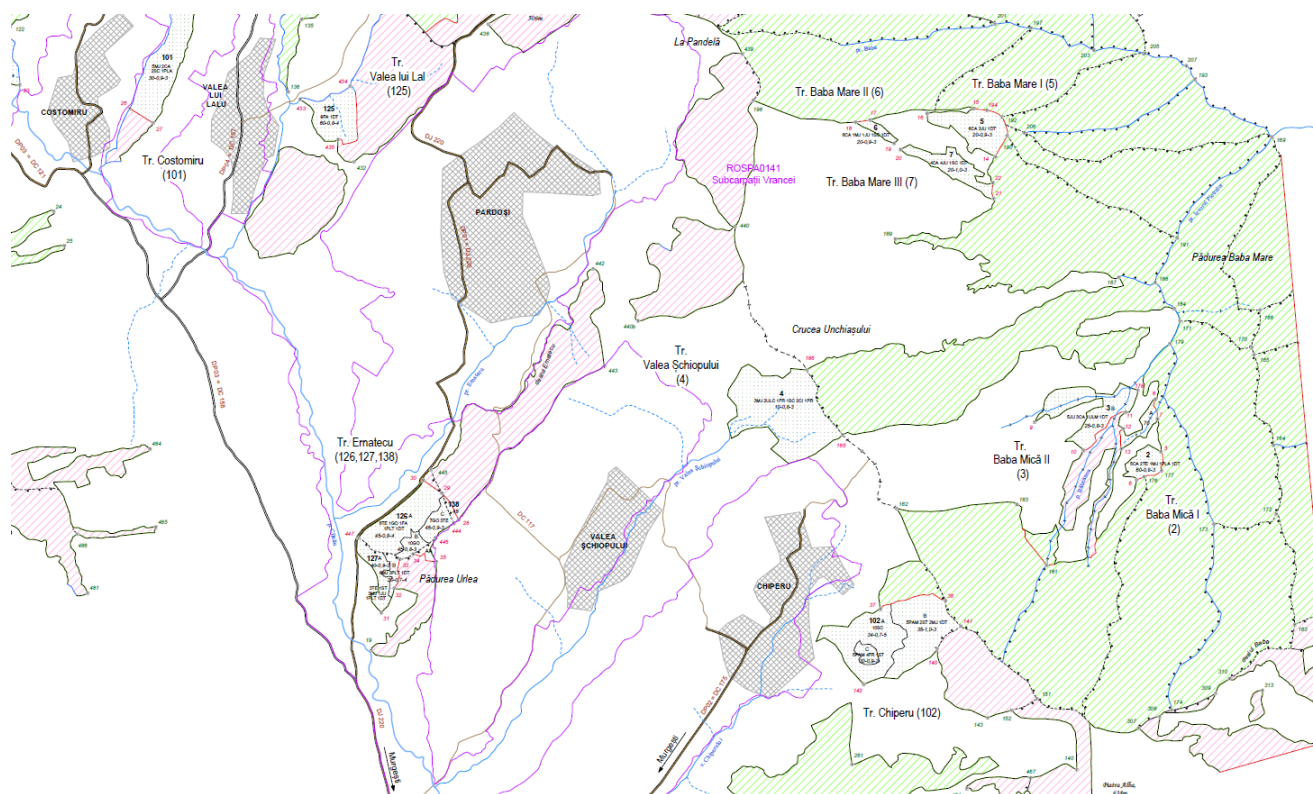
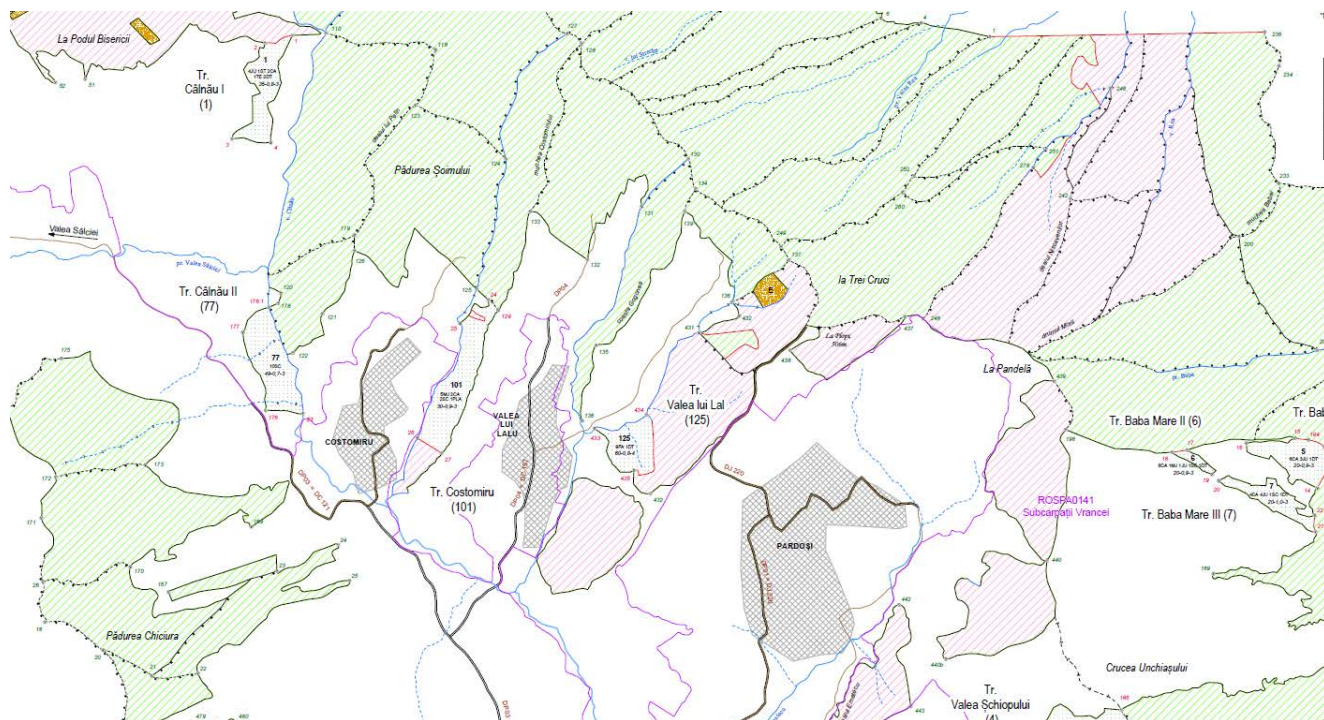
Din punct de vedere fitoclimatic, pădurile unității de producție sunt situate în etajele de vegetație FD3- Deluros de gorunete, fâgete și goruneto-fâgete (94%) și FD1 – Deluros de cvercete cu stejar (și cu CE, GÎ, GO și amestecuri ale acestora) (6%).

Repartizarea fondului forestier pe **unități teritorial-administrative** este următoarea:

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Parcele aferente	Suprafața	
				ha	%
1	Buzău	Pardoși	1,4,77,101,102,125-127,138	81,38	79
2		Topliceni	2,3,5-7	21,44	21
Total				102,82	100

Localizarea trupurilor de pădure este următoarea:

Sintetic, conținutul amenajamentului silvic este următorul:

- 1) Situația teritorial – administrativă.
- 2) Organizarea teritoriului.
- 3) Gospodărirea din trecut a pădurilor.
- 4) Studiul stațiunii și al vegetației forestiere.
- 5) Stabilirea funcțiilor social – economice și ecologice ale pădurii și a bazelor de amenajare.
- 6) Reglementarea procesului de producție lemnoasă și măsuri de gospodărire a arboretelor cu funcții speciale de protecție.
- 7) Valorificarea superioară a altor produse ale fondului forestier în afara lemnului.
- 8) Protecția fondului forestier.
- 9) Conservarea biodiversității.
- 10) Instalații de transport, tehnologii de exploatare și construcții forestiere.
- 11) Analiza eficacității modului de gospodărire a pădurilor.
- 12) Diverse.

- 13) Planuri de recoltare și cultură.
- 14) Planuri privind instalațiile de transport și construcțiile forestiere.
- 15) Prognoza dezvoltării fondului forestier.
- 16) Evidențe de caracterizare a fondului forestier.
- 17) Evidențe privind aplicarea amenajamentului.

Elaborarea amenajamentului se face sub coordonarea și controlul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură. Amenajamentul și modificările acestuia sunt aprobate prin ordin al conducătorului autorității publice centrale care răspunde de silvicultură.

Structura arboretelor și a pădurii, atât cea normală, cât și cea corespunzătoare diferitelor etape intermediare, se definește prin stabilirea **bazelor de amenajare**: regim, compoziție țel, tratament, exploatabilitate și ciclu.

Evidența bazelor de amenajare, pe subunități de producție și protecție, este următoarea:

S. U. P.	Su-pra-fața (ha)	Regim de gospodărire	Compoziția %				Trata-ment	Exploa-tabilita-tea și vârsta medie a expl.	Ci-clul
			actuală	după 10 ani	după 20 de ani	țel			
"A"	75,49	codru	16CA17SC 15MJ13JU6FA 5ULC5CI 4GO13DT6DM	15CA17SC 14MJ13JU8FA 4ULC5CI 6GO13DT5DM	13CA17SC14MJ1 3JU10FA2ULC5C 18GO13DT5DM	57GO15FA5ST 5CI5TE1PAM 12DT	T. progr. T. crâng	De protecție 100	100
„M”	26,85	codru	31SC19PAM1 6TE9MJ7ST 6DT4PLT 3GO3FA2FR	31SC19PAM1 6TE7MJ7ST 6DT2PLT 5GO5FA2FR	31SC19PAM 15TE2MJ7ST 6DT1PLT 7GO7FA2FR	54GO32FA3TE 1MJ10DT			
U.P.	102,34		20SC14MJ1 3CA10JU7TE 5FA5PAM 3GO20DT3DM	20SC12MJ 12CA10JU7TE 7FA5PAM 5GO20DT2DM	20SC10MJ 10CA10JU7TE 9FA5PAM 7GO20DT2DM	56GO20FA5TE 4ST4CI11DT			

În privința **regimului** sau a modului general în care se asigură regenerarea unei păduri (din sămânță sau pe cale vegetativă) s-a prevăzut să se aplice regimul codru bazat pe regenerarea pădurii din sămânță. Regimul crâng se va aplica doar în cazul salcâmetelor.

Compoziția-țel sau asocierea și proporția speciilor din cadrul unui arboret care îmbină, în orice moment al existenței lui, în modul cel mai favorabil, exigențele biologice ale pădurii cu cerințele ecologice, economice și sociale s-a stabilit pentru fiecare arboret în parte astfel:

- *compoziția țel la exploatabilitate*, pentru arboretele neexploatabile și preexploatabile reprezentând cea mai favorabilă compoziție la care ajung arboretele la vârsta exploatabilității în raport cu compoziția lor actuală și cu posibilitățile de ameliorare a acestuia, prin intervențiile ce se fac în direcția realizării compoziției optime;

- *compoziția țel la regenerare*, pentru arboretele exploatabile în prezent și cele care devin exploatabile în cursul primei perioade de amenajament, luând în considerație compoziția-țel optimă;

- *compoziția-țel optimă*, corespunzătoare țăelurilor de gospodărire și condițiilor ecologice date.

La fixarea compoziției-țel a fiecărui arboret s-a avut în vedere compoziția corespunzătoare tipului natural fundamental de pădure, conservarea biodiversității, condițiile staționale determinante, funcțiile ecologice, economice și sociale atribuite arboretelor, starea actuală a acestora.

Compoziția-țel la nivel de arboret este dată în descrierea parcellară, iar pe subunități, iar pe total unitate de protecție și producție se prezintă compoziția-țel finală astfel:

Tip de stațiune	Tip de pădure	Compoziția-țel	Supr. (ha)	Suprafața (ha)										
				SC	MJ	CA	JU	TE	FA	PAM	GO	DT	DM	ST
S.U.P."A" - (75,49 ha)														
5.1.5.2.	511.3.	8GO1TE1DT	3,45					0,34			2,76	0,35		
	531.4.	7GO2FA1DT	27,17						5,43		19,02	2,72		
	532.4.	7GO1TE1CI1DT	30,82					3,08			21,57	3,08		3,09
5.2.4.1.	424.2.	8FA2DT	5,40						4,32			1,08		
5.2.4.2.	421.2.	7FA1TE1CI1DT	2,35					0,23	1,64			0,24		0,24
7.4.3.0.	621.5.	6ST1TE1PAM2DT	6,30					0,63		0,63		1,26		3,78
TOTAL S.U.P. A			75,49					4,28	11,39	0,63	43,35	8,73		3,78 3,33
COMPOZIȚIA ȚEL S.U.P."A" (%)			100					5	15	1	57	12		5 5
COMPOZIȚIA ACTUALĂ S.U.P."A" (%)			100	17	15	16	13		6		4	18	6	5
S.U.P."M" - (26,85 ha)														
5.1.3.1.	515.1.	6GO1TE2MJ1DT	1,04		0,21			0,11			0,62	0,10		
5.1.5.2.	513.4.	7GO2FA1DT	18,79						3,76		13,15	1,88		
5.2.4.1.	551.5.	7FA1TE1GO1DT	7,02					0,71	4,91		0,70	0,70		
TOTAL S.U.P. M			26,85		0,21			0,82	8,67		14,47	2,68		
COMPOZIȚIA ȚEL S.U.P."M" (%)			100		1			3	32		54	10		
COMPOZIȚIA ACTUALĂ S.U.P."M" (%)			100	31	9			16	3	19	3	8	4	7
U.P. - (102,34 ha)														
TOTAL U.P.			102,34		0,21			5,10	20,06	0,63	57,82	11,41		3,78 3,33
COMPOZIȚIA ȚEL U.P.(%)			100					5	20		56	11		4 4
COMPOZIȚIA ACTUALĂ U.P.(%)			100	20	14	13	10	7	5	5	3	20	3	

În raport cu caracteristicile arboretelor și funcțiile atribuite acestora, în arboretele din S.U.P. "A" s-a adoptat **exploatabilitatea de protecție** pentru arboretele încadrate în grupa I funcțională care sunt luate în considerare la reglementarea procesului de producție.

Pentru S.U.P."A" – codru regulat, sortimente obișnuite, **vârsta medie a exploatabilității** este de 100 de ani, în raport cu ponderea semnificativă a fagului, ca specie de bază.

Vârsta exploatabilității s-a stabilit pentru fiecare arboret în parte, ea fiind dată în cadrul descrierii parcelare.

Ca principală bază de amenajare, **ciclul** determină mărimea și structura pădurii în ansamblul ei în raport cu vârsta arboretelor componente.

La stabilirea ciclului, au fost luate în considerare:

- formațiile și speciile forestiere existente;
- funcțiile social-economice atribuite arboretelor;
- media vârstei exploatabilității tehnice pentru speciile de bază;
- posibilitatea de creștere a eficacității funcționale a arboretelor și a pădurii în ansamblul ei.

Pe baza considerentelor arătate, ciclul s-a stabilit prin rotunjirea vârstei medii a exploatabilității. Astfel, pentru S.U.P."A" – codru regulat, sortimente obișnuite, a rezultat un *ciclu de 100 de ani*.

Stabilirea **posibilității de produse principale și secundare** și elaborarea planurilor de recoltare și împăduriri definesc reglementarea procesului de producție, prin care s-a urmărit:

- dirijarea structurii pădurii spre cea optimă în raport cu condițiile ecologice și cerințele social-economice;

- realizarea unui fond de producție care să permită exercitarea cu continuitate pe termen lung a funcțiilor de protecție și de producție ale pădurii și creșterea stabilității ecologice și a eficienței funcționale a arboretelor;

- crearea unui cadru adecvat pentru aplicarea unei culturi silvice intensive și respectarea la nivel de arboret a reglementărilor de ordin silvicultural aflate în vigoare;

- conservarea biodiversității și dezvoltarea durabilă a arboretelor.

Sub raportul repartiției arborilor pe categorii dimensionale și al etajării populațiilor de arbori și arbuști, pădurile vor fi conduse spre structuri diversificate, amestecate, pluriene, relativ pluriene, naturale sau de tip natural, capabile de a îndeplini funcții multiple de producție și protecție.

Realizarea structurii optime, în vederea recoltării sortimentelor stabilite prin țelurile de gospodărire adoptate și asigurarea funcțiilor de protecție atribuite, impun o serie de măsuri silviculturale ce urmează să se aplice de la crearea arboretelor și până la exploatarea lor.

Prin alegerea **tratamentelor** care urmează să fie aplicate în suprafața studiată s-a urmărit:

- asigurarea regenerării pe cale naturală din sămânță pentru toate arboretele cu excepția salcâmtelor care vor fi regenerare vegetativ;
- realizarea unor structuri optime sub raport ecologic și funcțional;
- asigurarea producției de lemn și realizarea funcțiilor de protecție atribuite, în condiții cât mai economice;
- evitarea expunerii arboretelor la acțiunea factorilor dăunători externi (doborâturi, rupturi, dezgolirea solului) și ridicarea pe cât posibil a capacității lor de rezistență.

Tratamentele propuse a fi aplicate în pădurile acestei unități de producție sunt următoarele:

- tratamentul tăierilor progresive, asociat după caz cu lucrări de ajutorare a regenerării naturale, de îngrijire a semințișului sau de împăduriri în golurile fără semințiș;
- tratamentul tăierilor în crâng la salcâm asociat, după caz, cu ajutorarea regenerării naturale (provocarea drajonării) și împăduriri.

În planul de recoltare s-a prevăzut pentru fiecare unitate amenajistică, tratamentul de aplicat.

La aplicarea tratamentului, se va avea în vedere asigurarea permanenței pădurilor și a funcțiilor de protecție și producție atribuite. În acest sens, se vor corela tehnologiile de exploatare cu tehnica de aplicare a tratamentelor în scopul protejării cadrului natural, al diminuării prejudiciilor semințișurilor și al protecției arborilor care rămân pe picior, precum și al protecției solului.

Pădurile pentru care se reglementează procesul de producție din SUP A, urmează să fie conduse până la vârsta când se pot aplica tăieri în codru în vederea regenerării din sămânță, realizându-se arborete viguroase, corespunzătoare condițiilor staționale și de vegetație care valorifică în mod superior potențialul silvoprodusiv al stațiunii și care exercită în mod activ și rolul de protecție atribuit. Salcâmetele sunt conduse până la vârste ale exploatabilității optime pentru realizarea sortimentelor dimensionale urmărite și o capacitate de regenerare vegetativă viguroasă capabilă să preia funcțiile de protecție atribuite, inclusiv cele referitoare la protecția terenurilor cu substraturi litologice foarte vulnerabile la eroziuni și alunecări.

Stabilirea posibilității de produse principale și secundare și elaborarea planurilor de recoltare și împăduriri definesc reglementarea procesului de producție, prin care s-a urmărit:

- dirijarea structurii pădurii spre cea optimă în raport cu condițiile ecologice și cerințele social-economice;
- realizarea unui fond de producție care să permită exercitarea cu continuitate pe termen lung a funcțiilor de protecție și de producție ale pădurii și creșterea stabilității ecologice și a eficienței funcționale a arboretelor;
- crearea unui cadru adecvat pentru aplicarea unei culturi silvice intensive și respectarea la nivel de arboret a reglementărilor de ordin silvicultural aflate în vigoare;
- conservarea biodiversității și dezvoltarea durabilă a arboretelor.

Reglementarea recoltării posibilității de produse principale s-a făcut în cadrul unui plan de recoltare întocmit pe 10 ani (plan decenal) în care s-au inclus arboretele din care urmează să se recolteze această posibilitate, în ordinea lor curentă, în funcție de urgențele de regenerare și de principalele caracteristici ale arboretelor (vârstă, compoziție, stare de vegetație, prezența semințișului utilizabil, etc.).

În planul decenal de recoltare a produselor principale, au fost incluse arboretele din care se va recolta posibilitatea de produse principale, tratamentul adoptat, numărul de intervenții precum și intensitatea acestora stabilită în funcție de condițiile de regenerare ale speciilor forestiere, temperamentul acestora și de tipul de structură urmărit. Pentru recoltarea posibilității decenale de produse principale se va aplica tratamentul tăierilor progresive cu împăduriri sub masiv în u.a. 3A și respectiv, tăieri în crâng în u.a. 77. În amestecul de carpen cu plop alb și diverse tari (JU, FR) sunt diseminate și exemplare de fag, existând și un semințiș utilizabil cu prezența fagului, gorunului, teiului, frasinului și alte diverse tari. Se va recolta în deceniu jumătate din volumul pe picior, iar în porțiunile în care este prezent doar carpenul, se vor face împăduriri sub masiv, de preferat semănături directe. Salcâmetul din u.a. 77 va fi parcurs cu tăieri în crâng, având grijă să se respecte condiția de suprafață maximă a parchetului de 3,00 ha și revenirea cu al doilea parchet alăturat numai după ce a fost asigurată reușita definitivă în primul.

Prognoza posibilității de produse principale indică faptul că deficitul de arborete exploatabile ($Q < 1$) se menține în următorii 30 de ani. Această structură de vârstă este rezultatul aleatoriu rezultat după retrocedare și ca urmare a includerii pășunilor împădurite tinere.

Actuala amenajare		După 10 ani		După 20 de ani		După 30 de ani	
Elemente	Valori	Elemente	Valori	Elemente	Valori	Elemente	Valori
VD	1532	VD'	1083	VD''	554	VD'''	1351
VE	2083	VE'	1104	VE''	1901	VE'''	3730
VF	3451	VF'	4830	VF''	6174	VF'''	5264
VG	7724	VG'	6724	VG''	6174	VG'''	5624
VD/10	153	VD'/10	108	VD''/10	55	VD'''/10	135
VE/20	104	VE'/20	55	VE''/20	95	VE'''/20	187
VF/40	86	VF'/40	121	VF''/40	154	VF'''/40	132
VG/60	129	VG'/60	112	VG''/60	103	VG'''/60	94
Q	0,14	Q'	-0,2	Q''	-0,3	Q'''	-0,5
m		m'		m''		m'''	
P	86	P'	55	P''	55	P'''	94
P.adoptat	162	P'.adoptat	55	P''.adoptat	55	P'''.adoptat	94

Lucrările de îngrijire se vor aplica ținând cont de stadiul de dezvoltare, consistența, compoziția actuală, dar și de funcțiile pe care trebuie să le îndeplinească arboretele.

Scopul esențial al lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor este acela de a favoriza formarea unei structuri optime în vederea creșterii eficacității funcționale a pădurilor.

Fiecare unitate amenajistică a fost analizată în perspectiva celor 10 ani de valabilitate a amenajamentului stabilindu-se, după caz, atât numărul de intervenții cât și natura lor.

Planul lucrărilor de îngrijire a arboretelor oferă indicații asupra fiecărui gen de lucrări, periodicitatea de revenire și volumele de extras.

Posibilitatea de produse secundare, pe lucrări, tipuri funcționale și specii este dată în tabelul următor:

Specifi- cări	Tip funcți- onal	Suprafața – ha		Volum – m ³		Posibilitatea anuală pe specii –m ³									
		Total	Anual	Total	Anual	SC	MJ	CA	JU	TE	FA	PAM	GO/ST	DT	DM
Rărituri	III-VI	39,28	3,93	622	62	3	7	17	11		5		4	7	7
	II	22,39	2,24	338	34		4			5	1	13	6	4	1
Produse secundare	III-VI	39,28	3,93	622	62	3	7	17	11		5		4	7	7
	II	22,39	2,24	338	34		4			5	1	13	6	4	1
Tăieri de igienă	III-VI	17,58	17,58	123	12	1	4							7	
	II	1,04	1,04	7	1		1								

Planul lucrărilor de îngrijire a arboretelor oferă indicații asupra fiecărui gen de lucrări, periodicitatea de revenire și volumele de extras. Ocolul silvic are obligația să analizeze modificările survenite ca urmare a evoluției arboretelor sau a eventualelor calamități și să actualizeze planul în raport de noile necesități.

Intensitatea medie a intervențiilor la produse secundare va fi de 10 m³/an/ha.

Fiecare unitate amenajistică a fost analizată în perspectiva celor 10 ani de valabilitate a amenajamentului stabilindu-se, după caz, atât numărul de intervenții cât și natura lor.

Curățirile se vor executa în arboretele ajunse în stadiul de nuieliș-prăjiniș, cu consistența plină (0,9-1,0). Prin curățiri se va urmări promovarea speciilor valoroase, extrăgându-se exemplarele de valoare economică scăzută, precum și exemplarele din speciile de bază cu creșteri reduse sau cu defecte tehnologice. Intervențiile se vor face în așa fel încât consistența să nu scadă sub 0,8 și fără a se crea ochiuri din care vegetația forestieră să lipsească.

Pentru deceniul în curs nu sunt estimate curățiri.

Răriturile se vor executa în stadiul de dezvoltare păriș-codrișor promovându-se, în continuare, speciile și exemplarele valoroase. Concomitent cu aceste lucrări se vor extrage și eventualii preexistenți, fără însă a crea goluri în arboret.

Posibilitatea din rărituri este de 96 m³ parcurgându-se, anual, o suprafață de 6,17 ha.

Tăierile de igienă se fac ori de câte ori este nevoie, în toate arboretele. Dacă în suprafețele în curs de regenerare vor exista situații care impun extragerea arborilor uscați sau vătămați, se va proceda la extragerea lor urmând ca volumul acestora să fie precomptat pe seama produselor principale.

Cu tăieri de igienă se estimează a se parcurge, anual, 18,62 ha cu un volum de extras de 13 m³/an. Intensitatea cu care se vor executa aceste categorii de lucrări rămâne în atenția organului executor.

La aplicarea lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor se vor respecta indicațiile date prin “Normele tehnice pentru îngrijirea și conducerea arboretelor”.

În legătură cu aplicarea lucrărilor de îngrijire se fac următoarele precizări:

- lucrările de îngrijire prevăzute prin amenajament sunt cele corespunzătoare la data efectuării descrierii parcelare. Anual, organele de aplicare vor urmări în teren evoluția arboretelor și, în măsura în care acestea îndeplinesc (chiar și pe porțiuni din suprafața unității amenajistice) condițiile prin care pot fi parcurse cu astfel de lucrări, ele se vor aplica chiar dacă nu au fost prevăzute în planul lucrărilor de îngrijire.

- în situația în care arboretul nu este omogen, lucrările de îngrijire vor fi efectuate în raport de caracteristicile arboretului de pe porțiunile care necesită intervenții;

- suprafețele de parcurs cu lucrări de îngrijire a arboretelor și volumele de extras corespunzătoare acestora, au un caracter orientativ;

- pe baza unor analize temeinice efectuate de către specialiștii unităților silvice, pot fi parcurse cu lucrări de îngrijire și alte arborete decât cele prevăzute, iar la parcurgerea cu lucrări a altora se va putea renunța, după cum ele îndeplinesc sau nu condițiile prevăzute în normele tehnice;

- având în vedere importanța lucrărilor de îngrijire în ceea ce privește îmbunătățirea stării fitosanitare, ameliorarea compoziției și creșterea productivității arboretelor, se recomandă ca aceste lucrări să se execute la timp, de bună calitate și ori de câte ori este cazul.

Volumul anual de recoltat, pe specii, din arboretele supuse regimului de conservare deosebită prin **lucrări speciale de conservare**, sunt:

S.U.P.	Suprafața (ha)		Volum (m ³)		Volumul anual de recoltat pe specii (m ³)			
	Totală	Anuală	Total	Anual	SC			
“M”	8,84	0,88	637	64	64			

Având în vedere rolul polifuncțional al arboretelor din subunitatea S.U.P. M – arborete supuse regimului de conservare deosebită, măsurile de gospodărire a acestora vizează atât măsuri de ordin general ce urmăresc menținerea lor într-o stare fitosanitară corespunzătoare, cât și măsuri specifice, care urmăresc perpetuarea sau îmbunătățirea structurilor verticale și orizontale ale arboretelor, garantând astfel realizarea funcțiilor atribuite.

În perspectivă, pentru asigurarea și creșterea eficacității funcționale, în gospodărirea acestor arborete se vor urmări următoarele linii directoare generale:

- realizarea unor arborete cu structuri verticale corespunzătoare, diversificate, apropiate de tipul grădinărit, care asigură o protecție maximă a terenurilor și solurilor, un echilibru ecologic ridicat, condiții bune de dezvoltare a vânatului și un aspect estetic deosebit;

- menținerea, cât mai mult posibil, a solului acoperit cu vegetație forestieră, prin asigurarea și îngrijirea regenerării naturale, eventuale completări în ochiuri, menținerea subarboretului;

- efectuarea corespunzătoare a lucrărilor de îngrijire, cu intensități adecvate rolului funcțional atribuit;

- igienizarea corespunzătoare și ori de câte ori este nevoie, a arboretelor;

- prevenirea și combaterea bolilor și a dăunătorilor;

- combaterea fenomenelor antropice care perturbă echilibrul ecologic: poluarea, turismul necontrolat, pășunatul, tăierile în delict.

Cu tăieri de conservare se vor parcurge arboretul de salcâm din u.a. 102A, care are o vârstă înaintată, urmărindu-se să nu fie afectată capacitatea de regenerare vegetativă.

Aceste lucrări au scopul de a păstra nealterată sau de a ameliora starea fitosanitară a arboretelor, asigurarea continuității și îmbunătățirea funcțiilor de protecție, asigurarea permanenței pădurii prin urmărirea procesului de regenerare naturală.

Tăierile de conservare vor urmări asigurarea permanenței pădurii și a funcțiilor de protecție.

Se va recurge la tehnologii de exploatare a lemnului prin care să se evite eroziunea solului.

În aceste arborete mai sunt prevăzute lucrări necesare pentru asigurarea regenerării naturale (provocarea drajonării) și lucrări de îngrijire a regenerării naturale (îndepărtarea lăstarilor care copleșesc semănăturile și drajonii).

Au fost prevăzute tăieri de conservare pe 8,84 ha, cu un volum de extras de 637 mc.

Bilanțul masei lemnoase posibil a fi recoltată este următorul:

Specifi- cări	Tip funcți- onal	Suprafața – ha		Volum – m ³		Posibilitatea anuală pe specii –m ³									
		Total	Anual	Total	Anual	SC	MJ	CA	JU	TE	FA	PAM	GO/ST	DT	DM
Produse principale	III-VI	9,97	1,00	1620	162	144		12						3	3
Produse secundare	III-VI	39,28	3,93	622	62	3	7	17	11		5		4	7	7
	II	22,39	2,24	338	34		4			5	1	13	6	4	1
Tăieri de conservare	II	8,84	0,88	637	64	64									
Tăieri de igienă	III-VI	17,58	17,58	123	12	1	4							7	
	II	1,04	1,04	7	1		1								
Total general	III-VI	66,83	22,51	2365	236	148	11	29	11		5		4	17	10
	II	32,27	4,16	982	99	64	5			5	1	13	6	4	1
	Total	99,10	26,67	3347	335	212	16	29	11	5	6	13	10	21	11

Posibilitatea de produse principale și secundare este de 258 m³/an.

Indicele de recoltare din produse principale este 1,6 m³/an/ha, pentru produse secundare este 0,9 m³/an/ha, pentru tăieri de conservare este 0,6 m³/an/ha, iar indicele de recoltare total este 3,1 m³/an/ha.

Indicele de creștere curentă este de 4,4 m³/an/ha, mai mare decât cel de recoltare, astfel încât va exista în continuare o acumulare de masă lemnoasă.

Accesibilitatea de produse principale și produse secundare este de 73%.

Nu au fost propuse noi drumuri forestiere pentru accesibilizarea fondului forestier.

Situația accesibilității fondului forestier este:

Specificări		Accesibilitatea -% -	
		Actuală	La finele deceniului
Fondul forestier productiv (% suprafață)	Total, din care:	63	63
	- exploatabil	69	69
	- preexploatabil	30	30
	- neexploatabil	68	68
Posibilitatea (% volum)	Total, din care:	84	84
	- produse principale	89	89
	- produse secundare	63	63
	- tăieri de igienă	100	100

Pe lângă producția de lemn, fondul forestier este în măsură să furnizeze și alte materii prime de origine vegetală, animală sau minerală, care prin prelucrarea superioară, constituie bunuri necesare și utile pentru consum. În pădurile care se suprapun cu arii naturale protejate, acțiunea de valorificare a acestor produse va ține seama de planul de management în care sunt detaliate condițiile ce trebuie respectate.

Speciile de vânat principal, ce populează aceste fonduri de vânătoare sunt căpriorul, mistrețul și ursul. Vânatul răpitor sunt vulpile și lupii.

Nu sunt ape cu potențial salmonicol care să traverseze teritoriul studiat.

În condițiile geografice și pedoclimatice ale acestei unității de protecție și producție, se pot recolta măceșe, mure, fructe de păducel, coarne, porumbe, soc negru, alune. Speciile de importanță meliferă sunt reprezentate de salcâm, tei și de speciile din flora arbustivă: mur, măceș, păducel.

Pe lângă produsele amintite, mai pot fi recoltate și valorificate, următoarele:

- plante medicinale și arome (mușețelul, urzica);
- ghindă (din exemplarele care fructifică);

Planul decenal de recoltare a produselor principale – codru

UA/ Tip func.	CNS	Dist. col. Hm	Elm. arb. Ha	Supr. elm. Ha	Varsta Ani	CLP %	Arb. luc.	Volum Mc	5*CR Mc	Volum+ 5*CR Mc	Lucrari propuse in deceniul I	Volum de % recoltat Extr
3 A			CA	1.03	70	3	45	226	20	246	T.PROGRESIVE IMPAD SUB MASIV	123
			PLA	0.15	70	3	65	68		68	AJUTORAREA REG NATURALE	34
			DT	0.29	70	3	65	47	5	52		26
4	0.7	25		1.47	70	3	51	341	25	366		183 50
Compozitie tel			5FA 1GO 2TE 1FR 1DT									
Semintis natural			5FA 1GO 2TE 1FR 1DT / 2 ani 0.2S intim									
77			SC	8.50	49	3	70	1352	85	1437	CRING-TAIERE DE JOS	1437
											AJUTORAREA REG NATURALE	
4	0.7	1		8.50	49	3	70	1352	85	1437		1437 100
Compozitie tel			10SC									
Total supr.SUP:			9.97 Ha Volum: 1693 Mc Vol.total: 1803 Mc V.rec.: 1620 Mc 162 Mc/Ha									

Recapitulația posibilității de produse principale

UP/TIP/SUP	Specificari	PLAN DECENAL						POSSIBILITATE				
		Suprafata Ha	%	Actual Mc	nxCR Mc	Total Mc	%	Suprafata Ha	Volum Mc	%		
UP	A. Specii											
	CA	1.03	10	226	20	246	14	1.03	123	8		
	DM	0.15	2	68		68	4	0.15	34	2		
	DT	0.29	3	47	5	52	3	0.29	26	2		
	SC	8.50	85	1352	85	1437	79	8.50	1437	88		
	B. Tratamente											
	Taieri progresive											
	CA	1.03	10	226	20	246	14	1.03	123	8		
	DM	0.15	2	68		68	4	0.15	34	2		
	DT	0.29	3	47	5	52	3	0.29	26	2		
	Total	1.47	15	341	25	366	21	1.47	183	12		
	Taieri in cring											
	SC	8.50	85	1352	85	1437	79	8.50	1437	88		
	Total	8.50	85	1352	85	1437	79	8.50	1437	88		
	C. Gr. functionale											
	Gr.1	9.97	100	1693	110	1803	100	9.97	1620	100		
	TOTAL	9.97	100	1693	110	1803	100	9.97	1620	100		

Planul lucrărilor de conservare

UA/ Tip func.	SPR	CNS	Dist. col. Hm	Elm. arb. PRP	Varsta Ani	CLP	Volum Mc	Volum+ 5*CR Mc	Lucrari propuse in deceniul I	Volum de % recoltat Extr	
102 A				SC	10	34	5	592	637	TAIERI DE CONSERVARE	637
										AJUTORAREA REG NATURALE	
2	8.84	0.7	5		34	5	592	637		637 100	
Compozitie tel			10SC								
Total supr.SUP:			8.84 Ha Volum: 592 Mc Vol.total: 637 Mc V.rec.: 637 Mc 72 Mc/Ha								

Recapitulația lucrărilor de conservare

Specia	Suprafata ha	Volum actual mc	Volum la mij.dec. mc	Volum de extras %	mc
SC	8.84	592	637	100	637
TOTAL	8.84	592	637	100	637

Planul lucrărilor de îngrijire a arboretelor

Drum	R A R I T U R I									C U R A T I R I						D E G A J A R I			I G I E N A		Total vol.de extras			
	UA	Supra-fata	Varsta	CNS	Volum actual	Crest.	Nr. in. parcurs	SPR	Vol.de extras	UA	Supra-fata	Varsta	CNS	Volum actual	Nr. in. parcurs	SPR	Vol.de extras	UA	Supra-fata	Varsta		Supra-fata	Vol.de extras	
		Ha	Ani		Mc	Mc	Ha		Mc		Ha	Ani		Mc	Ha		Mc		Ha	Ani		Ha	Mc	Mc
DP001	5	5.71	20	0.9	411	37	1	5.71	88															
	6	0.86	20	0.9	54	6	1	0.86	12															
	7	3.91	20	1.0	332	24	2	7.82	111															
	126 A	7.02	45	0.8	1115	45	1	3.51	68															
	126 B	1.20	45	0.8	180	7	1	0.60	11															
	126 C	1.89	45	0.9	357	15	1	1.89	41															
	127 A	2.76	40	0.9	365	16	1	1.38	22															
	138	0.36	45	0.9	61	2	1	0.36	6															
Total drum		23.71	33	0.9	2875	152		22.13	359												1.04	7	366	
DP002	2	2.35	60	0.8	334	13	1	1.18	19															
	3 B	7.14	25	0.8	756	31	1	3.57	67															
	102 B	8.93	35	1.0	1044	46	2	17.86	248															
	102 C	1.02	30	0.9	129	7	1	1.02	22															
Total drum		19.44	34	0.9	2263	97		23.63	356												17.58	123	479	
DP003	1	6.30	35	0.8	751	34	1	3.15	56															
	101	10.06	30	0.9	865	34	1	10.06	134															
Total drum		16.36	32	0.9	1616	68		13.21	190															190
DP004	125	5.40	60	0.8	918	35	1	2.70	55															
Total drum		5.40	60	0.8	918	35		2.70	55															55
Total cat. drum		64.91	35	0.9	7672	352		61.67	960												18.62	130	1090	
Total grupa		64.91	35	0.9	7672	352		61.67	960												18.62	130	1090	
Total UP		64.91	35	0.9	7672	352		61.67	960												18.62	130	1090	

Recapitularea posibilității decenale pe specii:

UP/SUP	RARITURI	CURATIRI	DEGAJARI	IGIENA	TOTAL	
Pos. dec.	61.67 Ha	960 Mc		18.62 Ha	130 Mc	1090 Mc
SC		30 Mc			12 Mc	42 Mc
MJ		115 Mc			41 Mc	156 Mc
CA		173 Mc				173 Mc
JU		113 Mc				113 Mc
TE		85 Mc				85 Mc
FA		58 Mc				58 Mc
PAM		129 Mc				129 Mc
GO		47 Mc				47 Mc
DT		177 Mc			75 Mc	252 Mc
DM		33 Mc			2 Mc	35 Mc
Pos. anuala	6.17 Ha	96 Mc		18.62 Ha	13 Mc	109 Mc
Pos. dec.	39.28 Ha	622 Mc		17.58 Ha	123 Mc	745 Mc
A CA		173 Mc				173 Mc
SC		30 Mc			12 Mc	42 Mc
MJ		71 Mc			37 Mc	108 Mc
JU		113 Mc				113 Mc
FA		51 Mc				51 Mc
ULC					25 Mc	25 Mc
CI					25 Mc	25 Mc
GO		43 Mc				43 Mc
DT		74 Mc			24 Mc	98 Mc
DM		67 Mc				67 Mc
Pos. anuala	3.93 Ha	62 Mc		17.58 Ha	12 Mc	74 Mc
Pos. dec.	22.39 Ha	338 Mc		1.04 Ha	7 Mc	345 Mc
PAM		129 Mc				129 Mc
TE		45 Mc				45 Mc
MJ		44 Mc			4 Mc	48 Mc
ST		61 Mc				61 Mc
DT		33 Mc			1 Mc	34 Mc
PLT		6 Mc			2 Mc	8 Mc
GO		4 Mc				4 Mc
FA		7 Mc				7 Mc
FR		9 Mc				9 Mc
Pos. anuala	2.24 Ha	34 Mc		1.04 Ha	1 Mc	35 Mc

Planul lucrărilor de regenerare și împădurire

Unitatea amenajistică		Tip de stațiune și tip de pădure	Compoziția țel , Formula de împ. Comp. sem. utiliz.	Ind. de acopere	Supraf. efectivă (Împăd., ajut.reg. îngrijiri)	Suprafața efectivă de împădurit - Specii -					
Nr.	Suprafața ha					FA ha	GO ha	DT ha			
A. LUCRĂRI NECESARE PENTRU ASIGURAREA REGENERĂRII NATURALE											
A1. Lucrări de ajutorarea regenerării naturale											
A.1.4. Mobilizarea solului											
3A	1,47				0,14						
	1,47			Total A1.4	0,14						
A.1.7. Provocarea drajonării la arboretele de salcâm											
77	8,50				8,50						
102A	8,84				8,84						
	17,34			Total A1.7	17,34						
	18,81			Total A1	17,48						
A2. Lucrări de îngrijire a regenerării naturale											
A.2.3. Înlăturarea lăstarilor care copleșesc semănăturile și drajonii											
77	8,50				1,70						
102A	8,84				1,77						
	17,34			Total A.2.3.	3,47						
	17,34			Total A2	3,47						
	36,15			Total A	20,95						
B. LUCRĂRI DE REGENERARE											
B.2. Împăduriri în suprafețe parcurse sau prevăzute a fi parcurse cu tăieri de regenerare											
B.2.3 Împăduriri după tăieri progresive											
3A	1,47	5.1.5.2. 531.4.	5FA1GO2TE1FR1DT 5FA3GO2DT 5FA1GO2TE1FR1DT	2	0,44	0,22	0,13	0,09			
	1,47		Total B.2.3.		0,44	0,22	0,13	0,09			
	1,47		Total B.2.		0,44	0,22	0,13	0,09			
	1,47		Total B		0,44	0,22	0,13	0,09			
D. ÎNGRIJIREA CULTURILOR TINERE											
D.2. Îngrijirea culturilor tinere nou create											
3A	1,47				0,44						
	1,47			Total D.2.	0,44						
	1,47			Total D	0,44						
RECAPITULAȚIE											
	36,15		A. LUCRĂRI NECESARE PENTRU ASIGURAREA REGENERĂRII NATURALE		20,95						
	1,47		B. LUCRĂRI DE REGENERARE		0,44	0,22	0,13	0,09			
	1,47		D. ÎNGRIJIREA CULTURILOR TINERE		0,44						
			TOTAL DE ÎMPĂDURIT		0,44	0,22	0,13	0,09			
			BUCĂȚI/ha			5000	5000	5000			
			TOTAL PUIETI (MII BUCĂȚI)		2,20	1,10	0,65	0,45			

2.2. Obiectivele principale ale amenajamentului silvic

La stabilirea funcțiilor social-economice și ecologice ale pădurii și implicit a bazelor de amenajare, cât și la fundamentarea lucrărilor silvotehnice și silviculturale propuse s-a ținut seama de prevederile din normele tehnice în vigoare privind gospodărirea pădurilor, precum și de măsurile de conservare a biodiversității stabilite prin Planul de management al ariei naturale protejate ROSPA0141 Subcarpații Vrancei. Obiectivele ecologice, economice și sociale se exprimă prin natura produselor și a serviciilor de protecție ori social-culturale ale pădurii. Obiectivele avute în vedere trebuie să se reflecte în țelurile de producție ori de protecție, la nivelul unităților de amenajament. Țelurile respective se definesc în raport cu funcțiile atribuite arboretelor, cu luarea în considerare a unor diferențieri ce se impun sub raportul efectelor de protecție și de producție urmărite.

Obiectivele social-economice și ecologice stabilite pentru pădurile acestei unități de producție sunt:

Nr. crt.	Grupa de obiective și servicii	Denumirea obiectivului de protejat sau a serviciilor de realizat
1	Protecția terenurilor și a solurilor	- arborelele situate pe stâncării, pe grohotișuri și pe terenuri cu eroziune în adâncime și pe terenuri cu înclinarea mai mare de 30 grade pe substraturi de fliș (facies marnos, marno-argilos și argilos), nisipuri, pietrișuri și loess, precum și cele situate pe terenuri cu înclinare mai mare de 35 grade, pe alte substraturi litologice - arborelele situate pe terenuri cu substraturi litologice foarte vulnerabile la eroziuni și alunecări, cu pante cuprinse până la limitele indicate la categoria 1.2.A - protecția terenurilor alunecătoare - protecția terenurilor degradate
2	Servicii științifice și de ocrotire a genofondului și ecofondului forestier	- conservarea genofondului și ecofondului forestier din ariile naturale protejate
3	Produce lemnoase	- asigurarea producției de masă lemnoasă atât calitativ cât și cantitativ: - lemn pentru cherestea
4	Alte produse în afara lemnului sau a serviciilor	- vânat, fructe de pădure, ciuperci comestibile, plante medicinale, fân

În raport de starea fiecărui arboret în parte și cu rolul pe care trebuie să-l îndeplinească, s-au adoptat, la nivel de subparcelă și subunitate, **țeluri de producție și protecție**.

Categoriile funcționale atribuite arboretelor sunt următoarele:

Grupa, subgrupa și categoria funcțională		Suprafața	
Cod	Denumire	ha	%
Grupa I – păduri cu funcții speciale de protecție			
1.2A	Arborelele situate pe stâncării, pe grohotișuri și pe terenuri cu eroziune în adâncime și pe terenuri cu înclinarea mai mare de 30 grade pe substraturi de fliș (facies marnos, marno-argilos și argilos), nisipuri, pietrișuri și loess, precum și cele situate pe terenuri cu înclinare mai mare de 35 grade, pe alte substraturi litologice (T II)	1,04	1
1.2E	Plantațiile forestiere de pe terenuri degradate (T II)	18,79	18
1.2H	Arborelele situate pe terenuri alunecătoare (T II)	7,02	7
1.2L	Arborele situate pe terenuri cu substraturi litologice foarte vulnerabile la eroziuni și alunecări, cu pante cuprinse până la limitele indicate la categoria 1.2.A (T IV)	75,49	74
Total grupa I		102,34	100
Total U.P.		102,34	100

Arborelele din grupa I îndeplinesc simultan mai multe funcții. În tabelul de mai sus este prezentată doar prima funcție, care este și cea mai restrictivă (ordinea TI-TVI). Toate arborelele îndeplinesc, în secundar, și funcția 1.5R – arborelele din păduri/ecosisteme de pădure cu valoare protectivă pentru specii de interes deosebit incluse în arii de protecție specială avifaunistică, în scopul conservării speciilor de păsări (din rețeaua ecologică Natura 2000 - SPA), cu tipul T IV.

Prin gruparea arboretelor în cadrul aceluiași tip, în raport cu categoriile funcționale pentru care sunt indicate măsuri silviculturale similare, au rezultat **tipurile de categorii funcționale** specificate în tabelul următor:

Tip funcțional	Categoria funcțională	Țeluri de gospodărire	Suprafața	
			ha	%
T II	1.2A, 1.2E, 1.2H	De protecție	26,85	26
T IV	1.2L	De protecție și producție	75,49	74
Total tipuri funcționale			102,34	100

Tipurile funcționale au următoarele semnificații:

T II – Păduri cu funcții speciale de protecție, situate în condiții grele sub raport ecologic, precum și arborelele în care nu se recomandă recoltarea de masă lemnoasă prin tăieri de regenerare obișnuite; în aceste arborete se vor executa lucrări speciale de conservare;

T IV – Păduri cu funcții speciale de protecție pentru care sunt admise, pe lângă grădinarit și cvasigrădinarit, și alte tratamente cu impunerea unor restricții speciale de aplicare.

În raport cu țelul de protecție sau de producție adoptat, a fost necesară și justificată din punct de vedere ecologic și economic, constituirea următoarelor subunități de gospodărire:

- S.U.P. A – codru regulat - sortimente obișnuite, în suprafață de 75,49 ha, în care au fost incluse arborelele din tipul funcțional T IV;

- S.U.P. M – păduri supuse regimului de conservare deosebită, în suprafață de 26,85 ha în care au fost incluse arboretele din tipul funcțional T II.

Conservarea biodiversității este unul dintre obiectivele de gospodărire prioritare avute în vedere care, alături de celelalte obiective și servicii urmărite pentru pădurile acestei unități de producție și protecție (protecția terenurilor și solurilor, protecție climatică, servicii științifice și de ocrotire a genofondului și ecofondului forestier, asigurarea producției de masă lemnoasă atât calitativ cât și cantitativ, precum și alte produse în afara lemnului sau a serviciilor), răspunde cerințelor unei gospodăririi durabile a pădurilor, contribuind la conservarea speciilor și habitatelor naturale.

2.3. Relația amenajamentului cu alte planuri și programe relevante

Fondul forestier cuprins în U.P. I Pardoși se suprapune în întregime cu aria naturală protejată ROSPA0141 Subcarpații Vrancei, declarată sit de protecție avifaunistică prin Hotărârea de Guvern 971/2011 pentru modificarea și completarea Hotărârii de Guvern 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România. Scopul instituirii acestui sit este asigurarea și menținerea unei stări de conservare favorabilă pentru speciile și habitatele de interes comunitar de pe teritoriul său. Conform Legi nr. 46/2008 – Codul Silvic (cu modificările și completările ulterioare), art. 27, alin. (3) „amenajamentele silvice întocmite și aprobate, în condițiile legii, pentru fondul forestier inclus în ariile naturale protejate, preiau măsurile de management din planurile de management ale acestora sau măsurile minime de conservare în caz că nu există încă un plan de management, iar modificarea lor se aprobă numai potrivit prevederilor art. 22 alin. (1).” Ca urmare, obiectivele amenajamentului silvic au fost corelate cu cele anunțate prin planul de management. Situl Natura 2000 ROSPA0141 Subcarpații Vrancei este administrat de Agenția Națională pentru Arii Naturale Protejate.

Speciile de păsări asociate cu habitatele terestre, prezente în proximitatea teritoriului UP 1 Pardoși și valorile țintă stabilite pentru acestea sunt:

Parametru	Valoare țintă	Informații suplimentare
Sylvia nisoria – silvie porumbacă		
Mărimea populației	Cel puțin 30 perechi în sit	10-30 perechi în sit 1 pereche în proximitatea UP I Pardoși (parcelele 1-4)
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărire	În proximitatea teritoriului	34,84 ha
Stare de conservare	Favorabilă	
Obiectiv de conservare	Menținerea stării actuale de conservare	
Falco subbuteo – șoimul rândunelelor		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărit	În proximitatea teritoriului	102,82 ha
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	
Streptopelia turtur – turturică		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire	În proximitatea teritoriului	
Suprafața habitatului de cuibărire	34,84 ha	parcelele 1-4
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	
Streptopelia decaocto – guguștiuc		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărire	În proximitatea teritoriului	34,84 ha
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	
Cuculus canorus – cuc		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărire	În proximitatea teritoriului	102,82 ha
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	

Parametru	Valoare țintă	Informații suplimentare
Oriolus oriolus – grangur		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărire	În proximitatea teritoriului	parcelele 77, 101, 125 = 23,96 ha
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	
Corvus corax - corb		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărire	20,56 ha (egal cu SPN)	În prezent sunt 1,47 ha cu vârsta de 70 de ani La o structură normală a fondului forestier spre care se tinde sunt 20,56 ha cu vârste de peste 80 de ani
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	
Prunella modularis – brumăriță de pădure		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărire	În proximitatea teritoriului	Nu sunt arbori bătrâni, groși sau scorburoși
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	
Anthus trivialis – fâsă de pădure		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărire	În proximitatea teritoriului	34,84 ha
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	
Bombycilla garrulus – mătăsar		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărire	În proximitatea teritoriului	102,82 ha
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	

Conform planului de management, în cadrul obiectivului general care privește conservarea și managementul speciilor de păsări de importanță comunitară din cadrul ariei naturale protejate ROSPA0141 Subcarpații Vrancei și a habitatelor acestora, există un obiectiv specific cu privire la menținerea și eventual creșterea nivelului populațional al speciilor de păsări de importanță comunitară. În cadrul acestuia se propune:

- *Menținerea unui mozaic de arborete cu vârste diferite în terenurile forestiere din cadrul ariei naturale protejate.* Aceasta este o preocupare permanentă promovată de amenajamentele silvice prin care se urmărește echilibrarea claselor de vârstă în cadrul subunității de protecție și producție. Normalizarea fondului de producție și protecție se realizează pe durata ciclului de producție adoptat de 100 de ani, rezultând în final cinci suprafețe cu întinderi aproximativ egale de circa 15 ha.

- *Stabilirea unei zone tampon în jurul cuiburilor și limitarea/controlul activităților forestiere în zona tampon, în perioada de cuibărit pentru protecția speciilor de răpitoare de zi.* Lucrările silvice în imediata apropiere a cuiburilor speciilor de păsări răpitoare, în special dacă sunt desfășurate în prima parte a sezonului de cuibărit, pot compromite succesul reproductiv în acel an. Localizarea exactă a cuiburilor nu poate face obiectul unei conservări pentru perioade multianuale. Păsările răpitoare de zi își pot schimba cuibul de la un an la altul, ba mai mult, o pereche are 3 – 4 cuiburi pe care le schimbă de la un an la altul astfel încât să poată evita acumularea paraziților în cuib, ceea ce poate conduce la un succes reproductiv scăzut. De asemenea, pentru speciile migratoare în special, dar și pentru cele sedentare, nu există garanția că aceeași pereche ocupă teritoriul de cuibărit deoarece rata de mortalitate în timpul migrației (pentru speciile migratoare) sau în timpul iernării (pentru speciile sedentare) este crescută, astfel că teritoriul respectiv poate fi ocupat de o altă pereche care nu menține neapărat cuibul. Prin urmare, o localizare a cuiburilor folosite în anul când s-au efectuat observațiile nu garantează că acele locații vor fi folosite an de an. Localizarea cuiburilor poate crea și probleme în asigurarea conservării speciei deoarece atunci când perechea își schimbă cuibul iar acesta nu se mai afla în zona de conservare pentru cuibăritul speciei, ponta sau puii pot fi afectați de diverse activități ce au fost permise. Așadar, **cuiburile de păsări răpitoare de zi trebuie să fie localizate anual, înainte de începerea perioadei de**

cuibărit, 15 martie, de către personalul custodelui, în conformitate cu legislația în vigoare, în strânsă legătură cu personalul de teren din cadrul ocoalelor silvice de stat și private. După localizare, se vor materializa pe teren cu vopsea galbenă limitele cercului cu raza de 50 m având în centru cuibul, pe arbori din 5 în 5 m. Zonele tampon identificate vor fi materializate pe harți care vor fi transmise ocoalelor silvice din zonă până cel târziu 10 martie. În această zonă nu se vor desfășura activități, inclusiv cele ce constituie managementul forestier, în perioada de cuibărit, 15 martie – 15 august. În cuprinsul teritoriului studiat al UP I Pardoși nu au fost identificate cuiburi, din cauza structurii arboretelor tinere, închise, din care lipsesc arborii înalți, cei cu scorburi sau parțial uscați.

- *Menținerea lemnului mort și a arborilor bătrâni* pentru asigurarea condițiilor specifice de habitat pentru speciile de ciocănitori, în special pentru specia *Dendrocopos medius*. Existența și cantitatea disponibilă de lemn mort este un factor esențial pentru prezența speciilor de ciocănitori, în special pentru specia *Dendrocopos medius*. În consecință, pentru toate subparcelele silvice, în cazul unor intervenții - lucrări de îngrijire sau exploatare forestiere se va lăsa un număr de 2-3 arbori/ha din categoria iescarilor, arborilor groși, scorburoși, parțial uscați, în funcție de particularitățile fiecărui arboret. O atenție deosebită se va acorda tăierilor definitive în parchetele de exploatare. Măsura este una importantă și fezabilă doar în cazul în care se vor evita extragerile ilegale a lemnului lăsat pe picior. În urma deplasărilor în teren au fost observat faptul că lemnul mort este îndepărtat de către localnici pentru a asigura lemnul de foc. În zona teritoriului studiat din cadrul amenajamentului UP I Pardoși, această problemă se va pune în viitor, pe măsură ce tinerele arborete înaintază în vârstă generând arbori groși, iescari, scorburoși sau parțial uscați. În prezent, eliminarea naturală se produce cu intensitate sporită iar exemplarele eliminate au dimensiuni reduse și nu produc lemn mort care să persiste.
- *Interzicerea aplicării degajărilor și curățirilor chimice în pădurile din aria naturală protejată ROSPA0141 Subcarpații Vrancei*. În pădurile din aria naturală protejată ROSPA0141 Subcarpații Vrancei vor fi permise doar degajările efectuate manual sau cu motounelte speciale, degajările chimice fiind interzise. Nu sunt propuse prin amenajament intervenții prin folosirea substanțelor chimice.
- *Menținerea elementelor de peisaj - lizierele de pădure, arbori solitari, tufișuri, margini înierbate - pe pajiști și terenuri arabile și a aliniamentele de arbori*. În proximitatea teritoriului studiat sunt zone cu pășuni ocupate cu subarboret de păducel, lemn câinesc și măceș, însă cu foarte puțini arbori solitari.
- *Prevenirea inundațiilor și alunecărilor de teren în perimetrului ariei naturale protejate*. Se recomandă, acolo unde este posibil, împădurirea malurilor râurilor și crearea unor canale laterale în zonele plane, ca locuri de deversare, în cazul viiturilor. Astfel malurile se stabilizează cu ajutorul sistemului radicular. Speciile cu care recomandăm a se realiza împăduririle sunt autohtone, fără a modifica habitatele sitului. Se recomandă speciile de *Salix*. Se creează astfel o barieră naturală în fața factorilor mecanici ce determină eroziunea. De asemenea este necesară păstrarea suprafețelor de prundiș, pentru menținerea habitatelor deschise din preajma râurilor. Pădurile din cuprinsul teritoriului studiat îndeplinesc funcții de protecție a terenurilor și solurilor, astfel: 1% sunt situate pe terenuri cu pante foarte repezi, 18% sunt plantații executate pe foste terenuri degradate, 7% sunt situate pe terenuri alunecătoare, iar 74% sunt situate pe terenuri cu substraturi litologice foarte vulnerabile la eroziuni și alunecări, cu pante cuprinse până la limitele indicate în cazul celor 1%. Substratul sedimentar predominant argilos din cuprinsul teritoriului studiat, dar și în proximitatea acestuia, determină apariția fenomenelor de alunecare, un proces mai intens observabil în pășunile din vecinătate neîmpădurite. Pentru stabilizarea terenurilor alunecătoare, precum și acelor degradate, s-au utilizat cu succes acum circa 34-50 de ani, plantații cu salcâm, chiar și în zone ripariene. În imediata vecinătate a terenului studiat, mai sunt prezente încă plantații cu salcâm executate în aceeași perioadă, administrate și în prezent de ANIF, având același rol antierozional și de stabilizare a malurilor pâraielor, mai ales în perioadele ploioase când intensitatea transportului de aluviuni este maximă.
- *Prevenirea incendiilor în pădure, prin conștientizarea populației și combaterea incendiilor, prin semnarea protocoalelor cu administratorii fondului forestier – ocoalele silvice, pompieri, și autoritățile locale*. În perioada de cuibărit, incendierile pot deranja cuibăritul chiar dacă nu se extind în zona cuibului. Focul de pe pajiștile incendiate de către proprietari pentru a-și curăța terenul, se poate răspândi cu ușurință până la pădure. Pot apărea situații în care să ardă arborele cu cuib sau parcela unde se afla cuibul. Pentru fondul forestier al UP I Pardoși este încheiat contract de servicii cu Ocolul Silvic Pardoși care presupune și acțiuni și măsuri de prevenire și stingere a incendiile de pădure.
- *Permiterea accesului cu vehicule motorizate, în scop recreativ, în fondul forestier doar pe trasee cu destinație specială, ce ocolesc zonele de cuibărit ale speciilor de răpitoare*. Soluția optimă este permiterea activităților sportive, de recreere și turism cu vehicule motorizate doar pe trasee special

destinate și bine delimitate, pe care proprietarul sau administratorul pădurii să le stabilească ținând cont de prezența cuiburilor, pentru a ocoli zonele în care se află acestea. Conform Codului Silvic actualizat, „Accesul public pedestru în pădure este permis pe răspunderea celui care intră în pădure numai în zone amenajate, pe trasee și poteci marcate în acest sens, pe drumurile forestiere și în pădurile cu funcții de protecție, predominant sociale”, „Accesul public cu bicicleta în pădure este permis numai pe drumurile forestiere, pe potecile și pe traseele amenajate, pe răspunderea celui care intră în pădure și cu respectarea condițiilor stabilite de administratorul fondului forestier/propietar, după caz”, „Accesul public în fondul forestier național cu autovehicule, motociclete, ATV-uri sau mopede este interzis, cu excepția activităților sportive, de recreere și turism organizate, care se pot practica pe drumurile forestiere sau pe trasee special marcate și omologate, numai cu acordul șefului ocolului silvic, în cazul administrării, sau al proprietarului, cu avizul șefului ocolului silvic, în cazul asigurării serviciilor silvice”.

- *Asigurarea stabilității pădurilor ripariene prin neintervenția în imediata vecinătate a cursului de apă.* Această activitate se va realiza prin crearea unei zone tampon de neintervenție în imediata vecinătate a cursului de apă. Habitate forestiere ce asigură protecția zonelor ripariene deosebit de sensibile, au rol important în consolidarea malurilor și menținerea terenurilor agricole din apropierea râurilor. Acestea păduri au structuri care sunt mult mai eficiente în prevenirea alunecărilor de maluri, în cazul viiturilor, decât lucrările de regularizare a râurilor. Pe teritoriul ariei naturale protejate ROSPA0141 Subcarpații Vrancei, aceasta categorie de habitat are o extindere extrem de redusă, dar cu importanță majoră în special pentru *Ficedula parva* și *Ficedula albicollis*. Acolo unde este posibil se recomandă subparcelarea distinctă. Teritoriul studiat se află în bazinul hidrografic al râurilor Călnău și Râmnicu Sărat. Râul Călnău prezintă în general un debit scăzut de apă, iar în perioadele secetoase scade și mai mult, ori seacă complet. Afluenții râului Călnău sunt Ernatecu, valea Șchiopului și Chiperu iar ai râului Râmnicu Sărat sunt Baba și Băbeanca. Alimentarea rețelei hidrografice este pluvionivală, 75-80% din ape provenind din ploi, iar restul din topirea zăpezilor. Scurgerea maximă are loc în perioada aprilie-noiembrie. Aceste scurgeri pot produce inundații mari în anumiți ani. Scurgerea minimă se produce la sfârșitul verii și începutul toamnei datorită deficitului de umiditate și epuizării rezervelor interne de apă. La sfârșitul verii toate pâraiele sunt lipsite de apă. Substraturile litologice friabile și ploile repezi pot conduce la un transport mare de aluviuni și mișcări în adâncime ale scoarței terestre, soldate cu intense fenomene de degradare (eroziuni și alunecări). Pădurile teritoriului studiat îndeplinesc un rol primordial de protecție a terenurilor și solurilor, iar unele dintre ele au fost create și pentru acest scop.

- *Împăduriri cu specii autohtone.* Se va acorda prioritate regenerării pe cale naturală, din sămânță a arboretelor, prin aplicarea de tratamente cu regenerare sub adăpostul masivului. Lucrările de îngrijire și de conducere a arboretelor vor fi prevăzute în așa fel încât să permită realizarea compozițiilor caracteristice habitatelor naturale. În cazul în care vor fi totuși necesare lucrări de împădurire integrală sau completări se va interzice plantarea speciilor invazive sau neautohtone - salcâm, stejar roșu, care nu creează locuri prielnice de cuibărit.

3. Aspecte relevante ale stării actuale a mediului și ale evoluției sale probabile în situația neimplementării amenajamentului silvic

3.1. Geologia

Teritoriul studiat se află în cea mai mare parte în zona de molasă neogenă din unitatea structural-tectonică denumită geosinclinalul carpatic corespunzătoare reliefului de dealuri și depresiunii subcarpatice și este constituită din depozite miocene (marne, argile, gresii, nisipuri), strâns cutate și foliate și pliocene (argile, nisipuri, pietrișuri) monoclinale sau ușor cutate.

Pe roca de solificare reprezentată de materialul parental (sedimente afânate moi) s-au format soluri de regulă mijlociu profunde. Acest tip de substrat foarte vulnerabil la eroziuni și alunecări a determinat încadrarea funcțională a unor arborete la 1.2L.

3.2. Geomorfologia

Din punct de vedere fizico-geografic, teritoriul studiat este situat în Subcarpații Vrancei, în partea superioară a bazinul râului Călnău.

Altitudinea variază între 305 m (u.a.126A) și 506 m (u.a. 102B).

Din punct de vedere fitoclimatic, pădurile unității de producție sunt situate în etajele de vegetație FD3- Deluros de gorunete, făgete și goruneto-făgete (94%) și FD1 – Deluros de cvercete cu stejar (și cu CE, GÎ, GO și amestecuri ale acestora) (6%).

Unitatea morfologică de relief întâlnită este versantul, cu configurația ondulată sau frământată.

Repartiția suprafețelor (%) pe categorii de înclinare este următoarea:

- înclinare mai mică de 16 grade (moderată) – 12%;
- înclinare între 16 și 30 grade (repede): - 87%;
- înclinare între 31 și 40 grade (foarte repede) – 1%.

Arboretele situate pe stâncării, pe grohotișuri și pe terenuri cu eroziune în adâncime și pe terenuri cu înclinarea mai mare de 30 grade pe substrate de fliș (facies marnos, marno-argilos și argilos), nisipuri, pietrișuri și loess, precum și cele situate pe terenuri cu înclinare mai mare de 35 grade, pe alte substrate litologice, sunt supuse regimului de conservare deosebită (T II). Alunecări de teren mai vechi (regenerate acum cu plop tremurător și mojdrean) au fost identificate în u.a. 126A, dat și în pășunile din vecinătatea fondului forestier.

Pe categorii de expoziții (%), situația este următoarea:

- expoziție parțial însorită – 36%;
- expoziție însorită – 48%;
- expoziție umbrită – 16%.

Expozițiile umbrite sunt favorabile fagului, iar cele însorite gorunului. Versanții mai adânci beneficiază și de o umbră laterală suplimentară.

3.3. Hidrografia

Teritoriul studiat se află în bazinul hidrografic al râurilor Călnău și Râmnicu Sărat. Râul Călnău prezintă în general un debit scăzut de apă, iar în perioadele secetoase scade și mai mult, ori seacă complet. Afluenții râului Călnău sunt Ernatecu, valea Șchiopului și Chiperu iar ai râului Râmnicu Sărat sunt Baba și Băbeanca.

Alimentarea rețelei hidrografice este pluvionivală, 75-80% din ape provenind din ploi, iar restul din topirea zăpezilor. Scurgerea maximă are loc în perioada Aprilie-Noiembrie. Aceste scurgeri pot produce inundații mari în anumiți ani. Scurgerea minimă se produce la sfârșitul verii și începutul toamnei datorită deficitului de umiditate și epuizării rezervelor interne de apă. La sfârșitul verii toate pâraiele sunt lipsite de apă.

Substraturile litologice friabile și ploile repezi pot conduce la un transport mare de aluviuni și mișcări în adâncime ale scoarței terestre, soldate cu intense fenomene de degradare (eroziuni și alunecări).

3.4. Climatologia

Unitatea de producție și protecție se află situată în provincia climatică D.f.b.x. (zona de dealuri).

Clima dealurilor se caracterizează printr-un regim termic moderat, cu înghețuri târzii și timpurii și inversiuni termice, în special în văi și depresiuni. Această climă este mai eterogenă sub aspectul variației valorilor elementelor meteorologice, cu extreme mai moderate, fiind favorabile spre foarte favorabile creșterii și dezvoltării vegetației forestiere, fapt ce se manifestă prin bogăția de specii forestiere ce cresc în această regiune.

3.4.1. Regimul termic

Principalele date ce caracterizează regimul termic al zonei sunt prezentate în tabelele următoare.

Stația meteorologică (cota)	Temperatura medie lunară și anuală (°C)													Amplitudine (°C)
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Anuală	
Rm. Sărat (140 m)	-2,8	-0,9	4,4	10,5	16,2	19,7	22,1	22,0	17,6	11,4	5,0	0,0	10,4	24,8
Câmpina (463 m)	-1,9	-0,7	4,2	9,3	14,6	17,8	19,6	19,1	15,3	10,1	4,5	-0,2	9,3	21,5

Temperaturile medii pe anotimpuri și în perioada de vegetație variază după cum urmează:

Stația meteorologică (cota)	Temperatura medie pe anotimpuri și în perioada de vegetație (°C)				
	Iarna	Primăvara	Vara	Toamna	Perioada de vegetație
1	2	3	4	5	6
Rm. Sărat (140 m)	-1,2	10,4	21,3	11,3	18,0
Câmpina (463 m)	-0,9	9,4	18,8	10,0	15,9

Temperatura medie anuală variază în raport cu altitudinea într-o dinamică specifică.. Aceasta este de 9,3°C în zona de dealuri și de 10,4°C în zona de câmpie. Luna cu temperatura medie cea mai ridicată este iulie (19,6°C în zona de dealuri și 22,1°C în zona de câmpie), iar cea cu temperatura medie cea mai scăzută este ianuarie [(- 2,8)°C în zona de dealuri și (- 1,9)°C în zona de câmpie].

Amplitudinea medie a temperaturii medii anuale variază de asemenea cu altitudinea, mărind excesivitatea termică din câmpie și scăzând gradul de continentalism termic odată cu altitudinea, aceasta fiind de 21,5°C în zona de dealuri și de 24,8°C în zona de câmpie

Temperaturile maxime absolute descresc continuu cu creșterea altitudinii, fiind de 40,9°C la altitudinea de 50 m și de 37,8°C la altitudinea de 436 m.

Temperaturile minime absolute au o dinamică asemănătoare lunii ianuarie; sunt mai scăzute în zona de câmpie, cresc până la altitudinea de 140-150 m de unde descresc odată cu creșterea altitudinii. Această dinamică evidențiază faptul că, inversiunea termică între zona de câmpie și cea deluroasă se manifestă mai ales în sezonul rece. De asemenea, extremele termice din zona de câmpie indică un continentalism accentuat. Temperatura minimă absolută se înregistrează în ianuarie și poate deveni un factor vătămător pentru culturile tinere la toate nivelurile altitudinale, în anii cu ninsori slabe. În general, în această lună există un strat de zăpadă persistent, care apără puietii de gerurile excesive.

Numărul zilelor de vară (temperatura maximă mai mare sau egală cu 25°C) și a zilelor tropicale (temperatura maximă mai mare sau egală cu 30°C) descresc cu altitudinea.

Începutul, sfârșitul și durata perioadei bioactive ($T \geq 0^\circ\text{C}$) și a perioadei de vegetație ($T \geq 10^\circ\text{C}$) sunt prezentate în tabelul următor.

Stația meteorologică (cota)	$T \geq 0^\circ\text{C}$ (perioada bioactivă)				$T \geq 10^\circ\text{C}$ (perioada de vegetație)			
	Început	Sfârșit	Durata	$\Sigma T \geq 0^\circ\text{C}$	Început	Sfârșit	Durata	$\Sigma T \geq 10^\circ\text{C}$
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Rm. Sărat (140 m)	20.II	15.III	299	3964	13.IV	22.X	193	3453
Câmpina (463 m)	19.II	14.XII	293	3523	19.IV	16.X	181	2961

Potențialul termic, exprimat prin suma temperaturilor mai mari sau egale cu 0°C este cuprins între 3523°C în zona de dealuri și 3964°C în zona de câmpie. Durata perioadei de vegetație ($T \geq 10^\circ\text{C}$) este mai mare în zona de câmpie (193 zile)

Durata medie și extremele primului și ultimului îngheț sunt prezentate în tabelul următor.

Stația meteorologică (cota)	Primul îngheț				Ultimul îngheț			
	Date medii		Date extreme		Date medii		Date extreme	
		Maxim °C	Cea mai timpurie	Cea mai târzie		Minim °C	Cea mai timpurie	Cea mai târzie
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Rm. Sărat (140 m)	29.X	39,0	28.IX	25.XI	6.IV	-26,2	4.III	6.V
Câmpina (463 m)	14.X	37,8	8.IX	13.XI	22.IV	-26,6	28.III	22.V

Comparând datele medii ale primului și ultimului îngheț cu începutul și sfârșitul perioadei de vegetație rezultă că intervalul de suprapunere este mic atât primăvara, cât și toamna. Acest fapt are implicații directe asupra dezvoltării normale a vegetației, în sensul că, primăvara vegetația este surprinsă de înghețurile târzii, iar toamna înghețurile afectează creșterea anuală, aceasta neavând timp să se lignifice. În ambele zone, ultimul îngheț face ca pericolul înghețurilor târzii să fie frecvent, mai ales la câmpie, și să producă defolierea repetată a arboretelor și chiar degradarea florilor, periclitanđ fructificația.

Perioade cu înghețuri puternice se întâlnesc în lunile ianuarie-februarie, iar perioade calde în lunile iulie-august. Perioada bioactivă este de 10 luni.

3.4.2. Regimul pluviometric

Principalele date ce caracterizează regimul pluviometric al zonei sunt prezentate în tabelul următor.

Stația meteorologică (cota)	Precipitații medii lunare și anuale (mm)												
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Anuală
Rm. Sărat (140 m)	34,9	29,2	32,8	46,3	64,4	82,5	57,1	46,1	39,5	43,7	46,5	39,6	562,4
Câmpina (463 m)	38,1	35,9	42,2	59,9	100,8	120,6	96,7	76,1	60,4	55,8	46,7	42,8	776,0

Precipitațiile medii pe anotimpuri și în perioada de vegetație variază după cum urmează:

Stația meteorologică (cota)	Precipitații medii pe anotimpuri și în perioada de vegetație (mm)				
	Iarna	Primăvara	Vara	Toamna	Perioada de vegetație
Rm. Sărat (140 m)	103,7	143,5	185,7	129,7	335,9
Câmpina (463 m)	116,8	202,9	293,4	162,9	514,5

Cantitățile medii anuale de precipitații sunt de 776,0 mm în zona de dealuri și de 562,4 mm în zona de câmpie. Variația valorilor medii lunare ale precipitațiilor în cursul anului prezintă un maxim în iunie (120,6 mm în zona de dealuri și 82,5 mm în zona de câmpie) și un minim în luna februarie (35,9 mm în zona de dealuri și 29,2 mm în zona de câmpie).

În perioada de vegetație cad peste 60% din cuantumul precipitațiilor, cantitatea de precipitații fiind de 514,5 mm în zona de dealuri și de 335,9 mm în zona de câmpie.

Perioade de secetă accentuată sau prelungită nu sunt. Nu se semnalează în mod deosebit existența fenomenelor de chiciură. Umiditatea atmosferică este de 4,59 gr/m³.

Cantitățile medii de precipitații pe anotimpuri înregistrează maximum vara (293,4 mm în zona de dealuri și 185,7 mm în zona de câmpie) și minimum iarna (116,8 mm în zona de dealuri și 103,7 mm în zona de câmpie).

Precipitațiile sub formă de zăpadă au un important rol ecologic, stratul persistent de zăpadă îndeplinind rolul unui strat termoizolant protector pentru sol și culturile forestiere tinere.

Primele ninsori se produc în zona de dealuri, spre sfârșitul lunii noiembrie, iar în zona de câmpie în prima decadă a lunii decembrie. Ultimele ninsori se produc în zona de câmpie în a doua decadă a lunii martie, în timp ce în zonele de dealuri la sfârșitul lunii martie.

Primul strat de zăpadă se formează în zona deluroasă la începutul lunii decembrie și durează până la sfârșitul lunii martie, având grosimi în jur de 30 cm. În zona de câmpie, primul strat de apă apare în a doua decadă a lunii decembrie și durează până în prima decadă a lunii martie, grosimea medie a acestuia fiind de 5 cm.

Trebuie menționat pericolul zăpezilor „moi” provenite din ninsorile timpurii și târzii ce se produc în lunile în care temperatura aerului este pozitivă, zăpezi care pot provoca ruperea vârfurilor arborilor din arboretele pure și echiene nerărite la timp.

Umiditatea relativă a aerului crește cu altitudinea, fiind de 69-70% în zona de câmpie și mai mare de 70% în zona de dealuri.

Valoarea medie a umidității relative a aerului în timpul sezonului de vegetație este mai mare de 57%.

3.4.3. Regimul eolian

Cel mai liniștit anotimp, la toate nivelele altitudinale, este toamna, când perioada de calm este de 31-39%.

În ce privește frecvența medie a vânturilor pe direcții, în zona de dealuri vânturile bat din direcțiile nord-vest, nord și nord-est (47%) și sud-vest și vest (15%). Cu mici abateri vânturile își mențin direcțiile și frecvența în tot cursul anului și a perioadei de vegetație.

Vitezele cele mai mari (3-5 m/s) se manifestă din direcțiile nord și nord-est, viteze ce se mențin și în perioada de vegetație în care se realizează 33 zile cu vânturi tari și 5 zile cu furtuni

3.4.4. Evapotranspirația potențială

Evapotranspirația potențială medie anuală are valori de 640 mm în zona de dealuri și de 694 mm în zona de câmpie.

În tabelul următor sunt prezentate date privind evapotranspirația potențială lunară și anuală:

Stația meteorologică (cota)	Evapotranspirația potențială lunară și anuală (mm)												
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Anuală
Rm. Sărat (140 m)	0	0	14	48	95	121	143	130	85	45	13	0	694
Câmpina (463 m)	0	0	17	46	90	112	128	114	76	43	14	0	640

În cursul anului valorile evapotranspirației realizează un maxim în luna iulie (128 mm în zona de dealuri și 143 mm în zona de câmpie) și minime în lunile ianuarie, februarie și decembrie.

3.4.4. Indicatorii sintetici ai datelor climatice

În tabelele următoare sunt prezentați indicii de ariditate de Martonne ($I_a = P/(T+10)$) și indicii de umiditate ($R=P/T$), lunari, anuali, pe anotimpuri și în perioada de vegetație:

Stația meteorologică (cota)	Indici de ariditate lunari și anuali												
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Anual
Rm. Sărat (140 m)	58,2	38,5	27,3	27,1	29,5	33,3	21,3	17,3	17,2	24,5	37,2	47,5	27,6
Câmpina (463 m)	56,4	46,3	35,7	37,2	49,2	52,1	39,2	31,4	28,6	33,3	38,6	57,2	40,2

Stația meteorologică (cota)	Indici de ariditate				
	Iarna	Primăvara	Vara	Toamna	Perioada de vegetație
Rm. Sărat (140 m)	47,1	28,1	23,7	24,4	24,0
Câmpina (463 m)	51,3	41,8	40,7	32,6	39,7

Stația meteorologică (cota)	Indici de umiditate lunari și anuali										
	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	Anual	
Rm. Sărat (140 m)	89,4	52,9	47,7	50,2	31,0	25,1	26,9	46,0	111,6	54,1	
Câmpina (463 m)	120,6	77,3	82,8	81,3	59,2	47,8	47,4	66,3	124,5	83,4	

Stația meteorologică (cota)	Indici de umiditate			
	primăvara	vara	toamna	perioada de vegetație
Rm. Sărat (140 m)	55,2	34,9	45,9	37,3
Câmpina (463 m)	86,3	62,4	65,2	64,7

Indicii de ariditate anuali au valori cuprinse între 40,2 în zona de dealuri și 27,6 în zona de câmpie. În perioada de vegetație indicii de ariditate au valori cuprinse între 39,7 în zona de dealuri și 24,0 în zona de câmpie. Indicii de ariditate de Martonne cresc odată cu altitudinea. Valorile indicilor de ariditate anuali caracterizează zona de dealuri (40,0) ca fiind moderat umedă.

Indicii de umiditate au valori anuale cuprinse între 83,4 în zona de dealuri și 54,1 în zona de câmpie. În perioada de vegetație au valori cuprinse între 64,7 în zona de dealuri și 37,3 în zona de câmpie.

3.5. Soluri

3.5.1. Evidența și răspândirea teritorială a tipurilor de sol

Evidența tipurilor și subtipurilor de sol este prezentată în tabelul următor:

Clasa de soluri	Tipul de sol	Subtipul de sol	Codul	Succesiunea orizonturilor	Suprafața	
					ha	%
Luvisoluri	Preluvosol	tipic	2101	Ao-Bt-C	52,26	52
	Luvosol	tipic	2201	Ao-El-Bt-C	34,27	33
		scheletic	2215	Ao-El-Btqg-C	13,46	13
Cambisoluri	Eutricambosol	tipic	3101	Ao-Bv-C	2,35	2
Total					102,34	100

3.5.2. Descrierea tipurilor și subtipurilor de sol

Preluvosol tipic.

Caracteristica foarte importantă a acestor materiale este conținutul bogat în calciu sau alte elemente bazice. Orizontul Ao este gros de 20-30 cm, fiind de culoare deschisă (brun, brun deschisă), iar orizontul Bt este gros, uneori peste 100 cm. Are o textură diferită pe profil; adesea mijlocie (lutoasă în Ao), iar la nivelul orizontului Bt fină sau tot mijlocie, dar cu un conținut mai mare de argilă. Structura este grăunțoasă în orizontul superior și columnoidă-prismatică sau prismatică, bine dezvoltată în Bt. Restul proprietăților fizice, fizico-mecanice, hidro-fizice și de aerăție sunt relativ favorabile. Conținutul în humus este de 2-3%, iar rezerva, 120-160 t/ha în stratul 0-50 cm. V% și pH au valori relativ ridicate; reacția este slab acidă (pH peste 6) și neutră sau slab alcalină spre baza profilului (pH \square 7), iar V% are valori relativ ridicate chiar de la suprafață (70-80%). Deși proprietățile acestor soluri nu sunt din cele mai favorabile, prezintă avantajul că ele asigură o bună aprovizionare cu apă.

Luvosol tipic. În formarea acestor soluri a avut loc o manifestare relativ evidentă a procesului de iluviere. Ca urmare, sub orizontul bioacumulativ a rezultat un orizont El sărăcit în argilă și sescvioxizi, iar mai jos un orizont Bt mai gros și mai bogat în coloizi migrați din partea superioară. Datorită bioacumulării slabe la suprafață s-a format un orizont Ao, subțire, sărac în humus și cu o cantitate mai mare de acizi fulvici. Orizontul superior este deschis la culoare (brun, brun-deschis) și are grosimi de 10-20 cm. Urmează un orizont El (sărăcit în argilă, sescvioxizi și materie organică), gros de 10-20 cm, cu nuanță gălbuie, sărăcit parțial în argilă și sescvioxizi. Orizontul Bt are o grosime de 60-80 cm cu nuanțe brune gălbui sau ruginii. Are o textură diferențiată pe profil; în orizontul Ao textura este de obicei, mijlocie (luto-nisipoasă sau lutoasă); la nivelul orizontului El conținutul de argilă se micșorează (textura mijlocie sau către grosieră), iar la cel al lui Bt crește (în Bt textura devenind mijlocie fină sau chiar fină). Structura este în orizontul superior grăunțoasă; orizontul El este nestructurat ori cu o structură poliedrică sau lamelară, iar orizontul Bt are o structură prismatică, bine evidențiată. Are un regim aerohidric defectuos, apa din precipitații străbate ușor orizonturile superioare, dar greu pe cel argiloiluvial; în perioadele umede prezintă exces, iar în cele secetoase deficit de apă. Conținutul acestor soluri în humus este de circa 2%, iar rezerva, 60-120 t/ha, de calitate inferioară (bogat în acizi fulvici). Deși zona este umedă, au V% și pH cu valori mai scăzute (V poate coborî sub 50%, iar pH sub 5); aprovizionarea cu substanțe nutritive și activitatea microbiologică sunt mai slabe. Deși au un regim de umiditate favorabil, fertilitatea naturală a luvosolurilor este scăzută sau mijlocie din cauza rezervelor relativ reduse de humus și de elemente nutritive și condițiilor de reacție a solului.

Subtipul **scheletic** este asemănător celui tipic, dar cu peste 75% schelet pe cel puțin 20 cm. Este prezent pe terenuri cu pantă mai mare și chiar cu fenomene de eroziune sau alunecări.

Eutricambosol tipic. Condițiile de pedogeneză au favorizat transformarea resturilor organice în humus cu grad de saturație în baze ridicat, alcătuit dominant din acizi huminici bruni, care în prezența ionilor de calciu și magneziu formează compuși complecși cu minerale argiloase și cu ioni de fier. Deși solificarea se desfășoară în condiții de climă umedă, procesele de debazificare și levigare sunt moderate, elementele bazice din roci exercitând o acțiune de coagulare asupra complexelor argiliferihumice. Datorită acestor fenomene s-a format un orizont Bv. Orizontul Ao este gros de 10-35 cm și de culoare brună; orizontul Bv, gros de 20-120 cm și de culoare brun-gălbuie, se continuă cu materialul parental C. Textura acestui sol este de obicei, mijlocie (lutoasă sau luto-prăfoasă), nediferențiată pe profil, iar

structura slab-moderat dezvoltată, grăunțoasă în Ao și poliedrică angulară sau prismatică în Bv. Restul proprietăților, fizice, fizico-mecanice, hidro-fizice și de aerație sunt în general, favorabile. Conținutul în humus este de 2-4% (rezerva de 60-120 t/ha), gradul de saturație în baze ridicat (V oscilează între 60 și 85%), reacția slab acidă până la neutră (valorile pH cuprinse între 6,2 și 7), aprovizionarea cu substanțe nutritive, relativ bună.

Lista unităților amenajistice pe tipuri și subtipuri de sol:

S O L U R I S I U N I T A T I A M E N A J I S T I C E			
	127A		
	Total subtip sol :	1 UA	0.48 HA
	Total tip sol :	1 UA	0.48 HA
21	Preluvosol (EL)		
	2101 tipic		
	1 3 A 3 B 77 101 102 A 102 B 102 C		
	Total subtip sol :	8 UA	52.26 HA
	Total tip sol :	8 UA	52.26 HA
22	Luvosol (LV)		
	2201 tipic		
	4 5 6 7 126 B 126 C 127 A 138		
	Total subtip sol :	8 UA	34.27 HA
	2215 scheletic		
	125 126 A 127 B		
	Total subtip sol :	3 UA	13.46 HA
	Total tip sol :	11 UA	47.73 HA
31	Eutricambosol (EC)		
	3101 tipic		
	2		
	Total subtip sol :	1 UA	2.35 HA
	Total tip sol :	1 UA	2.35 HA
	TOTAL UP	21 UA	102.82 HA

3.6. Tipuri de stațiuni

3.6.1. Evidența și răspândirea teritorială a tipurilor de stațiuni

Lista tipurilor de stațiuni pe etaje fitoclimatice, indicativul de clasificare și diagnoza tipului de stațiune este următoarea:

Etajul fitoclimatic	Tipul de stațiuni		Suprafața		Categorია de bonitate			Tipuri și subtipuri de sol
	Cod	Diagnoză	ha	%	Superioară	Mijlocie	Inferioară	
FD1	7.4.3.0.	Deluros de stejărete Bm-s, brun edafic mare	6,30	6		6,30		2101
FD3	5.1.3.1.	Deluro de gorunete Bi, puternic podzolit, edafic submijlociu și mic cu Luzula albida	1,04	1			1,04	2215
	5.1.5.2.	Deluros de gorunete Bm, brun slab-mediu podzolit, edafic mijlociu	80,23	79		80,23		2101 2201
	5.2.4.1.	Deluros de făgete Bi, brun edafic mic	12,42	12			12,42	2215
	5.2.4.2.	Deluros de făgete Bm, brun edafic mijlociu cu Asperula-Asarum	2,35	2		2,35		3101
TOTAL U.P.			ha	102,34		88,88	13,46	
			%	100		87	13	

Tipurile de stațiuni determinate sunt rezultatul unor ansambluri de unități staționale elementare identice ecologic și silvoproductiv echivalente, cu caractere fizico-geografice (relief, substrat litologic, sol. etc.) asemănătoare, apte pentru crearea și dezvoltarea unei anumite vegetații forestiere, pentru care se aplică același complex de măsuri de gospodărire.

Cel mai răspândite tipuri de stațiune este 5.1.5.2. – Deluros de gorunete Bm, brun slab-mediu podzolit, edafic mijlociu (81%). Ca urmare, predomină bonitatea mijlocie (87%).

3.6.2. Descrierea tipurilor de stațiuni cu factori limitativi și măsurile de gospodărire impuse de aceștia

Eta-jul fito-climatic	Tip de stațiune		Factori ecologici și factori – condiție limitativi	Tip de pădure		Măsuri de gospodărire	
	Cod	Indicativul de clasificare și descrierea concisă a tipului de stațiune		Cod	Diagnoză	Compoziția țel	Tratamente
FD1	7.4.3.0.	Deluros de stejărete Bm-s, brun edafic mare Prezent în parcela 1, pe versanți nu foarte înclinați, pe soluri luto-argiloase, moderat humifere, volum edafic mijlociu. Bonitate mijlocie pentru stejărete și șleauri de deal.		621.5.	Șleau de deal cu stejar pedunculat de productivitate mijlocie (m)	<u>6ST1TE1PAM2DT</u> <u>6ST1TE1PAM2DT</u>	T. progr..
FD3	5.1.3.1.	Deluro de gorunete Bi, puternic podzolit, edafic submijlociu și mic cu Luzula albida În u.a. 127B, pe versanți puternic înclinați, îndeosebi în partea superioară a acestora, pe expoziții însorite. Substraturi litologice din depozite de suprafață pe roci sedimentare acide silicioase (gresii, nisipuri, pietrișuri). Soluri (luvosoluri litice), superficiale cu volum edafic mic. Condiții climatice cu plus de căldură-lumină și circulație a aerului, minus de umiditate atmosferică. Bonitate inferioară pentru gorunete.	- substanțele nutritive - aciditatea activă puternică - volumul edafic	515.1.	Gorunet cu Luzula luzuloides (i)	<u>6GO1TE2MJ1DT</u> <u>6GO1TE2MJ1DT</u>	T. cons.
	5.1.5.2.	Deluros de gorunete Bm, brun slab-mediu podzolit, edafic mijlociu Stațiuni aflate pe versanți predominant mijlocii, cu expoziții însorite și semiînsorite și înclinări moderate până la rezezi. Substraturi litologice formate din depozite de suprafață provenite din roci sedimentare. Soluri (preluvosoluri tipice și luvosoluri tipice), mijlociu profunde și, mai rar, profunde cu volum edafic mijlociu. Condiții climatice specifice etajului, cu plus normal de căldură și minus de umiditate pe versanții însoriți. Bonitate mijlocie pentru gorunete, șleauri.	Moderat limitativi: - substanțele nutritive - apa accesibilă	511.3.	Gorunet cu floră de mull de productivitate mijlocie (m)	<u>8GO1TE1DT</u> <u>7GO2TE1DT</u>	T. progr.
				531.4.	Șleau de deal cu gorun și fag de productivitate mijlocie (m)	<u>7GO2FA1DT</u> <u>7GO2FA2DT</u>	T. progr.
				532.4.	Șleau de deal cu gorun de productivitate mijlocie (m)	<u>7GO1TE1CI1DT</u> <u>7GO1TE1CI1DT</u>	T. progr.
	5.2.4.1.	Deluros de făgete Bi, brun edafic mic Prezent pe versanți rezezi și foarte rezezi, depozite de suprafață de material pământos bogat în fragmente tari de roci sedimentare intermediare, soluri moderat humifere, mijlociu profunde și superficiale, luto-nisipoase, divers scheletice, cu volum edafic mic Bonitate inferioară pentru fag.	- volumul edafic - predispoziție la alunecări	424.2.	Făget de deal cu Vaccinium myrtillus (i)	<u>8FA2DT</u> <u>8FA2DT</u>	T. progr.
				551.5.	Făget montan pe soluri schelete cu floră de mull (i)	<u>7FA1TE1GO1DT</u> <u>6FA1TE2GO1DT</u>	T. cons.
5.2.4.2.	Deluros de gorunete Bm, brun slab-mediu podzolit, edafic mijlociu Întâlnit în parcela 6 pe versanți moderat înclinați, pe substraturi litologice formate din depozite de suprafață provenite din roci furnizoare de material pământos și de schelet în sol. Soluri mijlociu profunde și profunde, cu volum edafic mijlociu, troficitate mijlocie, aprovizionare mijlocie cu apă accesibilă Bonitate mijlocie pentru fag.	- apa accesibilă	421.2.	Făget de deal pe soluri schelete cu floră de mull (m)	<u>7FA1TE1CI1DT</u> <u>6FA1TE1CI2DT</u>	T. progr.	

Lista unităților amenajistice pe tipuri de stațiuni:

TS		U N I T A T I A M E N A J I S T I C E														
		127A														
		TOTAL TS				1 UA				0.48 HA						
5131		127 B														
		TOTAL TS				1 UA				1.04 HA						
5152		3 A	3 B	4	5	6	7	77	101	102 A	102 B	102 C	126 B	126 C	127 A	138
		TOTAL TS				15 UA				80.23 HA						
5241		125 126 A														
		TOTAL TS				2 UA				12.42 HA						
5242		2														
		TOTAL TS				1 UA				2.35 HA						
7430		1														
		TOTAL TS				1 UA				6.30 HA						
		TOTAL UP				21 UA				102.82 HA						

Lista unităților amenajistice pe tipuri de stațiuni și soluri:

TS		SOL		U N I T A T I A M E N A J I S T I C E													
				127A													
				TOTAL SOL				1 UA				0.48 HA					
				TOTAL TS				1 UA				0.48 HA					
5131	2215			127 B													
				TOTAL SOL				1 UA				1.04 HA					
				TOTAL TS				1 UA				1.04 HA					
5152	2101	3 A	3 B	77	101	102 A	102 B	102 C									
		TOTAL SOL				7 UA				45.96 HA							
	2201	4	5	6	7	126 B	126 C	127 A	138								
		TOTAL SOL				8 UA				34.27 HA							
		TOTAL TS				15 UA				80.23 HA							
5241	2215			125 126 A													
				TOTAL SOL				2 UA				12.42 HA					
				TOTAL TS				2 UA				12.42 HA					
5242	3101			2													
				TOTAL SOL				1 UA				2.35 HA					
				TOTAL TS				1 UA				2.35 HA					
7430	2101			1													
				TOTAL SOL				1 UA				6.30 HA					
				TOTAL TS				1 UA				6.30 HA					
		TOTAL UP				21 UA				102.82 HA							

3.7. Tipuri de păduri

Tipurile de pădure întâlnite, suprafața ocupată și cota procentuală din suprafața studiată, sunt:

Nr. crt.	Tip de stațiune	Tip de pădure Cod	Suprafața			Productivitatea arboretelor			
			Diagnoză	ha	%	Sup.	Mijl.	Inf.	
1	7.4.3.0.	621.5.	Șleau de deal cu stejar pedunculat de prod. mijlocie (m)	6,30	6		6,30		
2	5.1.3.1.	515.1.	Gorunet cu Luzula luzuloides (i)	1,04	1			1,04	
3	5.1.5.2.	511.3.	Gorunet cu floră de mull de productivitate mijlocie (m)	3,45	4		3,45		
4		531.4.	Șleau de deal cu gorun și fag de productivitate mijlocie (m)	45,96	45		45,96		
5		532.4.	Șleau de deal cu gorun de productivitate mijlocie (m)	30,82	30		30,82		
6	5.2.4.1.	424.2.	Făget de deal cu Vaccinium myrtillus (i)	5,40	5		5,40		
7		551.5.	Făget montan pe soluri schelete cu floră de mull (i)	7,02	7			7,02	
8	5.2.4.2.	421.2.	Făget de deal pe soluri schelete cu floră de mull (m)	2,35	2		2,35		
TOTAL U.P.				ha	102,34			88,88	13,46
				%	100			87	13

Cele mai răspândite tipuri de păduri sunt 531.4. – Șleau de deal cu gorun și fag de productivitate mijlocie (m) – 45% și 532.4. – Șleau de deal cu gorun de productivitate mijlocie (m) – 30%.

3.8. Alte date sintetice

Lista unităților amenajistice pe tipuri de stațiuni și de păduri:

TS	TP	U N I T A T I A M E N A J I S T I C E						
		127A						
		TOTAL TP		1 UA		0.48 HA		
		TOTAL TS		1 UA		0.48 HA		
5131	5151	127 B						
		TOTAL TP		1 UA		1.04 HA		
		TOTAL TS		1 UA		1.04 HA		
5152	5113	126 B	126 C	138				
		TOTAL TP		3 UA		3.45 HA		
	5314	3 A	3 B	77	101	102 A	102 B	102 C
		TOTAL TP		7 UA		45.96 HA		
	5324	4	5	6	7	127 A		
		TOTAL TP		5 UA		30.82 HA		
		TOTAL TS		15 UA		80.23 HA		
5241	4242	125						
		TOTAL TP		1 UA		5.40 HA		
	5515	126 A						
		TOTAL TP		1 UA		7.02 HA		
		TOTAL TS		2 UA		12.42 HA		
5242	4212	2						
		TOTAL TP		1 UA		2.35 HA		
		TOTAL TS		1 UA		2.35 HA		
7430	6215	1						
		TOTAL TP		1 UA		6.30 HA		
		TOTAL TS		1 UA		6.30 HA		
		TOTAL UP		21 UA		102.82 HA		

Lista unităților amenajistice după caracterul actual al tipului de pădure:

CRT	U N I T A T I A M E N A J I S T I C E						
	127A						
	TOTAL CRT		1 UA		0.48 HA		
Natural fundamental prod. mij.	5	126 B	126 C	138			
	TOTAL CRT		4 UA		9.16 HA		
Natural fundamental prod. inf.	125	126 A	127 B				
	TOTAL CRT		3 UA		13.46 HA		
Partial derivat	1	2	127 A				
	TOTAL CRT		3 UA		11.41 HA		
Total derivat de prod. mij.	3 A	3 B	4	6	7	101	
	TOTAL CRT		6 UA		41.02 HA		
Artificial de prod. mij.	77	102 B	102 C				
	TOTAL CRT		3 UA		18.45 HA		
Artificial de prod. inf.	102 A						
	TOTAL CRT		1 UA		8.84 HA		
	TOTAL UP		21 UA		102.82 HA		

Situația sintetică pe specii este următoarea:

Specia	SUPRAFATA				VOLUM		Crestere		Varsta medie	Clp med.	Productivitate			Consistenta			Amestec			Mod regenerare			Vitalitate		
	TOTAL		Grupa I		TOTAL		Totala				sup. mijl.	inf.	med.	0.1	0.4	0.7	<50	50-80	>80	SM	PL	LS	vig.	nor.	slb.
	Ha	%	Ha	%	Mc	%	Mc	Mc/Ha						%	%	%									
SC	21.59	21	21.59	100	2157	21	51	2.4	37	4.0	48	52	73	100	20	80		90	10		100				
MJ	13.87	14	13.87	100	907	8	19	1.4	22	3.0	95	5	86	100	95	5		50	13	37		100			
CA	13.10	13	13.10	100	1256	12	89	6.8	31	3.3	81	19	86	100	62	38		68		32		92	8		
JU	9.74	10	9.74	100	889	8	27	2.8	29	3.1	90	10	85	100	100			90		10		100			
TE	6.70	7	6.70	100	1275	12	55	8.2	45	3.6	37	63	82	100	37	63		9		91		100			
DT	6.06	6	6.06	100	715	7	42	6.9	42	3.2	78	22	85	100	100			47	15	38		100			
FA	5.56	5	5.56	100	965	9	36	6.5	58	4.0		100	80	100	13	87				100		100			
PAM	4.97	5	4.97	100	564	5	23	4.6	34	3.0	100		99	100		100			100			100			
GO	3.58	3	3.58	100	536	5	22	6.1	45	3.2	80	20	85	100	20	37	43			100		100			
ULC	3.52	3	3.52	100	141	1	12	3.4	10	3.0	100		80	100	100			100				100			
CI	3.52	3	3.52	100	422	4	16	4.5	20	3.0	100		80	100	100			100				100			
ST	2.80	3	2.80	100	363	3	20	7.1	35	3.7	26	74	94	100	100			23	77			100			
FR	2.17	2	2.17	100	102	1	13	6.0	14	3.0	100		82	100	100			81	19			100			
PR	1.76	2	1.76	100	53		4	2.3	10	3.0	100		80	100	100			100				100			
PLA	1.40	1	1.40	100	253	2	8	5.7	39	3.7	28	72	86	100	100			89		11		100			
PLT	1.29	1	1.29	100	160	1	5	3.9	38	3.8	22	78	80	100	100			100				100			
ULM	0.71	1	0.71	100	107	1	4	5.6	60	3.0	100		80	100	100			100					100		
TOT	102.34	100	102.34	100	10865	100	446	4.4	33	3.4	69	31	83	100	61	16	23	41	29	30		98	2		
SUPRAFATA TOTALA :		102.82 HA		NR. PARCELE :		14		SPF. MEDIE PARCELA :				7.34 HA				NR. UA :		21		SPF. MEDIE UA :				4.90 HA	

Structura și mărimea fondului forestier pe grupe, subgrupe și categorii funcționale:

Gr. Specia	Clasa de producție					TOTAL						Var- sta pr. med	Cls. pr. med	Consistența				
	I Ha	II Ha	III Ha	IV Ha	V Ha	Suprafața			Volum					Crestere Mc	< 0.4 Ha	0.4 - 0.6 Ha	> 0.6 Ha	
						Ha	%	% K	Mc	%	Mc/Ha							
1 SC			10.26	0.48	10.85	21.59	20	73	2157	19	100	51	2.4	37	4.0			21.59
MJ			13.24	0.63		13.87	14	86	907	8	65	19	1.4	22	3.0			13.87
CA			10.62	0.47	2.01	13.10	13	86	1256	12	96	89	6.8	31	3.3			13.10
JU			8.75	0.99		9.74	10	85	889	8	91	27	2.8	29	3.1			9.74
TE			2.48	4.22		6.70	7	82	1275	12	190	55	8.2	45	3.6			6.70
FA				5.56		5.56	5	80	965	9	174	36	6.5	58	4.0			5.56
PAM			4.97			4.97	5	99	564	5	113	23	4.6	34	3.0			4.97
GO			2.88	0.70		3.58	3	85	536	5	150	22	6.1	45	3.2			3.58
DT			17.13	3.41		20.54	20	84	1903	18	93	111	5.4	27	3.2			20.54
DM			0.67	2.02		2.69	3	83	413	4	154	13	4.8	39	3.8			2.69
Total grupa			71.00	18.48	12.86	102.34	100	83	10865	100	106	446	4.4	33	3.4			102.34
			69%	18%	13%	100%												100%
TOTAL			71.00	18.48	12.86	102.34	100	83	10865	100	106	446	4.4	33	3.4			102.34
			69%	18%	13%	100%												100%

Structura și mărimea fondului forestier pe grupe funcționale și specii:

Specia	Clasa de productie					TOTAL							Var- sta Ani	Cls. pr. med	Consistenta			
	I	II	III	IV	V	Suprafata			Volum		Crestere				< 0.4	0.4 - 0.6	> 0.6	
	Ha	Ha	Ha	Ha	Ha	Ha	%	% K	Mc	%	Mc/Ha	Mc			Mc/Ha	Ha	Ha	Ha
SC			10.26	0.48	10.85	21.59	20	73	2157	19	100	51	2.4	37	4.0			21.59
MJ			13.24	0.63		13.87	14	86	907	8	65	19	1.4	22	3.0			13.87
CA			10.62	0.47	2.01	13.10	13	86	1256	12	96	89	6.8	31	3.3			13.10
JU			8.75	0.99		9.74	10	85	889	8	91	27	2.8	29	3.1			9.74
TE			2.48	4.22		6.70	7	82	1275	12	190	55	8.2	45	3.6			6.70
FA				5.56		5.56	5	80	965	9	174	36	6.5	58	4.0			5.56
PAM			4.97			4.97	5	99	564	5	113	23	4.6	34	3.0			4.97
GO			2.88	0.70		3.58	3	85	536	5	150	22	6.1	45	3.2			3.58
DT			17.13	3.41		20.54	20	84	1903	18	93	111	5.4	27	3.2			20.54
DM			0.67	2.02		2.69	3	83	413	4	154	13	4.8	39	3.8			2.69
TOTAL			71.00	18.48	12.86	102.34	100	83	10865	100	106	446	4.4	33	3.4			102.34
			69%	18%	13%	100%												100%

Structura și mărimea fondului forestier pe specii:

Specia	Clasa de productie					TOTAL							Var- sta Ani	Cls. pr. med	Consistenta			
	I	II	III	IV	V	Suprafata			Volum		Crestere				< 0.4	0.4 - 0.6	> 0.6	
	Ha	Ha	Ha	Ha	Ha	Ha	%	% K	Mc	%	Mc/Ha	Mc			Mc/Ha	Ha	Ha	Ha
GO	10.05	13.55	113.14	21.91	3.13	161.78	59	83	35730	49	221	791	4.9	66	3.0		1.14	160.64
TE	6.67	15.51	8.73	1.13	0.09	32.13	12	87	10776	15	335	286	8.9	63	2.1			32.13
FA	1.64	16.81	6.52	0.57	0.24	25.78	9	89	13725	19	532	186	7.2	95	2.3			25.78
CE	1.23	3.67	7.22	1.10		13.22	5	84	3379	5	256	77	5.8	64	2.6			13.22
CA		3.99	7.63	0.47	0.28	12.37	5	88	3109	4	251	69	5.6	69	2.8			12.37
SC		0.73	6.79		2.05	9.57	3	80	1120	2	117	57	6.0	31	3.4		1.05	8.52
ST			0.17	3.84	3.28	7.29	3	74	1358	2	186	34	4.7	77	4.4	0.17		7.12
PLT	0.43		2.01			2.44	1	88	501	1	205	13	5.3	42	2.6			2.44
DR	0.56	0.94	1.32			2.82	1	90	953	1	338	34	12.1	36	2.3			2.82
DT			4.02	0.95	1.07	6.04	2	78	1140	2	189	30	5.0	56	3.5			6.04
TOTAL	20.58	55.20	157.55	29.97	10.14	273.44	100	84	71791	100	263	1577	5.8	66	2.8	0.17	2.19	271.08
	8%	20%	57%	11%	4%	100%											1%	99%

Structura și mărimea fondului forestier pe grupe funcționale și specii pentru fondul productiv:

Gr. Specia	Clasa de producție					Suprafata			TOTAL Volum			Crestere		Var- sta Ani	Cls. pr. med	Consistentă		
	I Ha	II Ha	III Ha	IV Ha	V Ha	Ha	%	% K	Mc	%	Mc/Ha	Mc	Mc/Ha			< 0.4 Ha	0.4 - 0.6 Ha	> 0.6 Ha
1 SC			10.26	0.48	2.01	12.75	17	76	1565	18	123	42	3.3	40	3.4			12.75
MJ			11.45			11.45	15	85	683	9	60	14	1.2	20	3.0			11.45
CA			10.62	0.47	2.01	13.10	17	86	1256	16	96	89	6.8	31	3.3			13.10
JU			8.75	0.99		9.74	13	85	889	11	91	27	2.8	29	3.1			9.74
TE			2.48			2.48	3	85	531	7	214	25	10.1	44	3.0			2.48
FA				4.86		4.86	6	80	853	11	176	32	6.6	60	4.0			4.86
GO			2.88			2.88	4	86	466	6	162	18	6.3	45	3.0			2.88
DT			15.73	0.82		16.55	23	81	1393	18	84	80	4.8	24	3.0			16.55
DM			0.67	1.01		1.68	2	87	303	4	180	9	5.4	40	3.6			1.68
TOTAL			62.84	8.63	4.02	75.49	100	83	7939	100	105	336	4.5	32	3.2			75.49
			84 %	11 %	5 %	100 %												100 %

Structura și mărimea fondului forestier pe grupe funcționale și specii pentru fondul neproductiv:

Specia	Clasa de producție					Suprafata			TOTAL Volum			Crestere		Var- sta Ani	Cls. pr. med	Consistentă		
	I Ha	II Ha	III Ha	IV Ha	V Ha	Ha	%	% K	Mc	%	Mc/Ha	Mc	Mc/Ha			< 0.4 Ha	0.4 - 0.6 Ha	> 0.6 Ha
SC					8.84	8.84	31	70	592	20	67	9	1.0	34	5.0			8.84
MJ			1.79	0.63		2.42	9	92	224	8	93	5	2.1	31	3.3			2.42
TE				4.22		4.22	16	80	744	26	176	30	7.1	45	4.0			4.22
FA				0.70		0.70	3	80	112	4	160	4	5.7	45	4.0			0.70
PAM			4.97			4.97	19	99	564	19	113	23	4.6	34	3.0			4.97
GO				0.70		0.70	3	80	70	2	100	4	5.7	45	4.0			0.70
DT			1.40	2.59		3.99	15	94	510	17	128	31	7.8	36	3.6			3.99
DM				1.01		1.01	4	77	110	4	109	4	4.0	37	4.0			1.01
TOTAL			8.16	9.85	8.84	26.85	100	83	2926	100	109	110	4.1	37	4.0			26.85
			30 %	37 %	33 %	100 %												100 %

Formații forestiere:

Formația forestiera	CARACTERUL ACTUAL AL TIPULUI DE PADURE											Terenuri goale Ha	TOTAL		
	Natural fundamental de prod.				Partial derivat	Total derivat de prod.			Artificial de prod.		Tanar nedefinit		Total padure	Ha	%
	Sup. Ha	Mij. Ha	Inf. Ha	Subprod. Ha	Ha	Sup. Ha	Mij. Ha	Inf. Ha	Sup.+Mij. Ha	Inf. Ha	Ha	Ha	Ha		
00													2.81	2.81	2
													100	100	
63 SLEAURI DE LUNCA		1.71	7.20		2.76				0.50	8.60			20.77	20.77	13
		8	35		13				2	42			100	100	
81 STEJARETE PURE DE STB	7.35								48.55	10.95			66.85	66.95	40
	11								73	16			100	100	
84 AMESTECURI DE STEJ.CE,GI		4.64							17.01	6.91			28.56	1.91	19
		16							60	24			94	6	100
91 PLOPISURI PURE DE PLA	0.16	9.36	4.11						8.53	15.29			37.45	6.15	26
		25	11						23	41			86	14	100
TOTAL UP	7.51	15.71	11.31		2.76				74.59	41.75			153.63	10.97	164.60
%	5	10	7		2				49	27			93	7	100
		34.53			2.76				116.34				153.63	10.97	164.60
%		22			2				76				93	7	100

Repartiția suprafețelor pe etaje fitoclimatice, înclinare și expoziție:

Etaje fitoclimatice	CATEGORII DE INCLINARE											TOTAL				
	Ins. Ha	< 16 G. P. Ins. Ha	Umbr. Ha	Ins. Ha	16 - 30 G. P. Ins. Ha	Umbr. Ha	Ins. Ha	31 - 40 G. P. Ins. Ha	Umbr. Ha	Ins. Ha	> 40 G. P. Ins. Ha	Umbr. Ha	Ins. Ha	P. Ins. Ha	Umbr. Ha	Total Ha
	0.48												0.48			0.48
	100 %												100%			100 %
5 FD3	1.02	0.86	9.49	35.35	41.41	6.87		1.04					36.37	43.31	16.36	96.04
	9 %	8 %	83 %	42%	50%	8%		100%					38%	45%	17%	100 %
7 FD1					6.30									6.30		6.30
					100%									100%		100 %
TOTAL	1.50	0.86	9.49	35.35	47.71	6.87		1.04					36.85	49.61	16.36	102.82
	13 %	7 %	80 %	39%	53%	8%		100%					36%	48%	16%	100 %

Repartiția suprafețelor pe formații forestiere, altitudine, înclinare și expoziție:

Formația forest.	Categ. de altitudine	CATEGORII DE INCLINARE												TOTAL				
		< 16 G.			16 - 30 G			31 - 40 G			> 40 G			Ins. Ha	P. Ins. Ha	Umbr. Ha	Total Ha	
		Ins. Ha	P. Ins. Ha	Umbr. Ha	Ins. Ha	P. Ins. Ha	Umbr. Ha	Ins. Ha	P. Ins. Ha	Umbr. Ha	Ins. Ha	P. Ins. Ha	Umbr. Ha	Ins. Ha	P. Ins. Ha	Umbr. Ha	Total Ha	
	04 - 06	0.48												0.48			0.48	
TOTAL		0.48												0.48			0.48	
		100 %												100 %			100 %	
42	02 - 04			2.35			5.40									7.75	7.75	
TOTAL				2.35			5.40									7.75	7.75	
				100 %			100 %									100 %	100 %	
51	02 - 04							1.04								1.04	1.04	
	04 - 06					3.45										3.45	3.45	
TOTAL						3.45		1.04								4.49	4.49	
						100 %		100 %								100 %	100 %	
53	02 - 04			7.14		30.94	1.47									30.94	8.61	39.55
	04 - 06	1.02	0.86		35.35									36.37	0.86		37.23	
TOTAL		1.02	0.86	7.14	35.35	30.94	1.47							36.37	31.80	8.61	76.78	
		11 %	10 %	79 %	52 %	46 %	2 %							48 %	41 %	11 %	100 %	
55	02 - 04					7.02										7.02	7.02	
TOTAL						7.02										7.02	7.02	
						100 %										100 %	100 %	
62	02 - 04					6.30										6.30	6.30	
TOTAL						6.30										6.30	6.30	
						100 %										100 %	100 %	
	02 - 04			9.49		44.26	6.87			1.04						45.30	16.36	61.66
	04 - 06	1.50	0.86		35.35	3.45								36.85	4.31		41.16	
TOTAL UP		1.50	0.86	9.49	35.35	47.71	6.87			1.04				36.85	49.61	16.36	102.82	
		13 %	7 %	80 %	39 %	53 %	8 %			100 %				36 %	48 %	16 %	100 %	
TOTAL CAT. INCL.			11.85			89.93				1.04							102.82	
			12 %			87 %				1 %							100 %	

Fișa indicatorilor de caracterizare a fondului forestier

Nr. crt.	Indicatorul		SPECIA										
			Total UP	SC	MJ	CA	JU	TE	FA	PAM	GO	DT	DM
0	1		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Paduri pentru care se reglementeaza recoltarea de produse principale (ha) Total UP (ha)	Grupa I	75.49	12.75	11.45	13.10	9.74	2.48	4.86		2.88	16.55	1.68
		Grupa II											
		Total A1	75.49	12.75	11.45	13.10	9.74	2.48	4.86		2.88	16.55	1.68
		A1+A2	102.34	21.59	13.87	13.10	9.74	6.70	5.56	4.97	3.58	20.54	2.69
2	Proportia speciilor (%)	A1	100	17	15	17	13	3	6		4	23	2
		UP	100	20	14	13	10	7	5	5	3	20	3
3	Clasa de productie medie	A1	3.2	3.4	3.0	3.3	3.1	3.0	4.0		3.0	3.0	3.6
		UP	3.4	4.0	3.0	3.3	3.1	3.6	4.0	3.0	3.2	3.2	3.8
4	Consistenta	A1	0.83	0.76	0.85	0.86	0.85	0.85	0.80		0.86	0.81	0.87
		UP	0.83	0.73	0.86	0.86	0.85	0.82	0.80	0.99	0.85	0.84	0.83
5	Varsta medie (ani)	A1	32	40	20	31	29	44	60		45	24	40
		UP	33	37	22	31	29	45	58	34	45	27	39
6	Fond lemnos total (mc)	A1	7939	1565	683	1256	889	531	853		466	1393	303
		UP	10865	2157	907	1256	889	1275	965	564	536	1903	413
7	Volum mediu la hectar (mc/ha)	A1	105	123	60	96	91	214	176		162	84	180
		UP	106	100	65	96	91	190	174	113	150	93	154
8	Indici de crestere curenta (mc/an/ha)	A1	4.5	3.3	1.2	6.8	2.8	10.1	6.6		6.3	4.8	5.4
		UP	4.4	2.4	1.4	6.8	2.8	8.2	6.5	4.6	6.1	5.4	4.8
9	Posibilitatea anuala de de prod.princ.(mc/an)		162	144		12						3	3
10	Posibilitatea anuala de de prod.sec.(mc/an) din care: rarituri		96	3	12	17	11	9	6	13	5	17	3
			96	3	12	17	11	9	6	13	5	17	3
12	Volum de recoltare prin TC (mc/an)		64	64									
13	Total posibilitate (mc/an)		322	211	12	29	11	9	6	13	5	20	6
14	Indici de recoltare (mc/an/ha)	Principale			Secundare		Taieri de conservare			Total			
		1.6			0.9		0.6			3.1			
Lucrari de ingrijire si recoltare	Lucrarea	Degajari	Curatiri		Rarituri		Igiena		Taieri de conservare				
		ha	ha	mc	ha	mc	ha	mc	ha	mc			
		Total			61.67	960	18.62	130	8.84	637			
	Anual				6.17	96	18.62	13	0.88	64			

S.U.P. "A" – CODRU REGULAT, SORTIMENTE OBIȘNUTE, CICLUL 110 ANI

Nr. crt.	Indicatorul		SPECIA										
			Total SUP	CA	SC	MJ	JU	FA	ULC	CI	GO	DT	DM
0	1		2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Paduri pentru care se reglementeaza recoltarea de produse principale (ha)	Grupa I	75.49	13.10	12.75	11.45	9.74	4.86	3.52	3.52	2.88	9.51	4.16
		Grupa II											
		Total A1	75.49	13.10	12.75	11.45	9.74	4.86	3.52	3.52	2.88	9.51	4.16
	Total UP (ha)	A1+A2	75.49	13.10	12.75	11.45	9.74	4.86	3.52	3.52	2.88	9.51	4.16
2	Proportia speciilor (%)		100	16	17	15	13	6	5	5	4	13	6
3	Clasa de productie medie		3.2	3.3	3.4	3.0	3.1	4.0	3.0	3.0	3.0	3.1	3.2
4	Consistenta		0.83	0.86	0.76	0.85	0.85	0.80	0.80	0.80	0.86	0.82	0.86
5	Varsta medie (ani)		32	31	40	20	29	60	10	20	45	31	42
6	Fond lemnos total (mc)		7939	1256	1565	683	889	853	141	422	466	830	834
7	Volum mediu la hectar (mc/ha)		105	96	123	60	91	176	40	120	162	87	200
8	Indici de crestere curenta (mc/an/ha)		4.5	6.8	3.3	1.2	2.8	6.6	3.4	4.5	6.3	5.5	8.2
9	Indici de crestere indic. (mc/an/ha)		2.0	2.5		1.4	1.8	2.7	3.1	3.4	2.8	2.8	3.1
10	Posibilitatea anuala de de prod.princ.(mc/an)		162	12	144							3	3
11	Posibilitatea anuala de de prod.sec.(mc/an)		62	18	3	7	11	5			4	7	7
12	din care: rarituri		62	18	3	7	11	5			4	7	7
13	Volum de recoltare prin TC (mc/an)												
14	Total posibilitate (mc/an)		224	30	147	7	11	5			4	10	10
15	Indici de recoltare (mc/an/ha)		Principale			Secundare		Taieri de conservare			Total		
			2.1			0.8					2.9		

STRUCTURA SUPRAFETELOR SI VOLUMELOR PE CLASE DE VARSTA

Clasa de varsta	Total	I	II	III	IV	V	VI	VII
Suprafata - ha	75.49	28.06	26.26	19.70	1.47			
%	100	37	35	26	2			
Volum - mc	7939	1659	2737	3202	341			
%	100	21	34	41	4			

S.U.P. "M" – PĂDURI SUPUSE REGIMULUI DE CONSERVARE DEOSEBITĂ

Nr. crt.	Indicatorul	SPECIA											
		Total SUP	SC	PAM	TE	MJ	ST	DT	PLT	GO	FA	FR	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
1	Paduri pentru care nu se reglementeaza recoltarea de produse principale (ha)	Grupa I	26.85	8.84	4.97	4.22	2.42	1.89	1.69	1.01	0.70	0.70	0.41
		Grupa II											
		Total A1											
	Total UP (ha)	A1+A2	26.85	8.84	4.97	4.22	2.42	1.89	1.69	1.01	0.70	0.70	0.41
2	Proportia speciilor (%)		100	31	19	16	9	7	6	4	3	3	2
3	Clasa de productie medie		4.0	5.0	3.0	4.0	3.3	3.9	3.5	4.0	4.0	4.0	3.0
4	Consistenta		0.83	0.70	0.99	0.80	0.92	0.99	0.90	0.77	0.80	0.80	0.90
5	Varsta medie (ani)		37	34	34	45	31	35	39	37	45	45	30
6	Fond lemnos total (mc)		2926	592	564	744	224	257	204	110	70	112	49
7	Volum mediu la hectar (mc/ha)		109	67	113	176	93	136	121	109	100	160	120
8	Indici de crestere curenta (mc/an/ha)		4.1	1.0	4.6	7.1	2.1	7.4	7.7	4.0	5.7	5.7	9.8
9	Posibilitatea anuala de de prod.princ.(mc/an)												
10	Posibilitatea anuala de de prod.sec.(mc/an)		34		13	5	4	6	3	1		1	1
11	din care: rarituri		34		13	5	4	6	3	1		1	1
12	Volum de recoltare prin TC (mc/an)		64	64									
13	Total posibilitate (mc/an)		98	64	13	5	4	6	3	1		1	1
14	Indici de recoltare (mc/an/ha)		Principale			Secundare		Taieri de conservare			Total		
						1.3		2.4			3.7		

STRUCTURA SUPRAFETELOR SI VOLUMELOR PE CLASE DE VARSTA

Clasa de varsta	Total	I	II	III	IV	V	VI	VII
Suprafata - ha	26.85	1.04	18.79	7.02				
%	100	4	70	26				
Volum - mc	2926	46	1765	1115				
%	100	2	60	38				

Suprafețele fondului forestier pe formații forestiere, în raport cu **caracterul actual al tipului de pădure** sunt:

CRT	U N I T A T I A M E N A J I S T I C E		
127A			
TOTAL CRT	1 UA		0.48 HA
Natural fundamental prod. mij.			
5 126 B 126 C 138			
TOTAL CRT	4 UA		9.16 HA
Natural fundamental prod. inf.			
125 126 A 127 B			
TOTAL CRT	3 UA		13.46 HA
Partial derivat			
1 2 127 A			
TOTAL CRT	3 UA		11.41 HA
Total derivat de prod. mij.			
3 A 3 B 4 6 7 101			
TOTAL CRT	6 UA		41.02 HA
Artificial de prod. mij.			
77 102 B 102 C			
TOTAL CRT	3 UA		18.45 HA
Artificial de prod. inf.			
102 A			
TOTAL CRT	1 UA		8.84 HA
TOTAL UP	21 UA		102.82 HA

Arboretele sunt: natural fundamentale (22%), artificiale (27%), parțial derivate (11%) și total derivate (40%). Sunt multe arborete derivate (total sau parțial) provenite din fostele pășuni împădurite. În ele se va interveni pentru prima dată cu operațiuni culturale în sensul apropierii de compozițiile natural fundamentale. Cele mai multe arborete artificiale sunt de salcâm efectuate pe terenuri predispuse la eroziuni sau alunecări. Formațiile forestiere sunt reprezentate în principal de șleauri de deal cu gorun (75%), făgete pure de dealuri (8%), șleauri de deal cu gorun și stejar (7%), șleauri de deal cu stejar (6%) și gorunete pure (4%).

Structura fondului forestier pe grupe de specii, clase de vârstă și de producție este prezentată în tabelul următor:

SUP	Gr.Gr. fct. spe	Supr. ha	Clase de varsta (ha)							Clase de productie (ha)				
			I	II	III	IV	V	VI	VII	I	II	III	IV	V
A	I Qv	3.79		0.91	2.88						3.51	0.28		
	FA	4.86			4.86							4.86		
	DT	62.68	28.06	22.62	10.68	1.32					56.18	2.48	4.02	
	DM	4.16		2.73	1.28	0.15					3.15	1.01		
	Total	75.49	28.06	26.26	19.70	1.47					62.84	8.63	4.02	
M	I Qv	2.59		1.89	0.70						0.10	2.49		
	FA	0.70			0.70							0.70		
	DT	18.33	0.73	16.90	0.70						8.06	1.43	8.84	
	DM	5.23	0.31		4.92							5.23		
	Total	26.85	1.04	18.79	7.02						8.16	9.85	8.84	
Total	I Qv	6.38		2.80	3.58						3.61	2.77		
	FA	5.56			5.56							5.56		
	DT	81.01	28.79	39.52	11.38	1.32					64.24	3.91	12.86	
	DM	9.39	0.31	2.73	6.20	0.15					3.15	6.24		
	Total	102.34	29.10	45.05	26.72	1.47					71.00	18.48	12.86	

Indicatorii de caracterizare a fondului forestier sunt:

Specificări	Specii										U.P.
	SC	MJ	CA	JU	TE	FA	PAM	GO/ST	DT	DM	
S.U.P. A											
Compoziția (%)	17	15	16	13		6		4	23	6	100
Clasa de producție	3,4	3,0	3,3	3,1		4,0		3,0	3,1	3,2	3,2
Consistența medie	0,76	0,85	0,86	0,85		0,80		0,86	0,81	0,86	0,83
Vârsta medie (ani)	40	20	31	29		60		45	21	42	32
Indicele de creștere curentă (m³/an/ha)	3,3	1,2	6,8	2,8		6,6		6,3	4,5	8,2	4,5
Volumul mediu (m³/ha)	123	60	96	91		176		162	84	200	105
Volumul total (m³)	1565	683	1256	889		853		466	1393	834	7939
S.U.P. M											
Compoziția (%)	31	9			16	3	19	3/7	8	4	100
Clasa de producție	5,0	3,3			4,0	4,0	3,0	4,0/3,9	3,4	4,0	4,0
Consistența medie	0,70	0,92			0,80	0,80	0,99	0,80/0,99	0,90	0,77	0,83
Vârsta medie (ani)	34	31			45	45	34	45/35	38	37	37
Indicele de creștere curentă (m³/an/ha)	1,0	2,1			7,1	5,7	4,6	5,7/3,4	8,0	4,0	4,1
Volumul mediu (m³/ha)	67	93			176	160	113	100/136	121	109	109
Volumul total (m³)	592	224			744	112	564	70/257	253	110	2926
U.P.											
Compoziția (%)	20	14	13	10	7	5	5	3	20	3	100
Clasa de producție	4,0	3,0	3,3	3,1	3,6	4,0	3,0	3,2	3,2	3,8	3,4
Consistența medie	0,73	0,86	0,86	0,85	0,82	0,80	0,99	0,85	0,84	0,83	0,83
Vârsta medie (ani)	37	22	31	29	45	58	34	45	27	39	33
Indicele de creștere curentă (m³/an/ha)	2,4	1,4	6,8	2,8	8,2	6,5	4,6	6,1	5,4	4,8	4,4
Volumul mediu (m³/ha)	100	65	96	91	190	174	113	150	93	154	106
Volumul total (m³)	100	65	96	91	190	174	113	150	93	154	106

La S.U.P. A, unde se urmărește realizarea unei structuri echilibrate pe clase de vârstă, vârsta medie (32 de ani) este sub jumătatea ciclului (55 de ani), iar clasele de vârstă mari sunt practic inexistente. Consistențele medii sunt bune, mai ales că în fostele pășuni împădurite nu s-au făcut lucrări. Clasele de producție se referă în mică măsură la speciile principale de bază (FA, GO, ST).

La S.U.P. M, predomină salcâmul dar cu vârstă mare, necesitând lucrări de conservare.

Arboretele afectate de factori destabilizatori și limitativi sunt:

Natura Grad LPI				UNITATI AMENAJISTICE			
(A1-4)	A2	48	126 A				
Total LP1 48 RARITURI				1 UA	7.02 HA		
Total grad de manifestare A2				1 UA	7.02 HA		
Total (A1-4) Alunecari				1 UA	7.02 HA		
Total UP				1 UA	7.02 HA		

Factorul limitativ prezent într-un singur u.a. (126A) este alunecarea terenului. Acest fenomen este cauzat de substratul sedimentar (argile) și de pantele foarte rezezi..

Correspondența dintre bonitatea stațiunilor și productivitatea arboretelor este prezentată în tabelul următor:

Bonitatea stațiunilor			Productivitatea arboretelor				Diferențe	
Categoria	Suprafața (ha)	%	Categoria	Caracterul actual	Suprafața (ha)	%	+	-
inferioară	13,46	13	inferioară	Natural fundamental de productivitate inferioară	13,46	13		
			Total		13,46	13		
mijlocie	88,88	87	mijlocie	Natural fundamental de productivitate mijlocie	9,16	9		
				Artificial de productivitate mijlocie	18,45	18		
				Total derivat de productivitate mijlocie	41,02	40		41,02
			inferioară	Artificial de productivitate inferioară	8,84	9		
			Parțial derivat		11,41	11		11,41
Total		88,88	87					
TOTAL	102,34	100	-	-	102,34	100		52,43

Se observă că 52,43 ha dintre arborete nu valorifică potențialul stațional, fiind reprezentate de arboretele derivate, total sau parțial. Ultimele vor fi conduse prin lucrări spre tipul natural fundamental pe durata ciclului de producție. Salcâmetul de productivitate inferioară fiind executat inițial pe terenuri degradate are rol principal de protecție deosebită a terenului.

Pe viitor, se va urmări menținerea și promovarea arboretelor alcătuite din specii corespunzătoare condițiilor staționale. La regenerarea arboretelor gospodărite în regim codru, se vor crea condiții corespunzătoare regenerării naturale, prin tratamente bazate pe regenerarea naturală din sămânță.

3.9. Starea fitosanitară a pădurii

În ansamblu, în ceea ce privește vitalitatea actuală, arboretele se prezintă astfel:

- Arborete cu vitalitate normală - 98%;
- Arborete cu vitalitate slabă - 2%.

Vitalitate slabă au, pe suprafețe mici, carpenul și ulmul. Nu au fost observate fenomene de uscare anormală.

Pentru asigurarea unei stări fitosanitare corespunzătoare, se recomandă atât măsuri preventive, cât și măsuri represive de combatere a bolilor și dăunătorilor, atunci când acestea depășesc limitele capacității de suport a ecosistemelor respective. În cazul acestora din urmă, trebuie respectate recomandările planului de management al ariei naturale protejate. Măsuri preventive pot fi, de exemplu, curățirea parchetelor de resturile de exploatare și urmărirea continuă a stării de sănătate a pădurilor, pentru a se putea lua măsuri în cel mai scurt timp.

Fac obiectul acțiunii de igienizare și curățire a pădurii, în măsura în care nu contravine planurilor de management și regulamentelor ariilor protejate din cuprinsul unității de producție și protecție, următoarele categorii de material lemnos:

- a) arborii deperisați, necesari a fi extrași din masa arboretului:
 - căzuți, ruți și doborâți de vânt sau zăpadă;
 - uscați sau pe cale de uscare;
 - atacați de insecte sau agenți criptogamici;
- b) uscături și crăci groase răspândite în pădure;
- c) resturi de exploatare, nevalorificate pentru producția industrială provenite din curățirea parchetelor exploatare (vârfuri, lemn cu putregai, etc.);
- d) material lemnos subțire provenit din tăieri de îngrijire (curățiri) în arborete tinere, situate în locuri greu accesibile;
- e) cioate dezrădăcinate prin fenomene naturale.

Se estimează că suprafața medie anuală care urmează să fie parcursă cu tăieri de igienă este de 18,62 ha, cu un volum de recoltat anual de 13 m³.

În caz de calamități (incendii, alunecări de teren, uscări anormale, doborâturi și rupturi de vânt și de zăpadă etc.), măsurile de gospodărire vor fi în conformitate cu **O.M. 766/2018** pentru aprobarea Normelor tehnice privind elaborarea amenajamentelor silvice, modificarea prevederilor acestora și schimbarea categoriei de folosință a terenurilor din fondul forestier și a Metodologiei privind aprobarea depășirii posibilității/posibilității anuale în vederea recoltării produselor accidentale I.

3.10. Evoluția probabilă a mediului în situația neimplementării amenajamentului silvic

Conform art. 20, alin. (2) din Legea 46/2008 (Codul Silvic) – „Întocmirea de amenajamente silvice este obligatorie pentru proprietățile de fond forestier mai mari de 10 ha”.

În situația neimplementării amenajamentului silvic, nu ar putea fi realizate obiectivele pentru care se elaborează acesta. Ca sistem biologic dinamic, capabil de autoorganizare și autoregenerare, *pădurea* tinde de la sine, în virtutea finalității sale naturale, spre starea caracteristică de echilibru dinamic, prin care își asigură autoconservarea. Antrenată însă în procesul social-economic, *pădurea*, și odată cu ea și *arboretele* care o compun, nu-și pot îndeplini funcțiile ce le revin în acest proces, fie că se referă la producția de lemn, fie că se referă la anumite servicii de protecție, în scopuri economice ori sociale decât dacă sunt aduse de fiecare dată, din punct de vedere structural, într-o stare adecvată acestor funcții. Proiectul de *amenajament silvic* are sarcina de a organiza pădurile fixându-le funcții și creând, în raport cu ele, unități de gospodărire, de a conduce pădurile, sub aspect structural-funcțional, spre starea de maximă eficacitate în raport cu aceste funcții. În cadrul amenajamentului, lucrările organizatorice au ca obiectiv constituirea pădurilor în sisteme (formarea unităților de gospodărire) și crearea condițiilor necesare pentru asigurarea unei bune orientări în pădure și pentru desfășurarea cu succes și fără riscuri a lucrărilor de cultură silvică, de exploatare, protecție și control, precum și elaborarea modelului structural al ansamblului (sistemului) de arbori sau arborete, model menit să-i asigure funcționalitatea și permanența. La rândul lor, lucrările de conducere au ca obiectiv asigurarea realizării structurii exprimate de model, prin identificarea și descrierea arboretelor componente, specificarea lucrărilor de efectuat și planificarea desfășurării acestora în timp și spațiu. Prin amenajamentul silvic sunt studiate condițiile organizatorice și structurale viitoare, relațiile dintre mărimea și structura fondului de producție, pe de o parte, și mărimea și structura recoltelor lemnoase ori eficiența pădurii în funcțiile de protecție, pe de altă parte, sunt elaborate modele care să exprime aceste relații și să permită reglementarea recoltelor lemnoase în conformitate cu interesele economice și cu condițiile naturale. *Pădurea* este privită ca un sistem cu autoreglare structural-funcțională având ca finalitate *autoconservarea*. Ea se *organizează* din etapă în etapă, apropiindu-se tot mai mult de *starea de maximă eficacitate*, în care urmează să fie apoi menținută prin control permanent și reglare.

Dacă nu ar fi aplicate prevederile amenajamentului, se poate presupune că ecosistemul pădure nu va ajunge într-un timp satisfăcător la o structură apropiată de cea normală. Astfel:

- arboretele derivate (total sau parțial) care dețin o pondere însemnată în prezent (51%), vor continua să aibă majoritar în componență specii pioniere precum carpenul, mojdreanul sau jugastrul, în detrimentul speciilor principale de bază cum sunt gorunul, stejarul sau fagul care definesc tipul de pădure natural fundamental. Speciile pioniere au ocupat, primele, pășunile împădurite incluse în prezent în fondul forestier, datorită capacității lor sporite de colonizare. Ele sunt în prezent majoritare dar și în amestec cu exemplare ale speciilor principale. Lucrările propuse prin amenajament dirijează relațiile concurențiale interspecifice prin favorizarea speciilor principale în toate fazele de dezvoltare, de la seminț și până la stadiul de codru.

- tăierile la salcâm, fie că sunt tăieri în crâng în subunitatea de producție și protecție, fie că sunt lucrări de conservare în subunitatea de conservare deosebită, valorifică la momentul optim capacitatea de regenerare vegetativă a salcâmetelor cu vârstă înaintată, asigurând astfel închiderea stării de masiv într-un timp scurt și cu rezultate foarte bune pe toată întinderea, pe terenuri predispușe la eroziune și alunecări, sau pentru protecția malurilor pâraielor adiacente.

- pentru pășări este benefică o structură echilibrată pe clase de vârstă, în care arboretele mature să alterneze cu cele tinere sau cu regenerări asimilate spațiilor deschise. Organizarea procesului de producție are în vedere realizarea acestei structuri, în cadrul ciclului de producție adoptat. În prezent, 98% dintre arborete sunt concentrate în primii 60 de ani, iar 72% chiar în primii 40 de ani. Acesta este rezultatul faptului că cele 57,50 ha care provin din fond forestier existent și la etapele anterioare, sunt din perioada în care erau gestionate ca păduri comunale, fiind în totalitate regenerate pe cale vegetativă, iar restul de 45,32 ha sunt pășuni împădurite incluse în fondul forestier la etapa actuală.

- pentru comunitățile din zonă, lemnul reprezintă principala sursă de încălzire. Asigurarea unor recolte echilibrate, respectând principiul continuității și al permanenței pădurilor, preîntâmpină apariția unor presiuni nedorite asupra acesteia.

4. Probleme de mediu existente care sunt relevante pentru plan sau program

Factorii de mediu avuți în vedere sunt: biodiversitatea, populația, sănătatea umană, fauna, flora, solul, apa, aerul, factorii climatici și peisajul.

4.1. Biodiversitatea

Situl de importanță comunitară ROSPA0141 Subcarpații Vrancei a fost declarată sit de protecție avifaunistică prin Hotărârea de Guvern 971/2011 pentru modificarea și completarea Hotărârii de Guvern 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România.

Situl de importanță comunitară ROSPA0141 Subcarpații Vrancei a fost desemnat pentru conservarea unui număr de 21 de specii de păsări: *Hieraaetus pennatus* (acvilă mică), *Circaetus gallicus* (șerpar), *Pernis apivorus* (viespar), *Crex crex* (cristel de câmp), *Caprimulgus europaeus* (caprimulg), *Alcedo atthis* (pescăraș albastru), *Lanius collurio* (sfrânciocul roșiatic), *Anthus campestris* (fâsă de câmp), *Lanius minor* (sfrâncioc cu frunte neagră), *Ficedula albicollis* (muscar gulerat), *Ficedula parva* (muscar mic), *Lullula arborea* (ciocârlie de pădure), *Sylvia nisoria* (silvie porumbacă), *Strix uralensis* (huhurezul mare), *Aegolius funereus* (minuniță), *Bubo bubo* (buhă), *Dryocopus martius* (ciocănitoare neagră), *Dendrocopos syriacus* (ciocănitoare de grădini), *Dendrocopos medius* (ciocănitoare de stejar), *Picus canus* (ghionoaia sură), *Emberiza hortulana* (presură de grădină).

Conform Formularul Standard Natura 2000 sunt prezente 84 specii de interes european și național care fie sunt rezidente în zonă, fie folosesc zona pentru cuibărit sau iernat: *Hieraaetus pennatus*, *Circaetus gallicus*, *Pernis apivorus*, *Alcedo atthis*, *Strix uralensis*, *Caprimulgus europaeus*, *Dryocopus martius*, *Dendrocopos syriacus*, *Dendrocopos medius*, *Lanius collurio*, *Aegolius funereus*, *Bubo bubo*, *Crex crex*, *Emberiza hortulana*, *Lullula arborea*, *Picus canus*, *Sylvia nisoria*, *Anthus campestris*, *Lanius minor*, *Ficedula albicollis*, *Ficedula parva*, *Buteo buteo*, *Buteo lagopus*, *Accipiter nisus*, *Accipiter gentilis*, *Falco subbuteo*, *Falco tinnunculus*, *Perdix perdix*, *Coturnix coturnix*, *Phasianus colchicus*, *Charadrius dubius*, *Actitis hypoleucos*, *Scolopax rusticola*, *Columba palumbus*, *Columba oenas*, *Streptopelia turtur*, *Streptopelia decaocto*, *Cuculus canorus*, *Athene noctua*, *Lanius excubitor*, *Sturnus vulgaris*, *Passer domesticus*, *Fringilla montifringilla*, *Carduelis flammea*, *Fringilla coelebs*, *Carduelis chloris*, *Serinus serinus*, *Carduelis spinus*, *Carduelis carduelis*, *Carduelis cannabina*, *Loxia curvirostra*, *Coccothraustes coccothraustes*, *Emberiza citronella*, *Miliaria calandra*, *Pyrrhula pyrrhula*, *Strix aluco*, *Merops apiaster*, *Upupa epops*, *Jynx torquilla*, *Picus viridis*, *Dendrocopos major*, *Galerida cristata*, *Alauda arvensis*, *Hirundo rustica*, *Delichon urbica*, *Oriolus oriolus*, *Garrulus glandarius*, *Corvus corone*, *Corvus frugilegus*, *Corvus monedula*, *Corvus corax*, *Nucifraga caryocatactes*, *Parus palustris*, *Parus montanus*, *Parus ater* P D, *Parus cristatus*, *Muscicapa striata*, *Prunella modularis*, *Anthus cervinus*, *Anthus trivialis*, *Motacilla alba*, *Motacilla cinerea*, *Motacilla flava*, *Bombicilla garrulus*. Dintre acestea, sunt 21 specii de păsări, cuprinse în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC, 38 de specii de păsări cuibăritoare sau cu migrație regulată cuprinse în Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57/2007 cu completările și modificările ulterioare și 26 de specii fără un statut special de conservare.

Habitatele în care trăiesc sau cuibăresc cele 84 de specii de păsări de interes european și național, sunt diverse: păduri de foioase, terenuri arabile, vii și livezi, pășuni, pajiștii naturale și stepe și alte terenuri artificiale: localități și mine. Habitatul preponderant este cel al pădurilor de foioase. Dintre acestea pădurile de gorun au cea mai largă răspândire, limita superioară poate ajunge la 700-800 m iar cea inferioară la aproximativ 300 m.

Se fac următoarele precizări despre structura actuală a fondului forestier din UP I Pardoși:

- În privința compoziției, speciile principale de bază fagul și gorunul sunt destul de slab reprezentate (8% total), din cauza apartenenței anterioare la păduri comunale și a faptului că o bună parte (44%) sunt foste pășuni împădurite. Salcâmul a fost introdus pe terenuri degradate dar și pe substrate ușor erozibile și predispușe la alunecări. Mojdreanul apare ca specie pionieră în cazul pășunilor împădurite dar și în compozițiile plantațiilor. Carpenul este o altă specie pionieră bine reprezentată în pășunile împădurite. Acestea din urmă urmează să fie parcurse cu rărituri astfel încât ponderea speciilor pioniere se va diminua în favoarea celor corespunzătoare tipurilor de păduri natural fundamentale.

- Clasele de vârstă mari de peste 80 de ani sunt aproape inexistente (doar 2%). Din acest motiv, scorburile preferate de păsări sunt rare sau inexistente, iar eliminarea naturală (și apariția exemplarelor uscate) se desfășoară tot în arborete tinere cu diametre și înălțimi încă reduse, aflate într-o evoluție dinamică.

Hieraetus pennatus – acvilă mică

Specia cuibărește în România, sosind din cartierele de iernare în luna aprilie și părăsind locurile de cuibărire în luna august - începutul lunii septembrie. Preferă pentru cuibărire habitatele forestiere în preajma cărora se află zone deschise, naturale sau mozaicuri agricole, propice pentru procurarea hranei. Tipurile de păduri în care specia cuibărește pot varia. Dieta speciei este compusă din: păsări de talie mică și medie, micromamifere și mamifere de dimensiuni medii (iepuri, veverițe etc.), reptile și uneori insecte.

Perioada de reproducere începe în intervalul aprilie - mai. Ponta este formată din 1 - 3 ouă, depuse la interval de 2 - 3 zile, fiind clocite de către femelă pentru 37 - 40 de zile, în această perioadă masculul aducând hrană femelei. Puii părăsesc cuibul după 50 - 54 de zile, fiind dependenți de adulți pentru încă aproximativ 1 - 2 luni. *Cuibul este plasat în arbori înalți în cadrul habitatelor forestiere, sau în arbori izolați sau care fac parte din pâlcuri izolate, înconjurate de habitate deschise.* Acesta este construit din ramuri și frunze, fiind adesea reutilizat în anii următori.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza lipsei arborilor înalți și a densității mari a arboretelor.

Circaetus gallicus – șerpar

Șerparul este o specie ce preferă un mozaic de habitate cu zone împădurite folosite pentru cuibărit și zone deschise preferate pentru hrănire. Zboară la înălțime mare și uneori planează „staționar” (pe loc) în căutarea prăzii. Este o specie tăcută ce trăiește până la 17 ani. Își construiește anual câte un cuib și uneori alungă de la cuibul lor alte specii. Cuibărește în copaci și mult mai rar pe stânci. Cuibul este construit din crengi și căptușit cu iarbă. Iernează în Africa. Cuibărește în zonele muntoase xerofile cu stâncării, unde găsește păduri cu arbori bătrâni pentru amplasarea cuibului, arborete sau pâlcuri de foioase bătrâne sau de vârstă medie. Cuibul este construit de ambii părinți. Preferă arborii bătrâni și înalți care pot susține cuibul. Femela depune un ou în luna mai. Incubația durează 45-47 de zile și este asigurată de femelă, care este hrănită de mascul în toată această perioadă. Puii devin zburători la 60-80 de zile.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza lipsei arborilor înalți și a densității mari a arboretelor.

Pernis apivorus – viespar

Este o specie nerezidentă. Uneori poate fi văzut planând, utilizând curenții termici ascendenți, într-o poziție caracteristică. De obicei zboară jos și se așază pe crengi, păstrându-și corpul într-o poziție orizontală, cu coada lăsată în jos. Sare de pe o creangă pe alta cu o singură bătaie de aripi, auzindu-se un zgomot specific. Cuibărește în zonele împădurite cu arbori bătrâni, adeseori în cuiburi părăsite de cioara de semănătură (*Corvus frugilegus*). Sosește din cartierele de iernare din Africa la începutul lunii mai. La realizarea cuibului participă ambii părinți. Femela depune 2-3 ouă la sfârșitul lunii mai și început de iunie. Incubația durează 30-35 de zile și este asigurată în special de către femelă. Pe cuibul acestei specii se găsește frecvent miere, fiind un criteriu sigur de identificare. Puii devin zburători la 40-44 de zile însă rămân la cuib până la 55 de zile. Se hrănește cu larve și adulți de insecte, în special viespi și albine, dar și cu rozătoare, păsări, șopârle și șerpi.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza lipsei arborilor înalți și a densității mari a arboretelor.

Alcedo atthis – pescăruș albastru

Este o specie în general sedentară sau parțial migratoare în România. În iernile grele când bazinele acvatice îngheață complet, majoritatea exemplarelor se deplasează uneori pe distanță mare pentru localizarea altor surse de hrană (în general înspre zone mai sudice). Este o specie acvatică, fiind legată de ape stătătoare sau lent curgătoare, bogate în pește de mici dimensiuni. Are nevoie de maluri abrupte, expuse, fără vegetație (lutoase, argiloase sau de altă natură), în care poate să își sape galerii pentru a cuibări. Specie preponderent ihtiofagă, consumând specii de pești de talie mică, după care plonjează și se scufundă, din locul de pândă situat deasupra apei. Suplimentar consumă și nevertebrate (libelule, viermi, melci, creveți etc.) sau amfibieni. Foarte rar, iarna, consumă și fructe de mici dimensiuni (soc) sau tulpini de stuf. Perioada de reproducere începe devreme, uneori în martie. Depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie, femela depunând 3-10 ouă, pe care le clocesc ambele sexe ziua (noaptea doar femela), timp de 19-21 de zile. Puii părăsesc cuibul după 23-27 zile. Uneori poate avea 2 ponte pe sezon. Perechile cuibăresc izolat. Cuibul este amplasat la capătul tunelului săpat în pereții din malul apei

(galeria cuibului poate avea 50 – 90 de cm). Uneori cuibul poate fi amplasat și la câteva sute de metri de apă, unde găsește pereți abrupti, potriviți pentru săparea galeriilor.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza lipsei rupturilor de mal.

Strix uralensis – huhurez mare

Specia cuibărește în zonele de deal și de munte, urcând până în etajul pădurilor de amestec (fag cu molid), fiind sedentară în România. Trăiește în *pădurile boreale bătrâne*, care alternează cu zone deschise (turbării, luminișuri sau rariști de arbori) și terenuri agricole mici. În România, specia este prezentă în pădurile de deal și montane, în special în cele de gorun, gorun cu fag, fag sau amestec de fag cu molid. Specie carnivoră, se hrănește cu mamifere de talie mică (șoareci, chițcani) sau medie (iepuri), amfibieni, șopârle și insecte. Ocazional se hrănește și cu păsări mici sau chiar de talie mai mare (precum porumbei, ieruncă etc.). Cuibărește în păduri bătrâne, preferabil umede și în cele întunecate, unde are posibilitatea de a vâna uneori și în timpul zilei. Cuibărește izolat în trunchiuri de arbori (de tip "horn"), scorburi artificiale sau cuiburi de păsări răpitoare de zi, abandonate. Este o specie agresivă în perioada cuibăritului, în special când puii sunt gata să părăsească cuibul. Femela atacă furios intrușii din apropierea cuibului. Perioada de reproducere începe devreme, începând cu luna martie. Depune 2-4 ouă, pe care le clocește femela timp de 28 - 35 de zile, perioadă în care aceasta este hrănită de către mascul. Puii părăsesc cuibul după 35 - 40 de zile, dar rămân în preajma părinților și sunt hrăniți și apărați de către aceștia pentru încă două luni.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza lipsei arborilor înalți.

Caprimulgus europaeus – caprimulg

Caprimulgul este caracteristic zonelor deschise, aride, reprezentate de rariști ale pădurilor de conifere sau de amestec și în pășuni, zonelor deschise de stepă, *preferă stepele necultivate*, adesea cu sol nisipos sau prundișuri. Masculul se ridică și în aer la o altitudine medie și plonjează repetat spre sol. Este o specie teritorială ce își protejează teritoriul prin cântecul repetat îndelung. Este monogamă pe o perioadă îndelungată, uneori pe viață. Cuibărește pe sol, în scobituri de pe pajiști sau la adăpostul copacilor sau tufișurilor. Atunci când este amenințată la cuib, femela atrage următorul, simulând un comportament ce sugerează că este rănită fie la sol, fie pe o creangă. Cuibul poate fi utilizat mai mulți ani succesiv. Ierneze în Africa. Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie și început de mai. Femela depune în mod obișnuit 1-3 ouă între a doua parte a lunii mai și începutul lunii iulie. Incubația durează în jur de 17-18 zile și este asigurată în special de femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. Puii devin zburători la 16-19 zile și sunt îngrijiți în tot acest timp de către femelă. În cazul în care este depusă o a doua pontă, femela incubează, iar masculul asigură creșterea puilor. Puii sunt îngrijiți de către părinți încă o lună după ce devin zburători.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza preferinței pentru zonele aride deschise, nespecific pădurilor.

Dryocopus martius – ciocănitoare neagră

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Distribuția este relativ uniformă, urmărind însă distribuția habitatelor specifice. Este o specie cu deplasări în general reduse (mai accentuate la exemplarele tinere). În perioada de iarnă, unele exemplare coboară în zone mai joase. Densitățile depind de calitatea habitatelor, *prezența arborilor bătrâni și a lemnului mort* influențând pozitiv prezența speciei. Cuibărește într-o gamă foarte largă de habitate: forestiere, parcuri, grădini, livezi. Preferă pentru cuibărit habitate cu abundență de arbori, dar poate cuibări și în arbori izolați sau aliniamente (inclusiv zăvoaie). Ciocănitoarea neagră este preponderent insectivoră, furnicile reprezentând o parte semnificativă a dietei (adulți și larve). De asemenea consumă specii care sunt prezente sub scoarța arborilor și în lemn, pe care le colectează îndepărtând scoarța și excavând găuri masive. Ocazional consumă și melci sau vegetale (în special fructe). Perioada de reproducere poate începe devreme, în luna martie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna martie în zonele joase până în mai în zonele înalte. Femela depune de obicei 2-6 ouă, pe care le clocesc ambele sexe (masculul noaptea). Incubarea durează 12-14 de zile. Puii devin zburători la 24-31 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). *Cuiburile sunt amplasate*

în scorburi excavate în trunchiul arborilor înalți (conifere sau foioase). Scorbura este refolosită uneori în anul următor.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza lipsei arborilor bătrâni și a lemnului mort.

Dendrocopos syriacus – ciocănitoare de grădini

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Efectuează deplasări reduse, cu excepția dispersiei juvenililor. Preferă habitatele în care sunt prezenți *arbori dispersați*, mai ales din interiorul și proximitatea așezărilor umane, cum sunt grădinile, parcurile, livezile, pepinierele, perdelele forestiere etc., dar este prezentă și în zonele de ecoton ale pădurilor sau în păduri cu suprafață redusă, mai ales acolo unde există și zone antropice (ferme izolate, margini de localități, cantoane silvice etc.). *Are nevoie de prezența lemnului mort* în habitatul caracteristic. Ciocănitoare de grădini consumă hrană de origine animală reprezentată mai ales prin insecte și larvele acestora, dar consumă și hrană vegetală: fructe, semințe, nuci, alune, etc. Depune pontă în lunile aprilie-mai (mai rar în iunie). Ponta este formată din 3 - 7 ouă care sunt clocite de ambii părinți pentru 9 - 11 zile. Puii sunt hrăniți la cuib timp de 20 - 24 zile și sunt îngrijiți de adulți pentru încă 2 săptămâni de la părăsirea cuibului. Cavitatea este excavată de ambele sexe, având diametrul intrării de 3 - 5 cm și adâncimea de aproximativ 20 cm. Folosește pentru cuibărire o varietate mare de specii de arbori, rareori cuibul este excavat în cadrul structurilor antropice (stâlpi de lemn) și uneori refolosește cavitățile mai vechi.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza lipsei arborilor bătrâni și a lemnului mort.

Dendrocopos medius – ciocănitoare de stejar

Este probabil cea mai sedentară dintre toate speciile europene de ciocănitori. Primăvara își delimitează teritoriul, acesta fiind apărat de ambii parteneri. Masculii își anunță prezența și revendică teritoriul prin chemări și cântece. Darabana este mai puțin folosită comparativ cu alte specii, iar femelele nu bat deloc darabana. Masculul este cel care excavează locul pentru cuibărit, iar femela inspectează excavația făcută și decide dacă o acceptă sau nu. Construiesc în fiecare an un nou cuib. Se mișcă mult prin coroana arborilor, iar primăvara, se hrănește cu sevă vegetală. *Se hrănește în cea mai mare măsură pe stejari*, însă acolo unde există în preajmă copaci cu o esență mai moale (mesteacăn, frasin, salcie) îi folosește pentru construirea cuibului. *Specia are nevoie de existența lemnului mort, factor esențial pentru prezența ei.*

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza lipsei arborilor bătrâni și a lemnului mort.

Lanius collurio – sfrâncioc roșiatic

Specia cuibărește în România, fiind migratoare. Sosește de obicei începând cu sfârșitul lunii aprilie / începutul lunii mai și pleacă înapoi spre locurile de iernare spre sfârșitul lunii august. Specia ierneză în special în zona estică a Africii, din zona sub-sahariană, până în sudul continentului. *Cuibărește în toate habitate deschise, de pajiști și pășuni cu tufăriș, sau mozaicuri agricole, de culturi care alternează cu habitate seminaturale, cu tufe izolate sau în aliniamente.* Intră inclusiv în localități unde găsește habitate propice (terenuri virane de la periferie, parcuri, grădini etc.). Specie oportunistă carnivoră, se hrănește în special cu insecte de talie mare (ortoptere, coleoptere, odonate etc) și vertebrate de talie mică (rozătoare, șopârle, broaște, păsări de talie mică). Toamna consumă și fructe mici (cireșe sălbatice, fructe de soc etc.). Perioada de reproducere poate începe în luna mai, iar depunerea ouălor are loc începând cu mijlocul lunii mai. Depune de obicei 3-7 ouă, pe care le clocește aproape exclusiv femela. Incubarea durează 12-16 zile. Puii devin zburători la 14-16 zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt elaborate, cu structură din plante verzi, căptușite cu materii vegetale, lână puf de plante etc; sunt amplasate în tufe dense și spinoase, de obicei la înălțime mică (1-1,5 m).

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific.

Aegolius funereus – minuniță

Minunița este caracteristică zonelor împădurite de *conifere*, dar este prezentă și în cele de *amestec cu foioase*. Se hrănește cu rozătoare, veverițe, păsări și insecte mai mari. Este solitară și vânează în

special noaptea, uneori și la răsăritul sau apusul soarelui. Atinge maturitatea sexuală după primul an. Masculii apără un teritoriu de hrănire relativ mic, cuprins între 1-5 km², în care protejează mai ales cuiburile vechi de ciocănitori. Masculii atrag femelele printr-o serie rapidă de 6-10 fluierături joase care se aud de la o distanță de peste 3 km și prin zboruri executate în apropierea femelei. Dacă o femelă devine interesată, inspectează cuibul oferit și dacă îl acceptă se formează perechea, care este în general monogamă. Perioada ritualului nupțial variază între 2-6 săptămâni în cazul unei perechi. Este o specie sedentară ce depinde de arbori și teritorii împădurite pentru fiecare dintre aspectele vieții sale: înnoptare, cuibărit, hrănire (pândindu-și prada în așteptare pe crengi). Femela depune 3-6 ouă în perioada cuprinsă între martie și iunie, cu o dimensiune medie de 32 x 27 mm. Incubația durează în medie 26-29 de zile și este asigurată de femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. Puii devin zburători la 30-36 de zile, însă sunt îngrijiți până la 4-6 săptămâni de către părinți. Uneori, în anii cu hrană abundentă, sunt depuse două ponte.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza lipsei arborilor bătrâni.

Bubo bubo – buhă

Buha este caracteristică zonelor împădurite în care stâncăriile sunt asociate cu pâlcuri de pădure (în special conifere). Se hrănește cu mamifere, cu dimensiuni până la cea a unui iepure adult, păsări cu dimensiuni până la cea a stârcilor și șorecarilor, broaște, șerpi, pești și insecte. Atacă prin surprindere și mamifere mai mari cum sunt vulpile sau puii de căprioară cu o greutate de până la 17 kg. Este activă noaptea sau în crepuscul. Nu are prădători naturali. Zborul este oarecum asemănător cu al șorecarului. Deși este un comportament neobișnuit pentru bufnițe, uneori planează în zbor. Este monogamă, uneori pe viață, și teritorială. Atinge maturitatea sexuală după un an, dar cuibărește de obicei prima dată la 2-3 ani. În perioada ritualului nupțial, perechea scoate sunete specifice repetate la un interval de opt secunde, care se aud de la o distanță de circa 5 km. Masculul oferă femelei câteva opțiuni pentru cuibărit, dintre care femela alege una, care poate fi apoi folosită pe o perioadă de mai mulți ani. Cuibărește în cavitatea unei stânci, folosește cuibul altor specii (berze sau alte răpitoare mari) sau chiar o gaură într-un copac, iar uneori își face cuibul pe sol. Este sedentară. Femela depune în mod obișnuit 2-3 ouă, în prima jumătate a lunii martie. Incubația durează în jur de 34-36 de zile și este asigurată de femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. După eclozare, în primele 2-3 săptămâni, femela rămâne cu puii și fărâmițează hrana adusă de mascul înainte de a-i hrăni. După ieșirea din ou, puii sunt acoperiți cu un puf des, alb murdar. Puii devin zburători la 50-60 de zile, însă rămân dependenți de părinți până în septembrie-noiembrie, când părăsesc teritoriul acestora.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (lipsesc stâncăriile).

Crex crex – cristel de câmp

Este o specie caracteristică zonelor joase cum sunt pășunile umede, dar și culturilor agricole (cereale, rapiță, trifoi, cartofi). Masculul atrage femelele printr-un cântec sonor care se aude aproape toată noaptea. Specia este teritorială și poligamă. Teritoriul mediu al unui mascul este de 15,7 ha. După ce formează pereche cu o femelă, rămâne cu aceasta până ce este depusă ponta și apoi atrage altă femelă, schimbându-și teritoriul. Cuibul este așezat într-o scobitură pe sol (12-15 cm diametru și 3-4 cm adâncime) și căptușit cu vegetație. Femelele pot produce o a doua pontă la începutul lunii iulie. Ierneză în Africa. Sosește din cartierele de iernare în a doua parte a lunii aprilie. Femela depune de obicei 8-12 ouă la sfârșitul lunii mai. Incubația durează în medie 19-20 de zile și este asigurată numai de către femelă. După eclozare puii sunt acoperiți cu puf negru, iar ciocul este brun negru. Puii pot părăsi cuibul după o zi sau două. Sunt hrăniți în continuare de către femelă încă 3-4 zile, după care se hrănesc singuri. Puii devin zburători la 34-38 de zile. Succesul cuibăritului este de 80-90% în teritoriile nederanjate și de circa 50% acolo unde pășunile se cosesc, iar culturile agricole se recoltează.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (lipsesc pajiștile).

Emberiza hortulana – presură de grădină

Este caracteristică zonelor cu vegetație cu pâlcuri de arbori sau tufe. Suprafețele cu vegetație arbustivă reprezintă unele din habitatele necesare pentru cuibărit și adăpostire. Specia preferă zonele calde. Cuibărește în zonele joase, agricole cu arbori sporadici și crânguri de foioase, în livezi, în pajiști

împădurite și în poieni. Specia cuibărește în România. Este o specie migratoare nocturnă pe distanțe lungi. Ierneză în Africa tropicală. Sosește în țară începând cu luna aprilie și pornește spre cartierele de iernare la sfârșitul lunii august/ începutul lunii septembrie. Se hrănește predominant pe sol cu semințe sau alte părți ale plantelor. În perioada de reproducere se hrănește cu o mare varietate de nevertebrate, inclusiv furnici, gândaci, lăcuste, omizi etc. Perioada de reproducere începe la sfârșitul lunii aprilie/începutul lunii mai. Femela depune 4-5 ouă, perioada de incubație durează 11-12 zile. Cuibul este construit de către femelă, sub formă de cupă, din ierburi uscate și este amplasat pe sol. Puii sunt hrăniți de ambii părinți, aceștia părăsesc cuibul după o perioadă de 12-13 zile. Specie monogamă pe perioada unui sezon de reproducere.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (habitate mozaicate – tufărișuri, arborete).

Lullula arborea – ciocârlie de pădure

Ciocârlia de pădure este caracteristică zonelor deschise din pădurile de foioase sau conifere, cu vegetație ierboasă abundentă. Are un zbor ondulatoriu. Cântă dimineața devreme și seara, cântă atât în zbor cât și așezată pe un suport sau chiar pe sol. Este monogamă. Cuibul este construit de către femelă pe sol, într-o zonă protejată de iarbă mai înaltă sau tufișuri. Ierneză în Orientul Mijlociu. Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 3-5 ouă în lunile aprilie-iulie. Incubația durează în jur de 14-15 zile și este asigurată de către femelă. Puii sunt îngrijiți de ambii părinți și devin zburători după 11-13 zile. În cazul în care femela începe incubarea unei noi ponte, masculul are grijă de pui până când devin independenți. Depune două sau trei ponte pe sezon. *Specia nu cuibărește în interiorul pădurilor închise.*

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza densității mari a arboretelor tinere.

Picus canus – ghionoaie sură

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Distribuția este relativ uniformă, urmărind însă distribuția habitatelor specifice. Este o specie cu deplasări în general reduse (mai accentuate la exemplarele tinere). În perioada de iarnă, unele exemplare coboară în zone mai joase. Densitățile depind de calitatea habitatelor, prezența arborilor bătrâni și a lemnului mort influențează pozitiv prezența speciei. Cuibărește în special în habitate forestiere, dar și parcuri și zăvoaie. Preferă pentru cuibărit forestiere cu luminișuri, cu abundență de arbori morți. Intră pentru cuibărit mai spre interior decât ghionoaia verde. Ghionoaia sură este preponderent insectivoră, furnicile reprezentând o parte semnificativă a dietei (adult și larve). Consumă de asemenea specii de insecte care sunt prezente sub scoarța arborilor și în lemn. Ocazional consumă și hrană vegetală (fructe, semințe, nuci). Perioada de reproducere poate începe devreme, în luna martie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie. Femela depune de obicei 4-10 ouă, pe care le clocesc ambele sexe (masculul noaptea). Incubarea durează 14-17 zile. Puii devin zburători la 23-27 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt amplasate în scorburi excavate în trunchiul arborilor înalți morți (sau cu lemn moale).

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza lipsei arborilor bătrâni și a lemnului mort.

Sylvia nisoria – silvie porumbacă

Specie migratoare. Sosește de obicei începând cu sfârșitul lunii aprilie/începutul lunii mai și pleacă înapoi spre locurile de iernare în septembrie. *Este des întâlnită în zone cu tufișuri dese, zăvoaie, crânguri tinere, liziere.* Cuibărește în special în zone de pajiști cu tufăriș abundent. Ocazional cuibărește în zone agricole tradiționale, mozaicate (cu șiruri de tufe între parcele). Hrana este formată în principal din nevertebrate (insecte, păianjeni, viermi), mai ales în perioada de reproducere. În afara perioadei de reproducere consumă preponderent fructe de mici dimensiuni. Este specia de silvie de cea mai mare dimensiune de la noi. Acest fapt, împreună cu comportamentul agresiv și coloritul ventral ce imită pe cel al uliului (pasăre de pradă), sunt adaptări ale speciei în direcția protecției teritoriului de cuibărit și descurajarea intrușilor. Perioada de reproducere începe la începutul lui mai și durează până la începutul lunii august. Femela depune o pontă pe an, formată din 3 – 6 ouă, care sunt clocite de ambii părinți pentru o perioadă de 12- 13 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și părăsesc cuibul după 10- 11 zile, dar sunt hrăniți în continuare de către părinți. Cuibul este construit în prima etapă de către mascul, sub

forma unei platforme pentru a atrage femela. După formarea perechii, ambele sexe participă la construirea cuibului. Acesta are formă unei cupe adânci fiind construit din iarbă, rădăcini, crenguțe, mușchi, păr și este amplasat de obicei în tufișuri și arbuști spinoși.

Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat, în structurile tinere ale pădurilor mărginite de tufișuri dese cu subarboret de măceș, porumbar, păducel și lemn câinesc.

Anthus campestris – fâsă de câmp

Este o specie migratoare, cuibăritoare în România. Sosește de obicei în luna aprilie și pleacă în luna august. Este migratoare pe distanță lungă, iernând în Africa Subsahariană, Peninsula Arabică și sud-vestul Asiei. Specia preferă habitatele deschise și uscate cu vegetație scundă și tufișuri izolate cum sunt habitatele stepice, marginile terenurilor agricole, pășunile, dar și habitatele semi-deșertice. *Necesită terenuri deschise, fără vegetație compactă arbustivă.* Este o specie preponderent insectivoră, se hrănește pe sol, uneori și în zbor, hrana fiind constituită în mare parte din insecte (Orthoptera, Isoptera, Odonata, Mantodea, Coleoptera), dar și alte nevertebrate (Mollusca), semințe și mai rar vertebrate mici (reptile). Perioada de reproducere se desfășoară de la mijlocul lunii aprilie până la mijlocul lunii august. Depune 1-2 ponte pe an, constituite din 3-6 ouă, clocite preponderent de femelă, dar poate participa și masculul, perioada de incubație fiind de aproximativ 11-14 zile. Puii părăsesc cuibul după o perioadă de 13-14 zile, dar sunt hrăniți în continuare de ambii părinți pentru încă 4-5 săptămâni. Cuibul este construit preponderent de femelă și este constituit din fire de iarbă, frunze și rădăcini, fiind captușit cu fire de păr și și materiale vegetale fine. Cuibul este amplasat la nivelul solului în găuri formate de denivelări superficiale, de cele mai multe ori sub plante.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (necesită terenuri deschise, fără vegetație compactă arbustivă).

Lanius minor – sfrâncioc cu frunte neagră

Specia cuibărește în România, fiind migratoare. Sosește de obicei începând cu sfârșitul lunii aprilie / începutul lunii mai și pleacă înapoi spre locurile de iernare spre sfârșitul lunii august. Specia ierneză în sudul continentului African. *Cuibărește în habitate deschise, de pajiști sau mozaicuri agricole, cu arbori, tufișuri, uneori și în livezi.* Preferă pentru cuibărit habitate de pajiște sau pășune cu arbori sau în aliniamente (plopi), inclusiv zăvoaie. Este dependentă de calitatea pajiștilor folosite ca habitat de cuibărire sau de hrănire. Specia cuibărește semi-colonial și are nevoie de o succesiune de arbori pentru amplasarea cuiburilor. Cuibărește frecvent în arborii de pe marginea șoselelor. Specie aproape exclusiv insectivoră, consumă insecte de talie mare (în special ortoptere și coleoptere). Ocazional consumă păianjeni sau alte nevertebrate. Foarte rar consumă și micromamifere sau păsări de talie mică. Perioada de reproducere poate începe în luna mai, iar depunerea ouălor are loc începând cu mijlocul lunii mai. Depune de obicei 3-7 ouă, pe care le clocește femela (masculul hrănește femela). Incubarea durează 14-16 zile. Puii devin zburători la 14-19 zile. Păsările cuibăresc în general semi-colonial (uneori și izolat), câteva perechi împărțind același teritoriu. Cuiburile sunt elaborate, cu structură din plante verzi, căptușite cu materii vegetale, în special plante aromatice, lână, puf de plante etc; sunt amplasate în arbori pe ramurile laterale.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (cuibărește în habitate deschise, de pajiști sau mozaicuri agricole, cu arbori, tufișuri, uneori și în livezi).

Ficedula albicollis – muscar gulerat

Muscarul gulerat este caracteristic pădurilor de foioase, parcurilor și grădinilor. *Pădurile ripariene aflate în imediata vecinătate a cursului de apă prezintă o importanță majoră. Habitatul preferat este reprezentat de pădurile bogate, mature, cu un coronament aerisit, cu un microclimat umed și răcoros. Are nevoie de prezența lemnului mort.* Se hrănește cu insecte și cu fructe de pădure. Prinde insecte pe care le pândește de pe crengi, din zbor sau de pe sol. Preferă pentru cuibărit arborii maturi și scorburoși. Cuibărește și în cuiburi artificiale. Specia este în general monogamă, însă masculii din regiunile cu o densitate mică a perechilor, după depunerea ouălor de către femelă, pot căuta un nou teritoriu și pot încerca atragerea altor femele. Ierneză în Africa. Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 5-7 ouă. Incubația durează 13-15 zile și este asigurată de către femelă. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și devin zburători după 12-15 zile. Este depusă o singură pontă pe an.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (prea puține zone ripariene, dar și acestea fără lemn mort).

Ficedula parva – musacr mic

Este caracteristică pădurilor de foioase și de amestec, umbroase și umede. Se hrănește cu insecte și ocazional cu fructe. Este teritorială și monogamă. *Preferă pădurile bătrâne de peste 100 de ani cu mult lemn mort și cu un strat de arbuști redus, evitând pădurile tinere de sub 44 de ani.* Pădurile ripariene prezintă o importanță majoră. Cuibul, situat de obicei în scorbura unui arbore sau în scobitura unei clădiri și mai rar amplasat în tufișuri este alcătuit din mușchi, iarbă și frunze. Este construit la o înălțime de 1-4 m, în cele mai multe cazuri de către femelă. Atinge maturitatea sexuală după un an. Iernează în sudul Asiei și în Africa. Sosește din cartierele de iernare în aprilie. Femela depune în mod obișnuit 4-7 ouă. Incubația durează în jur de 12-15 zile și este asigurată de către femelă, care este hrănită în tot acest timp de către mascul. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și devin zburători după 11-15 zile. Este depusă o singură pontă pe an și de obicei perechea folosește același teritoriu de cuibărit mai mulți ani.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (nu sunt păduri peste 100 de ani cu lemn mort).

Buteo buteo – șorecar comun

Este o specie în general sedentară sau parțial migratoare în România. Exemplarele din regiunile nordice coboară în număr mare înspre sud iarna. Cuibărește în zone forestiere (în special păduri, dar și plantații cu suprafețe forestiere mai mari), în zone în care există suficiente spații deschise în imediata apropiere (pajiști, pășuni, terenuri agricole), pe care le folosește pentru hrănire. *Arborii maturi de dimensiuni mari sunt folosiți frecvent pentru amplasarea cuibului. Cuibărește în arborete sau pâlcuri de foioase bătrâne sau de vârstă medie, înalți care pot susține cuibul.* Se hrănește în special cu micromamifere (dar și reptile, păsări de talie mică sau insecte), pe care le vânează zburând la punct fix, la o înălțime de câțiva metri. Ocazional consumă și cadavre, în special pe timpul iernii. Perioada de reproducere începe în Europa de obicei în martie - aprilie. Depunerea ouălor are loc începând cu sfârșitul lunii martie, femela depunând 2-4 ouă, pe care le clocesc mai ales femelele, timp de 33-38 de zile. Puii părăsesc cuibul după 50 - 60 de zile. Perechile cuibăresc izolat. Își construiește cuibul în interiorul suprafețelor forestiere, însă la distanță mică de lizieră. Cuibul este masiv, amplasat la înălțime în bifurcația crengilor, construit din crengi și resturi vegetale. O pereche poate avea mai multe cuiburi, pe care le utilizează alternativ.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (nu sunt arbori de dimensiuni mari pentru a susține cuibul).

Buteo lagopus – șorecar încălțat

Specia nu cuibărește în România. Este singura specie europeană de șorecar, ce nu cuibărește la noi, fiind prezentă doar în sezonul rece, în principal din noiembrie până în martie. În perioada de iarnă *folosește pentru hrănire zonele deschise cu arbori mari sau absenți, întinse: terenuri agricole, pajiști și pășuni.* Se hrănește în special cu mamifere de talie mică (uneori mai mult de 80% din hrană este asigurată de șoareci). Ocazional consumă și păsări de talie mică, reptile, insecte sau cadavre. Modul de hrănire este similar cu a celorlalte specii de șorecari, pândind prada din zbor (planare sau zbor staționar) sau de pe un suport aflat la înălțime. Adesea vânează direct pe sol.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (nu sunt arbori de dimensiuni mari pentru în apropierea zonelor deschise).

Accipiter nisus – uliul păsărar

Trăiește în zonele de pădure, dar preferă să vâneze în spații deschise, precum lizierele, parcurile și grădinile din zonele apropiate orașelor. Vânează păsări mici și uneori mamifere de talie mică. Păsările migrează peste iarna în Africa, precum și în sudul și sud-estul Asiei. Este o specie diurnă, cu caracteristica de zbor planat și cu ajutorul aripilor, vanează alte specii diurne de pasari, prin atac surpriza. Ajung la maturitatea sexuală în primii trei ani de viață. Perechile sunt mongame în timpul sezonului de împerechere, dar își schimbă deseori partenerii în anul care urmează. *Cuibărește în păduri mature de vârstă medie, preferându-le pe cele mai puțin închegate. Are nevoie de prezența lemnului mort.* Cuiburile sunt construite la îmbinarea crengilor din arbori, iar teritoriile de împerechere sunt spatioase, deoarece perechile de ulii nu tolerează alte cuiburi în zona. De obicei, uliul păsărar are între trei și șase

oua, depuse în luna mai. În funcție de zona în care se afla, ulii pot scoate ouale din luna aprilie și până în luna august. Incubația durează între 32 și 34 de zile, după care femela hrănește puii, iar masculul asigură hrana. Puii își părăsesc cuibul după alte 27 sau 31 de zile, dar revin pentru a fi hrăniți. La trei sau patru săptămâni după ce au parasit pentru prima oară cuibul, puii sunt capabili să se hrănească singuri. Este singura generație de pui pe care ulii o scot pe an.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt tinere și foarte dese, fără lemn mort).

Accipiter gentilis – uliul porumbar

Habitatul specific constă în păduri de foioase sau conifere unde poate captura păsări de talie mică sau specii de porumbei. Acestea reprezintă hrana primară a uliului porumbar. Uliul porumbar este o specie în general sedentară, cu toate că poate efectua migrații altitudinale în funcție de scăderea temperaturii în anotimpul rece, din zonele înalte la cele de câmpie. Este prezent în habitate de pădure de toate tipurile, atât cu frunze căzătoare cât și de conifere. Cuibărește solitar, de obicei în arbori cu coronamentul bogat, cum sunt stejarii sau brazii, dar poate cuibări și în regiuni mai joase, în zone din apropierea trupurilor de apă, în sălcete sau plopi albi și negri. *Cuibărește în arborete sau pâlcuri de foioase bătrâne sau de vârstă medie.* Perechile sunt monogame și se formează de obicei pe toată durata vieții, perioada de cuibărit desfășurându-se în lunile mai-august. Cuibul este amenajat la îmbinarea crengilor groase cât mai aproape de trunchiul copacului și are un diametru de aproximativ 1 m, fiind format din crenguțe uscate, excremente, puf și pene. Puii sunt hrăniți de ambii părinți până învață să zboare și devin independenți. Hrana constă de obicei din păsări de talie mică sau porumbei sălbatici, dar prinde adesea și rozătoare, reptile și chiar amfibieni. Ulii porumbari devin activi pentru reproducere din al doilea an de viață. Femelele depun 2-4 ouă în lunile aprilie-mai, incubația este de 28-38 zile. Puii dezvoltă penajul de juvenili la aproximativ 62-73 de zile de la eclozare, părinții îngrijindu-i în tot acest timp. Puii devin independenți la aproximativ 65-75 de zile de la eclozare și părăsesc cuibul în căutarea hranei. Perechile au de obicei o singură pontă pe sezon, dar pot avea două ponte în cazul în care prima este pierdută.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (cuibărește în arborete sau pâlcuri de foioase bătrâne sau de vârstă medie.).

Falco subbuteo – șoimul rândunelelor

Este o specie migratoare pe întreg arealul de răspândire. Sosește în Europa începând cu luna aprilie - și pleacă înspre cartierele de iernare din Africa centrală și sudică în luna octombrie. Cuibărește în habitate semi-deschise, de tipul silvostepelor (zone de stepă cu păduri rare sau reduse ca suprafață, ori deschise). Este întâlnit în zone pajiști/pășuni sau mozaicuri agricole tradiționale, cu arbori maturi, *păduri de mici dimensiuni*, zăvoaie. Intră adesea și în parcurile mari din orașe. Se hrănește în special cu insecte de talie mare (mai ales Orthoptere, precum greieri, lăcuste, cosași, dar și alte specii) și păsări de talie mică, pe care le prinde în zbor activ. Este un vânător foarte agil, putând executa manevre foarte precise în zbor, inclusiv în zone cu obstacole (coronamentul arborilor). Ocazional consumă și alte animale (șopârle, micromamifere). Perioada de reproducere începe în luna mai. Depunerea ouălor are loc începând cu luna mai, femela depunând 2-4 ouă, pe care le clocesc timp de 28-33 de zile. Puii părăsesc cuibul după 28-34 de zile. Perechile cuibăresc izolat, teritorial. Ocupă cuiburi folosite de alte specii, în special din familia Corvidelor, dar și cuiburi ale altor specii de răpitoare. Cuiburile pot fi folosite ani consecutivi (nu neapărat de aceiași pereche).

Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat.

Falco tinnunculus – vânturel roșu

Este o specie în general sedentară sau parțial migratoare în România. Exemplarele din regiunile nordice coboară spre sud iarna, în funcție de grosimea stratului de zăpadă. Cuibărește în special în habitate deschise, precum pajiști/pășuni sau mozaicuri agricole tradiționale, *cu arbori maturi*, livezi, liziere, zăvoaie. Poate cuibări și în localități, în parcuri. Se hrănește în special cu rozătoare (dar și reptile, păsări de talie mică sau insecte), pe care le vânează zburând la punct fix, la o înălțime de câțiva metri. În zonele nordice și centrale ale Europei, hrana preponderentă este reprezentată de micromamifere, în timp ce în sud și nordul Africii, insectele de talie mare domină în dietă. Când vânează, zboară la punct fix cu coada răsfirată în formă de evantai și bătaii rapide de aripi - fapt care i-a adus și numele popular: vânturel. Perioada de reproducere începe în Europa de obicei în martie - aprilie. Depunerea ouălor are

loc începând cu luna aprilie, femela depunând 3-6 ouă, pe care le clocesc femelele, timp de 27-31 de zile. Puii părăsesc cuibul după 27-35 de zile. Perechile cuibăresc izolat. Ocupă cuiburi abandonate de alte specii, mai ales Corvide. Cuibărește adesea și pe suporturi de tip poliță (pe ziduri, clădiri, pervazuri, turnuri, stânci).

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza preferinței pentru arbori maturi.

Perdix perdix - potârniche

Specia este sedentară și reprezentativă în habitatele agricole, de asemenea cuibărend și în habitate de stepă joase, respectiv pășuni sau fânețe, precum și zone inundabile din apropierea cursurilor de apă. Habitatul preferat al acestei specii este reprezentat de terenurile agricole, dar poate fi observată și în zone cu dune de nisip, turbării sau chiar zone mlăștinoase. Sezonul de cuibărit începe în lunile aprilie-mai și durează până în lunile septembrie-octombrie ale anului. Cuibul este amenajat la nivelul solului în adâncituri sau la baza vegetației dense, femela căptușindu-l cu puf și fire de iarbă sau crenguțe. În cazul în care cuibul sau ouăle sunt distruse femela poate depune o nouă pontă, dar în mod firesc specia are o singură generație de pui pe an. La sfârșitul sezonului de cuibărit, atât femelele cât și masculii se grupează în stoluri de până la 10-15 indivizi. Hrana este în mare parte vegetală, constând în semințe și cereale pe care le culege din terenurile agricole în urma treieratului, dar în sezonul de cuibărit consumă și insecte, moluște sau alte nevertebrate. Păsările devin active pentru reproducere din al doilea an de viață. Femelele depun 14-16 ouă în lunile martie-aprilie, incubația fiind de 18-21 zile. Puii dezvoltă penajul de juvenili la aproximativ 40-55 zile de la eclozare, dar încep să se hrănească singuri la 10-14 zile de la eclozare. Masculul revine la cuib unde se îngrijește de pui împreună cu femela abia după eclozarea puilor, rămânând cu aceștia până când puii încep să se hrănească singuri.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă habitate agricole).

Coturnix coturnix – prepeliță

Prepelita este oaspete de vara, sosind la noi în luna aprilie. Cel mai des o întâlnim în zonele de câmpie, în miristi sau în câmpurile cu faneata sau lucerna. Preferă zonele de pajiști cu vegetație suficient de înaltă unde să se poată ascunde, dar să nu fie mai înaltă de 1 m. Cuibul îl face pe pamant. Femela depune până la 15 oua pe care le clocește singura. Perioada de incubatie este de 21 de zile. Puii sunt crescuti exclusiv de catre femela. Sporul anual de pui depinde foarte mult de capriciile naturii. În anii cu ploi multe și abundente sunt foarte multe cuiburi distruse de suvoaiele de apă. Puii sunt hrăniți în prima parte a vieții lor cu insecte și larve iar mai târziu învăț să manance diferite semințe și fructe.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă zonele de pajiști).

Phasianus colchicus – fazan

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Este prezentă în peisajele agricole, în zonele cu teren arabil, pajiști și pășuni, miriști, margini de localități cu vegetație abundentă etc. În zonele native de distribuție, specia are o dietă bazată pe materie vegetală, cum sunt fructele, semințele, frunzele, mugurii dar și insecte și vertebrate mici. În regiunile unde specia este introdusă, aceasta este omnivoră și oportunistă, consumând de asemenea reptile, mamifere mici și puii altor păsări. Perioada de reproducere diferă în funcție de zona de distribuție. Ponta este formată din 7 -14 ouă, incubată pentru 22 - 25 de zile. Cuibul este simplu, construit din materiale vegetale într-o adâncitură superficială, pe sol. Este o specie poligamă, un mascul reproducându-se cu mai multe femele.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă zonele de pajiști).

Charadrius dubius – prundăraș gulerat mic

Specie de țărm, poate fi observată pe malul apelor curgătoare, sau pe malul lacurilor, dar și în zone mlăștinoase în special în migrație. Vizitator de vara în majoritatea Europei, ierneză în Africa mediteraneeana și centrală, la sud de Sahara. Părăsește locurile de cuibărit între iulie și septembrie, și revine în luna martie. Se hrănesc în zone de mal cu insecte, păianjeni, viermi și alte nevertebrate în special acvatice. Se hrănește în timpul zilei, în zonele mlăștinoase și ocazional în ape mici. Specia este monogamă pentru sezonul de împerechere. La întoarcerea pe teritoriile de cuibărire, masculii creează

mici cuiburi pe pământ, în zonele de mal, adesea cu pietriș. Femela decide ce cuib va folosi. Perechile cuibăresc solitar sau în grupuri restrânse. Împerecherea are loc în perioada aprilie-iunie. Ambii părinți clocesc trei-cinci oua, timp de 24-25 de zile. Ambii părinți, au grijă de pui până când își iau zborul, la 25-27 de zile după eclozare. Perechile scot unul sau doua rânduri de pui pe an.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă malul apelor curgătoare sau malul lacurilor).

Actitis hypoleucos – fluierar de munte

Este caracteristic *zonelor de mal ale râurilor, pâraielor sau a lacurilor*. Poate fi văzut într-o varietate de habitate în timpul iernii, inclusiv în estuare, mlaștini sărate, locuri umede din apropierea coastelor sau din interior. Cuibul este deseori ascuns printre arbori și tufișuri. Se hrănește cu nevertebrate, pești, amfibieni, moluște etc. Se hrănește mai mult izbind cu ciocul, în timpul zilei. Cuibul este o mica adâncitură în pietrișul de pe marginea râurilor sau în pământ, construit de femela, uneori ascuns printre copaci și tufișuri. În perioada mai-iunie, femela depune trei sau patru oua, clocite de ambii parteneri pentru 21-22 de zile. Cei doi părinți au grija de pui, puii părăsind cuibul la 26-28 de zile de la eclozare. Perechile scot doar un singur rând de pui pe an.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă malul apelor curgătoare, pâraielor sau lacurilor).

Scolopax rusticola – sitar de pădure

Întâlnit frecvent în păduri de amestec sau de conifere cu strat ierbos dens, zone umede pentru hrănire, zone uscate pentru odihnă și zone deschise pentru zbor. Suprafața propice a habitatului în aria naturală protejată este formată din pădurile de foioase, întinse și nefragmentate, care conțin tufișuri dense, un strat ierbos bogat și care au în apropiere un mozaic de habitate care includ zone uscate și calde pentru odihnă, zone umede pentru hrănit și zone deschise pentru zbor. Păsările din zonele vestice sunt rezidente, dar populațiile nordice ierneză în sudul Europei, ajungând spre sud până la Mediterana și nordul Africii, ajungând în teritoriile de iernare spre sfârșitul lunii noiembrie, întorcându-se în teritoriile de cuibărit în martie-mai. Specia se hrănește preponderent noaptea, prin scormonirea solului și a litierei de frunze cu ciocul lung. Începe reproducerea de la vârsta de 2 ani. Masculii sunt poligami, iar în amiezile de primăvară zboară în față și în spate deasupra pădurii în căutarea femelelor. După împerechere, masculul își continuă etalarea zborului căutând mai multe femele. Cuibărește în *zonele împădurite cu arbori bătrâni*, utilizând atât zonele împădurite cât și terenurile deschise pentru hrănire. Are nevoie de prezența lemnului mort. Cuibul este amenajat într-o depresiune sau scobitură puțin adâncă direct pe sol, construit din material vegetal. Cuibăritul are loc în lunile februarie-iulie. Un număr de 2-5 ouă sunt clocite de femelă pentru 21-24 de zile. Puii părăsesc cuibul imediat și dezvoltă pene după 15-20 de zile, dar nu sunt independenți până la vârsta de 5-6 săptămâni. Femelele cresc una, ocazional două generații pe sezon.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt tinere și foarte dese, fără lemn mort).

Columba palumbus- porumbel gulerat

Poate fi găsit în zone cu arbori, parcuri și grădini, ba chiar și în centrul orașelor. Se hrănește pe pajisti și pe suprafețe agricole. Este o specie sedentară în sudul și în vestul Europei. Gregar, se găsește deseori în stoluri foarte mari, dar nu în timpul sezonului de împerechere. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de un an. În ritualul nuptial, masculul merge tantos, își umflă gatul, ține aripile jos și ține coada în forma de evantai. După acestea, urmează un zbor în care produce sunete asemănătoare aplauzelor cu aripile, zboară ca poate de sus, apoi planează spre pământ. Masculul strânge materialul de construcție pentru cuib, iar femela îl construiește, un cuib murdar, din crengute, ierburi și frunze. *Cuibărește în zonele împădurite cu arbori bătrâni*. Specie monogamă. Sezonul de împerechere începe în luna aprilie, când sunt depuse două oua pe care părinții le vor cloci cu rândul, timp de 17 zile. Părinții își hrănesc puii apoi cu "lapte de porumbel", alimente regurgitate din gusa. Puii părăsesc cuibul la 29-35 de zile după ce au ieșit din ou, uneori și mai devreme, dacă le este deranjat cuibul. Uneori, pasarile scot și două rânduri de pui pe an.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt tinere).

Columba oenas – porumbel de scorbură

Se hrănește pe pajiști și suprafețe agricole, pășuni cu arbori seculari. Preferă habitate mozaicate, pâlcuri de arbori și arbuști în zonele deschise agricole.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt tinere).

Streptopelia turtur – turturică

Cuibărește în păduri deschise de foioase din zone joase cu subarboret abundent din apropierea zonelor agricole, zăvoaie, desișuri de tufe cu arbori sau aliniamente cu subarboret abundent. În zonele de iernare este prezentă în zone semi-deschise, precum și stepă și semi-deșert; ocupă și habitatele cu plantații de măslin, palmieri, salcâm și tufărișuri. *Se regăsește în pădurile dese, cu subarboret bogat.* Se hrănește în principal cu hrană de origine vegetală, în special semințe, pe care le adună de pe sol. Ocazional consumă și nevertebrate: insecte, pupe, râme și melci mici. Perioada de reproducere începe în luna mai. Femela depune de obicei 2 ouă, pe care le clocesc ambele sexe. Incubarea durează 13-14 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și părăsesc cuibul după aproximativ 20 de zile. Cuibul este construit sub formă de platformă din ramuri, tulpini și rădăcini; acesta este amplasat în arbori, arbuști sau gard viu. Ocazional folosește cuiburile vechi de sturz cântător și sfrâncioc roșiatic.

Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat, în structurile tinere ale pădurilor mărginite de tufișuri dese cu subarboret de măceș, porumbar, păducel și lemn câinesc.

Streptopelia decaocto – guguștiuc

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Specia a devenit sinantropă, ocupând majoritatea tipurilor de habitate din interiorul și proximitatea localităților, cum sunt grădinile, parcurile și livezile. Preferă habitate mozaicate, arborete și livezi. Specia consumă preponderent hrană de natură vegetală, cum sunt semințele, fructele și alte materiale vegetale, dar consumă ocazional moluște, insecte și larvele acestora. Perioada de reproducere se desfășoară pe tot parcursul anului, dar mai accentuat în perioada caldă a anului, martie - octombrie. Ponta este formată de obicei din două ouă, care sunt clocite pentru o perioadă de 14- 16 zile. Puii părăsesc cuibul la 15 - 19 zile de la eclozare. Poate depune mai multe ponte într-un an. Cuibul este de obicei construit din ramuri, tulpini și rădăcini și este amplasat în arbori, tufe înalte, dar și în cadrul construcțiilor antropice (stâlpi, acoperișuri, elemente de clădiri etc.).

Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat, în structurile tinere ale pădurilor mărginite de tufișuri dese cu subarboret de măceș, porumbar, păducel și lemn câinesc.

Cuculus canorus – cuc

Este o specie migratoare care se reproduce în România. Sosește începând cu jumătatea lunii aprilie și pleacă spre locurile de iernare în lunile august-septembrie. Specia apare în habitate foarte variate, astfel crescând diversitatea speciilor cu posibilitate de a fi parazitare. În timpul reproducerii, specia este întâlnită în majoritatea tipurilor de păduri, liziere, păduri în regenerare, pajiști cu arbori izolați sau tufișuri înalte, întinderi de stuf, livezi, grădini dar și în zone antropizate. Consumă preponderent insecte, mai ales sub formă de larve, dar consumă și păianjeni, melci, foarte rar fructe, iar uneori ouă sau pui ale altor specii de păsări. Perioada de reproducere începe de la sfârșitul lunii aprilie și ține până în luna iunie. Este o specie cu parazitism de reproducere obligatoriu, femela fiind capabilă să depună un ou în cuibul unei specii gazdă, eliminând în același timp un ou al acesteia. Ouăle au diferite caracteristici cromatice, în funcție de specializarea femelei pentru parazitarea cuiburilor unei anumite specii de pasăre cântătoare. Femela poate depune 9 - 12 ouă într-un sezon. Oul este clocit de specia gazdă și eclozează după 11 - 12 zile, puiul eliminând din cuib ouăle și puii speciei gazdă. Este hrănit la cuib de adulții speciei parazitare pentru o perioadă de 17 - 18 zile și apoi continuă să fie hrănit după ce părăsește cuibul pentru încă 2 - 3 săptămâni.

Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat, în structurile tinere ale pădurilor mărginite de tufișuri dese cu subarboret de măceș, porumbar, păducel și lemn câinesc.

Athene noctua – cucuvea

Este o specie sedentară în România, de zone deschise și semideschise, cuibărind într-o gamă foarte largă de habitate, precum livezi, parcuri, grădini, zone de pajiști și pășuni. În România însă, specia este majoritar asociată cu habitatele antropice (zone rurale, ferme etc.). Este importantă prezența arborilor și arbuștilor între parcelele agricole. Specie carnivoră, consumă insecte (în special cu zbor crepuscular și

nocturn, precum ortoptere, dermaptere, lepidoptere), mamifere de talie mică (șoareci), uneori râme. Dieta preponderentă se schimbă cu latitudinea, proporția de nevertebrate (în special insecte) crescând dinspre nord spre sud (datorită disponibilității mai reduse de micromamifere în zonele mediteraneene). Perioada de reproducere începe devreme, în prima parte a lunii martie. Depune 3-6 ouă, pe care le clocesc femelele, timp de 28 - 33 de zile. Puii părăsesc cuibul după 30 - 35 de zile. Perechile cuibăresc izolat. Cuibul este rudimentar, constând adesea într-o zonă curățată și ușor scobită, amplasat în cavități, situate într-o gamă foarte largă de locații: arbori, clădiri (adesea în horn sau pod), ruine, anexe abandonate, pereți verticali de loess. Ocupă și scorburile artificiale amplasate în locații potrivite.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (păduri închise).

Lanius excubitor – sfrâncioc mare

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Majoritatea populațiilor sunt migratoare sau parțial migratoare; unele exemplare coboară probabil înspre zone cu climat mai blând. În perioada de iarnă, numărul exemplarelor crește, prin influx de indivizi din zonele nordice. Cuibărește în *habitate deschise, de pajști sau mozaicuri agricole, cu arbori înalți*; uneori și în livezi. Preferă pentru cuibărit habitate cu arbori înalți izolați sau în aliniamente (plopi), inclusiv zăvoaie. Specie carnivoră, se hrănește în special cu vertebrate de talie mică (rozătoare, șopârle, broaște, păsări de talie mică) și insecte de talie mare. Perioada de reproducere poate începe devreme, în luna martie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie. Femela depune de obicei 4-10 ouă, pe care le clocesc ambele sexe (masculul noaptea). Incubarea durează 14-17 de zile. Puii devin zburători la 23-27 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt elaborate, cu structură din crengi, căptușite cu materii vegetale, pene, lână etc; sunt amplasate în arbori înalți, la înălțime mare, la ramificația crengilor.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (păduri închise, din care lipsesc arborii înalți).

Sturnus vulgaris - graur

Specia cuibărește în România, fiind parțial migratoare. În sudul Moldovei, foarte mulți indivizi rămân peste iarnă (în special în iernile mai blânde). În afara sezonului de cuibărit, pot apărea în aceste regiuni și indivizi din populații mai nordice. Specia cuibărește în *habitate deschise* unde sunt prezente locuri propice de cuibărire, reprezentate de arbori scorburoși și construcții antropice în care se găsesc cavități, cu acces la locuri de hrănire de tipul zonelor agricole sau alte zone cu vegetație scundă, inclusiv parcuri și grădini. Arborii solitari, vegetația arbustivă, reprezintă potențiale habitate de cuibărit și adăpost. În afara perioadei de cuibărire este prezent într-o varietate mare de habitate, dar mai ales în habitatele agricole. Specia este omnivoră și oportunistă, dieta fiind variabilă în funcție de sezon și regiune. Se hrănește de obicei la nivelul solului, dar culege hrana și din tufe sau arbori. Este predominant insectivoră, mai ales în perioada de reproducere, preferând o gamă largă de insecte (furnici, fluturi, albine, viespi, cărăbuși, muște etc.), dar și alte nevertebrate (melci, păianjeni, râme, miriapode etc.). Se hrănește și cu vertebrate, preferând broaștele, tritonii și șopârlele. În ceea ce privește hrana vegetală, aceasta este foarte variabilă, cuprinzând: fructe de măr, păr, cireș, prun, corn, viță-de-vie, soc, sorb, etc., dar și cereale. Cuibărește începând cu luna aprilie, până în luna iunie. Depune 1-2 ponte pe an, formate din 4 - 6 ouă, incubate preponderent de femelă, pentru o perioadă de 11 - 14 zile. Puii sunt hrăniți la cuib de ambii părinți pentru o perioadă de 21 de zile, și încă 5 zile după ce au părăsit cuibul. Locul de amplasare a cuibului este reprezentat de cavități localizate în arbori, stânci și în construcții antropice, specia ocupând cu succes și cuiburile artificiale. Cuibul este construit din crenguțe, fire de iarbă, pene, păr și lână, masculul împodobind deseori cuibul cu flori sau frunze proaspete. Este o specie în general monogamă, dar prezintă și poliginie, un mascul putând avea până la cinci parteneri. În general cuibărește solitar, dar cuibărește și sub formă de colonii, acolo unde habitatele permit acest lucru, depunerea pontelor desfășurându-se sincron în cadrul coloniilor.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (păduri închise, preferă arborii solitari).

Passer domesticus, - vrabie de casă

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Cuibărește în toate habitatele antropizate, de la localități (rural și urban), ferme, platforme industriale etc., oriunde găsește construcții în care își

amplasează cuiburile. *Se hrănește pe pajiști și pe suprafețe agricole.* Este predominant vegetariană, consumând în special semințe de ierburi, muguri, fructe mici și o largă varietate de resturi provenite din gospodăriile oamenilor. Suplimentar, în proporție mult mai redusă, consumă hrană animală (în special nevertebrate). Puii sunt hrăniți în primele zile exclusiv cu hrană animală (păduchi de plante și alte insecte). Perioada de reproducere începe devreme, încă din luna februarie. Depune de obicei 2-5 ouă, pe care le clocesc ambii parteneri. Incubarea durează 11-14 zile. Puii devin zburători la 14-16 zile. Păsările cuibăresc colonial, în grupuri laxe de câte 10-20 de perechi. Poate avea 3 (uneori 4) ponte pe an. Cuiburile construite din materii vegetale, căptușite cu pene; sunt amplasate în crăpăturile clădirilor, sub țiglele acoperișurilor, cuiburi de berze, uneori arbori.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (păduri închise).

Fringilla montifringilla – cintează de iarnă

Traiește în păduri de mesteacan și de conifere în sezonul de împerechere și în păduri de foioase pe timp de toamnă și de iarnă. Cuibărește în Rusia de nord și în Peninsula Scandinava, dar uneori și mai la sud. Migrează pentru a ierna în sudul Europei, Africa de Nord, Asia Centrală, sosind pe terenurile de iernat în septembrie, pentru a pleca înapoi în perioada martie-aprilie. *Prezența arborilor bătrâni și a lemnului mort influențează pozitiv prezența speciei.* Se hrănește în frunziș, vară, iar pe timp de iarnă coboară pe sol pentru hrană. Formează stoluri de mii de pasări iarnă. Atinge maturitatea sexuală la vârsta de un an. Femela construiește cuibul în forma de cupă cu mușchi, iarba, fire de par, la înălțime, în conifere. Perechea este monogamă pentru un sezon de împerechere. Împerecherea începe în mai-iulie, când sunt depuse patru-sapte ouă, care sunt clocite 11-12 zile. Masculul hrănește femela în timp ce ea clocește ouale. Ambii părinți hrănesc puii, care vor parasii cuibul după 13-14 zile de la eclozare. Perechile au uneori și două ponte.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (păduri închise, din care lipsesc arborii bătrâni).

Carduelis flammea - inăriță

Inarita vine iarna la noi din nord, nord-est. Hrana este alcătuită din diferite semințe și muguri. Cuibărește în colonii mai dispersate sau asociații de cuiburi în zone cu tufărișuri.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă pajiștile).

Fringilla coelebs – cintează

Specia cuibărește în România, fiind parțial migratoare. Migrează mai devreme și pe distanțe mai lungi în special femelele și imaturii; dintre masculi, un număr mai mare rămâne și peste iarnă. Specia iernează în Europa sudică. *Prezența arborilor bătrâni și a lemnului mort influențează pozitiv prezența speciei.* Cuibărește în habitate forestiere, parcuri cu arbori abundenți și maturi, uneori în aliniamente de arbori sau zăvoaie de-a lungul râurilor. Ocupă orice fel de habitat forestier, de la păduri de conifere, până la pădurile de stejar sau plop din zonele joase. Are cea mai variată dietă dintre cinteze, predominant nevertebrate mici și larvele lor, dar și semințe și muguri. Puii sunt hrăniți cu larve de nevertebrate. Perioada de reproducere începe în luna aprilie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna mai. Depune de obicei 4-5 ouă, pe care le clocește femela. Incubarea durează 10-16 zile. Puii devin zburători la 11-18 zile. Păsările cuibăresc solitar. Cuiburile sunt elaborate, cu structură din crengi, căptușite cu materii vegetale, pene etc; sunt amplasate în arbori, de obicei la înălțimi mari.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt tinere).

Carduelis chloris – florinte

Este o specie migratoare ce iernează în Africa și ajunge pentru cuibărit în martie-aprilie. *Preferă habitate deschise cu arbori izolați.* Cuibărește în diferite specii de arbori, la o înălțime cuprinsă între 1,5 și 4 m, fiind identificate cuiburi chiar și la 20 m de sol. Cuibul este construit de femelă din ierburi, fire subțiri de rădăcini, rămurele sau mușchi și este căptușit cu fibre vegetale subțiri, păr și pene. Se hrănesc cu semințe ale plantelor din flora spontană, de cereale și ale unor copaci sau tufișuri. În timpul cuibăritului consumă mai mult nevertebrate.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense).

Serinus serinus – cănăraș

Pădurile deschise sunt favorabile pentru reproducere. Își construiește cuibul într-un arbust sau arbore, depunând 3-5 ouă. *Este caracteristică zonelor deschise cultivate și zonelor cu vegetație cu pâlcuri de arbori cu tufe.* Formează stoluri în afara sezonului de reproducere, uneori amestecate cu alte cinteze. Hrana este în principal semințe și, în sezonul de reproducere, insecte.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, închise).

Carduelis spinus – scatiu

Cuibărește în România în zonele montane. Iarna coboară și în zonele de câmpie și poate fi observat frecvent în parcuri și grădini. *Este o specie asociată habitatelor deschise cu arbori izolați, terenurilor agricole.* Scatiul se hrănește cu semințele produse de copaci, în general cu cele asociate cu coniferele însă, mai ales iarna, consumă și semințele de mesteacan și arin. Cuibul este construit în arbori, din mici crengute, iarba și licheni, și este captusit cu vegetație și par. Femela depune 4-5 ouă în 1-2 serii pe an. Puii eclozează după aproximativ 12-13 zile.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, închise).

Carduelis carduelis – sticlete

Specia cuibărește în România, fiind în general sedentară. Înregistrează mișcări ample pe timpul iernii, în funcție de severitatea acestora, putându-se deplasa înspre regiuni mai sudice în numere mari. Cuibărește într-o gamă foarte variată de habitate, în arbori sau tufe, precum *habitate forestiere deschise*, parcuri cu arbori abundenți, livezi și grădini, aliniamente de arbori sau zăvoaie de-a lungul râurilor. Ocupă orice fel de habitat semi-deschis, inclusiv habitate antropice (localități). Are o gamă variată de hrană, predominant plante (muguri, flori, fructe), iar în sezonul rece în special semințe și fructe uscate - cu preferință pentru specii de Asteracee; suplimentar consumă nevertebrate mici și larvele lor. Perioada de reproducere începe în luna aprilie. Depune de obicei 4-6 ouă, pe care le clocește femela. Incubarea durează 9-12 zile. Puii devin zburători la 13-18 zile. Poate avea 2 ponte pe an. Păsările cuibăresc solitar sau în grupuri mici (mai multe cuiburi pe un arbore). Cuiburile sunt elaborate, cu structură din crengi, căptușite cu materii vegetale (mușchi, iarbă), pânză de păianjen, păr de animale, pene etc; sunt amplasate în arbori sau tufe.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, închise).

Carduelis cannabina – cânepar

Specia este prezentă în zonele deschise și semideschise, pe terenuri arabile și pășuni. *Habitatul tipic este reprezentat de zonele deschise cu mărăcini și tufărișuri.* Se hrănește cu diverse semințe și boabe de plante sălbatice, buruieni și plante cultivate (cânepă, margarete, ștevie, troscot, păpădie, susai, scânțieuiță, ciulin, muștar sălbatic, măcriș, traista-ciobanului, răcuină, mătasea miresei, cruciuliță, păducel, mesteacăn etc), boabe de grâu, dade și mure. Printre insectele cu care se hrănește cel mai frecvent se numără omizile, gândacii (mai ales crisomelide), gărgărițele, muștele. Puii sunt hrăniți cu insecte și semințe descojite. În timpul verii, câneparul se cocotează pe ierburi sau tufișuri joase pentru a se hrăni și se agăța în mod acrobatic de tulpinile flexibile. Toamna, se hrănește mai ales la sol, pe care la sfârșitul verii au căzut semințe și boabe.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, închise).

Loxia curvirostra – forfecuță

Trăiește obișnuit în pădurile de conifere mature, alcătuite din molid, brad sau pin, mai rar în păduri de amestec. În România este sedentară și preferă zona coniferelor, dar s-a semnalat și la limita superioară a pădurilor mixte, frecvent este întâlnită între 1300 și 1700 m; iarna uneori coboară spre văi; adesea apare în parcurile orașelor. Este o pasăre monogamă, care stă în perechi tot anul. Forfecuța nu are epocă fixă de cuibărit; dacă are condiții bune de hrană, se reproduce în orice anotimp, chiar și iarna, pe timpul celor mai mari geruri. Cuibul este construit pe ramuri de conifere, la înălțime de 2-20 m, lângă trunchi sau spre vârful lor, el are formă de cupă sau strachină și este alcătuit la bază din rămurele de

conifere, diverse graminee, mușchi, licheni și păr animal, căptușit cu resturi vegetale fine, păr de animale, pene ș.a. Cuibul este construit de către femelă, masculul contribuind cu materiale. Femela depune 2-6 ouă, câte unul zilnic, pe care le clocește singură timp de 12-16 zile. Puii sunt nidicoli; ei sunt acoperiți de femelă circa o săptămână după ecloziune, timp în care masculul aduce hrană la cuib; după aceasta, ambii părinți hrănesc puii. Puii părăsesc cuibul la 14-22 de zile, depinzând de adulți încă alte 3-4 săptămâni. La început, ciocurile puilor nu sunt curbate și ei nu pot să scoată semințele din conuri. O pereche poate avea până la 2-4 ponte într-un an, în funcție de disponibilitatea hranei. Forfecuța se hrănește cu semințe, în special de conifere, mai rar cu insecte și larvele lor. Cu ajutorul ciocului puternic și cu mandibulele încrucișate taie și desfac conurile de conifere de unde scot semințele cu care se hrănesc.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă pădurile de conifere).

Coccothraustes coccothraustes - botgros

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Înregistrează mișcări ample pe timpul iernii, în funcție de disponibilitatea resurselor de hrană. Cuibărește în habitate forestiere, în special în păduri de foioase cu carpen, în amestec cu cvercinee sau alte specii. Uneori apare și în păduri de amestec cu rășinoase, în special în partea joasă a acestora, din punct de vedere altitudinal. Specia se regăsește în *habitatele închise și semideschise*. Consumă în special hrană vegetală, în special semințe, muguri sau flori. *Semințele de carpen* constituie o parte semnificativă a hranei. Consumă și semințe lemnoase greu de deschis (precum semințe de cireșe), pe care le sparge cu ajutorul ciocului masiv. Puii sunt hrăniți în special cu nevertebrate de talie mică. Cuibărește în arborete sau pâlcuri de *foioase bătrâne sau de vârstă medie*. Perioada de reproducere începe la sfârșitul lunii martie. Depune de obicei 3-5 ouă, pe care le clocește femela. Incubarea durează 11-13 zile. Puii devin zburători la 12-13 zile. Păsările cuibăresc solitar sau în grupuri mici (mai multe cuiburi pe un arbore). Cuiburile sunt elaborate, cu structură din crengi, căptușite cu materii vegetale (mușchi, iarbă, licheni etc); sunt amplasate în arbori, *de obicei la înălțime*.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Suprafețele propice cu carpen vârstnic sunt reduse.

Emberiza citrinella – presură galbenă

Este o pasăre parțial migratoare. Preferă *habitatele deschise*, cum sunt pajiștile cu tufe izolate, tufișuri extinse, păduri în regenerare, marginea zonelor arabile. În sezonul cald preferă ținuturile împădurite de șes și de deal, unde cuibărește. Iarna coboară în ținuturi joase, descoperite de câmp, unde apar și exemplare nordice. Se hrănește cu insecte, melcișori, semințe.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, închise).

Miliaria (Emberiza) calandra – presură sură

Specia cuibărește în România, fiind parțial migratoare (în special în partea nordică a țării și în zonele dealurilor înalte). Iarna, o parte din populație formează stoluri și se deplasează spre sudul țării sau migrează spre sudul Europei și nordul Africii. Specia este prezentă în *zone agricole deschise*, predominant cu cereale, plante de nutreț și leguminoase, în pajiști cu tufișuri, dar și în zone semi-naturale de la periferia zonelor rurale. Hrana constă din semințe (predominant cereale) sau alte părți ale plantelor. Vara, în special în perioada de reproducere consumă un procent ridicat de nevertebrate: insecte mici, păianjeni, melci etc. Perioada de reproducere începe în luna martie. Femela depune 1-2 ponte anual, formate din 1 - 7 ouă. Incubația durează 12 - 14 zile. Puii părăsesc cuibul după 9 - 13 zile, uneori înainte de a fi capabili de zbor. Cuibul este construit de femelă, din iarbă uscată, tulpini și rădăcini fine de plante, fiind camuflat de obicei pe sol în iarbă sau printre plantele ruderaale din zona terenurilor agricole. Puii sunt hrăniți de către femelă, ocazional poate participa și masculul la hrănirea acestora.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, închise).

Pyrrhula pyrrhula - mugurar

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. În afara perioadei de cuibărit specia poate fi observată pe tot teritoriul țării, existând influx de indivizi din nordul Europei și din Siberia. Ocupă pădurile de foioase, de amestec și de conifere, din *etajul montan*, acolo unde sunt desigururi sau unde

există un strat subarbustiv bogat. În suprafața sitului, *habitatul de hrănire este alcătuit din terenuri agricole*. Consumă în principal semințe, fructe, muguri și lăstari aparținând unei varietăți mari de specii de plante, inclusiv fagul, molidul și stejarul. Consumă ocazional și nevertebrate, mai intens în perioada de cuibărire, puii fiind hrăniți preponderent cu insecte și larvele acestora. Perioada de reproducere se desfășoară de la sfârșitul lunii martie până în luna septembrie. Depune două, ocazional trei ponte pe an, formate din 4 - 6 ouă, care sunt clocite de către femelă pentru 12 - 14 zile. Puii sunt hrăniți la cuib de ambii părinți și sunt capabili de zbor după 14 - 16 zile. Cuibul este construit de către femelă din iarbă uscată, fibre vegetale, rădăcini, mușchi, licheni și frunze, cu baza construită din crenguțe, acesta fiind plasat în tufărișuri dense, desișuri, în arborete tinere sau în partea inferioară a coronamentului coniferelor.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă terenurile agricole în sit).

Strix aluco – huhurez mic

Este o specie cuibăritoare și sedentară în România. Trăiește în *păduri deschise și semi-deschise*, în zone stâncoase cu arbori și tufăriș, parcuri, zone agricole cu pâlcuri de pădure. Uneori poate fi observat în grădini și orașe pe clădiri (în hornurile caselor abandonate) sau vânând rozătoare în apropierea gospodăriilor. Specie carnivoră, se hrănește predominant cu mamifere mici (șoareci), dar consumă și nevertebrate (insecte, viermi, melci). Ocazional se hrănește și cu reptile, amfibieni, pești și păsări mici (precum vrabia de casă). Majoritatea prăzii este localizată după sunet și capturată pe sol după ce a fost urmărită de pe diferite suporturi (în cazuri excepționale poate vâna și din zbor). Perioada de reproducere începe devreme, începând cu luna februarie. Depune 2-9 ouă, pe care le clocește femela, timp de 28 - 30 de zile, perioadă în care este hrănită de către mascul. Ecloziunea este asincronă. Puii părăsesc cuibul după 25 - 30 de zile dar rămân în preajma adulților și sunt hrăniți de către aceștia pentru încă trei luni. Cuibărește în scorburi, clădiri abandonate, uneori în cuiburile abandonate de coțofană sau veveriță. Ocupă și scorburile artificiale amplasate dacă cele naturale lipsesc.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, închise).

Merops apiaster – prigorie

Este o specie migratoare, cuibăritoare în România. Sosește de obicei la sfârșitul lunii aprilie – începutul lunii mai și pleacă în luna august. Este migratoare pe distanță lungă, iernând în Africa sub-sahariană. Este o specie de *zone deschise*, largi, însorite și cu precipitații mai reduse. Cuibărește în zone cu soluri nisipoase sau argiloase, cu rupturi sau alunecări de teren, unde solul este expus, relativ vertical, în care își poate săpa galerii. De asemenea, cuibărește în malurile înalte, lutoase, ale râurilor din zonele joase. Specie strict insectivoră, consumă mai ales specii din familia Hymenopterelor: bondari, viespi, albine. Insectele sunt prinse din aer, apoi se folosește de suportul pe care se așază pentru a îndepărta acul prin lovituri repetate. Suplimentar, consumă și alte specii de insecte pe care le prinde din aer: libelule, lăcuste, cicade etc. Reproducerea începe în luna mai. Cuibărește în zone cu soluri nisipoase sau argiloase, cu rupturi sau alunecări de teren, unde solul este expus, relativ vertical, în care își poate săpa galerii. De asemenea, cuibărește în malurile înalte, lutoase, ale râurilor din zonele joase. Depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie, femela depunând 4-10 ouă, pe care le clocesc ambele sexe 13-20 de zile. Puii părăsesc cuibul după 30-31 zile. La hrănirea puilor, foarte multe perechi au un individ ajutor, care este de obicei un pui din sezonul precedent. Perechile cuibăresc colonial, marea majoritate întorcându-se din migrație în colonia din anul precedent. Cuibul este amplasat la capătul tunelului săpat în pereții lutoși (galeria cuibului poate avea 70 – 150 de cm).

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, închise).

Upupa epops – pupăză

Specia cuibărește în România, fiind migratoare. Sosește începând cu mijlocul lunii martie și pleacă în luna septembrie. Este migratoare de distanță lungă, iernând în Africa Sub-sahariană. Cuibărește în special în *habitate deschise și semi-deschise*, precum pajiști/pășuni cu arbori maturi, livezi, aliniamente de arbori, zăvoaie. Intră și în zone de terenuri agricole, cu agricultură tradițională (mozaicuri de suprafețe reduse, alternând cu vegetație naturală). Pupăza este predominant insectivoră, speciile mari din sol reprezentând majoritatea dietei (greieri, coropișnițe, diverse coleoptere, larve de fluturi etc.).

Consumă suplimentar și alte specii de nevertebrate care sunt prezente pe sau în sol (viermi), dar și vertebrate de mici dimensiuni (șopârle, șerpi, broaște). Începutul perioadei de reproducere în Europa se întinde din luna februarie (zonele mediteraneene), până în mai (zonele nordice). Femela depune de obicei 5-8 ouă, pe care le clocesc femelele, hrănite de masculi. Incubarea durează 15-18 zile. Puii devin zburători la 22-28 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Folosește pentru amplasarea cuibului o largă varietate de structuri: scorburi în arbori bătrâni, pereți de stâncă sau grohotiș, acoperișuri, ziduri vechi sau clădiri abandonate etc.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, închise).

Jynx torquilla – capîntortură

Specia cuibărește în România, fiind migratoare. Sosește începând cu sfârșitul lunii martie și pleacă în luna august. Este migratoare de distanță lungă, iernând în Africa Subsahariană. Cuibărește în special în *habitate deschise*, precum pajiști/pășuni cu arbori maturi, livezi, liziere, zăvoaie. Prezența arborilor maturi cu cavități naturale sau excavate de alte specii de ciocănitori este obligatorie (din moment ce nu își excavează singură scorbura). Capîntortura este preponderent insectivoră, furnicile reprezentând majoritatea dietei (în special larve și pupe). Consumă suplimentar și alte specii de insecte care sunt prezente pe sol, sau păianjeni și alte nevertebrate. Ocazional consumă și fructe mici ale plantelor de la nivelul solului. Este singura specie de ciocănitore migratoare din Europa. Din cauza faptului că nu își poate săpa singură scorburi, depinde de alte specii de ciocănitori. Suplimentar, *prezența arborilor maturi în habitatele de cuibărire este obligatorie. Perioada de reproducere începe în luna aprilie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna mai.* Femela depune de obicei 7-12 ouă, pe care le clocesc ambele sexe. Incubarea durează 11-12 zile. Puii devin zburători la 20-22 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt amplasate în scorburi existente în trunchiul arborilor.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, închise, fără arbori bătrâni).

Picus viridis – ghionoaie verde

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Este o specie cu deplasări în general reduse (mai accentuate la exemplarele tinere). Este o specie în general forestieră, preferând pădurile de foioase, cu poieni și terenuri deschise în apropiere (*evită masivele compacte, întinse*). Cuibărește și în zăvoaie sau parcuri cu arbori maturi. Densitățile depind de calitatea habitatelor, *prezența arborilor bătrâni și a lemnului mort* influențează pozitiv prezența speciei. Ghionoaia verde este preponderent insectivoră, furnicile reprezentând o parte majoritară a dietei (adulți și larve). Preferă mușuroaiele din pajiști. Consumă de asemenea specii de insecte care sunt prezente sub scoarța arborilor și în lemn. Ocazional consumă și hrană vegetală (fructe, semințe, nuci). Perioada de reproducere poate începe devreme, în luna martie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie. Femela depune de obicei 5-8 ouă, pe care le clocesc ambele sexe (masculul noaptea). Incubarea durează 14-17 zile. Puii devin zburători la 23-27 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt amplasate în scorburi excavate în *trunchiul arborilor înalți morți* (sau cu lemn moale). Cuibărește în zonele împădurite cu *arbori bătrâni*.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, tinere, închise, fără arbori bătrâni).

Dendrocopos major – ciocănitore pestriță mare

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Prezența este constantă, fiind o specie cu deplasări în general reduse (mai accentuate la exemplarele tinere). În perioada de iarnă, unele exemplare coboară în zone mai joase. Este foarte răspândită și nepretențioasă, având o distribuție în general uniformă pe întreg teritoriul țării (cu densități care depind de calitatea habitatelor). Cuibărește într-o gamă foarte largă de habitate: *forestiere cu arbori bătrâni și lemn mort*, parcuri, grădini, livezi. Preferă pentru cuibărit habitate cu abundență de arbori, dar poate cuibări și în arbori izolați sau aliniamente (inclusiv zăvoaie). Ciocănitorea pestriță mare este omnivoră, însă preponderent carnivoră (dieta diferă sezonally și în funcție de disponibilitatea de hrană). Consumă în special nevertebrate (de pe arbori), iar dintre materiile vegetale, nuci, ghinde, semințe, muguri și ocazional sevă de arbori. Ocazional consumă și ouă

ale altor specii de păsări. Dintre ciocănitari, este una dintre speciile cu ce mai diversă dietă. Perioada de reproducere poate începe devreme, chiar în luna februarie, iar depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie. Femela depune de obicei 4-8 ouă, pe care le clocesc ambele sexe. Incubarea durează 10-12 de zile. Puii devin zburători la 20-23 de zile. Păsările cuibăresc izolat, teritoriul unei perechi poate varia în funcție de calitatea habitatului (în special disponibilitatea de hrană). Cuiburile sunt amplasate în *scorburi excavate în trunchiul arborilor*. De obicei sapă o scorbura nouă în fiecare an, activitate la care participă ambele sexe (preponderent însă fiind masculul).

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, închise, fără arbori bătrâni sau lemn mort).

Galerida cristata – ciocârlan

Trăiește în *habitate deschise, inclusiv antropice*. Specie diurna, se hraneste pe sol sau sapa la suprafata, si uneori înhață insecte din zbor. Dacă hrana este puțină, atunci pasarile se strang in stoluri pentru a se hrani. Sunt teritoriale în sezonul de împerechere. Ating maturitatea sexuala la varsta de un an. Masculul atrage femela dupa ce alearga cu gatul întins, cântând si bătând din aripi. Femela construiește un cuib de iarba într-o denivelare din pamant. În perioada martie-iulie sunt depuse între trei și șase oua, de 23 de mm lungime, oua clocite de femela timp de 11-13 zile. Puii parasesc cuibul la 9-12 zile dupa eclozare. Puii continua sa fie hraniti de parinti pentru inca doua-trei saptamani de la momentul în care au invatat as zboare. Pot avea si doua sau trei ponte pe an.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, închise).

Alauda arvensis – ciocârlie de câmp

Populația migratoare centrală, de nord și de est din Europa, a ciocârliei de câmp efectuează migrații sezoniere, deplasându-se spre sud în lunile septembrie-octombrie, pe perioada de iarnă, revenind apoi pentru cuibărit în lunile martie-aprilie al anului următor. Zonele preferate sunt reprezentate de *pajiști și pășuni, preferă ecosistemele ierboase întinse*. Cuibăritul se desfășoară între lunile iunie-august, perechile monogame formându-se relativ devreme în aprilie-mai. La formarea perechilor ambii parteneri se înalță de la sol, ajungând și până la 50-100 m, efectuând piruete unul în jurul celuilalt și urmărindu-se unul pe altul cântând în același timp pe diferite triluri, coborând apoi spre sol cu pauze de plutire în aer. Cuibul este construit *direct pe sol* într-o adâncitură căptușită cu frunze și paie, parte interioară având și material mai fin, cum sunt părul și pânzele de păianjen. Ambii parteneri au grijă de pui, hrănindu-I cu insecte și semințe. Toamna devine tăcută, adunându-se în stoluri mici, mai ales pe miriști, foarte puțin rămânând pe timp de iarnă. Păsările devin active pentru reproducere din al doilea an de viață. Femelele depun 3-5 ouă în lunile mai-iunie, incubatia fiind de 11-15 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți până la vârsta de 8-10 zile, părăsind cuibul și devenind independenți după aproximativ 25 de zile. Perechile au o singură pontă pe an.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (pădurile sunt dense, închise).

Hirundo rustica – rândunică

Specia cuibărește în România, fiind migratoare. Sosește de obicei începând cu sfârșitul lunii martie și pleacă înapoi spre locurile de iernare spre sfârșitul lunii septembrie / începutul lunii octombrie. Specia cuibărește în special în zone antropice rurale, *deschise, cu suprafețe mozaicate de habitate agricole, pășuni și pajiști*, pe care le folosește intensiv pentru hrănire. Intră adesea și în orașe, în special în zonele periferice. În migrație, folosesc întinderile de stof ca loc de odihnă. Specie aproape exclusiv insectivoră, consumă în special insectele zburătoare pe care le prinde în zbor. Suplimentar consumă și alte nevertebrate (păianjeni, alte artropode). Ocazional consumă semințe sau fructe mici, în cartierele de iernare. Perioada de reproducere începe în luna aprilie, când păsările sosite din migrație ocupă teritoriile și cuiburile din anii precedenți, sau construiesc altele noi. Depunerea ouălor are loc începând cu luna aprilie, femela depunând 2-7 ouă, pe care le clocește 13-16 zile. Puii părăsesc cuibul după 18-27 zile. Poate avea 2 (uneori 3) ponte pe an. Perechile cuibăresc izolat, sau grupat (2 - 30 de perechi), cuiburile fiind separate de distanțe cuprinse între câțiva zeci de centimetri și câțiva metri. Cuibul este elaborat, fiind construit din peleți de noroi amestecați cu fibre vegetale (iarbă, paie etc), păr, pene. Este amplasat pe polițe situate cel mai adesea în interiorul sau exteriorul construcțiilor: grajduri, magazii, poduri, guri

de mină. În trecut, specia cuibărea în guri de peșteri, stâncării, scorburi etc., însă în prezent locațiile antropice sunt preponderente.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă zonele deschise).

Delichon urbica – lăstun de casă

Este o specie migratoare, cuibăritoare în România. Sosește de obicei începând cu sfârșitul lunii martie/ începutul lunii aprilie și pleacă înapoi spre locurile de iernare spre sfârșitul lunii septembrie / începutul lunii octombrie. Specia *cuibărește colonial, adesea în sate, ferme, orașe, în zone antropice rurale, deschise*, dar și pe stâncăriile din zonele neantropizate. În afara perioadei de cuibărit înnoptează adesea în arbori. Specie insectivoră, consumă în special insectele zburătoare pe care le prinde în zbor, adesea la înălțime mare. Ocazional aterizează pe sol sau vegetație pentru a prinde insecte. Suplimentar consumă și alte nevertebrate (păianjeni, sau alte artropode). Perioada de reproducere începe în luna mai. Femela depune de obicei 2 ponte pe an, formate din 1-7 ouă, femela și masculul clocind alternativ 14-16 zile. Puii părăsesc cuibul după 22-32 zile, perioadă în care sunt hrăniți de ambii părinți. Aceștia se întorc la cuib pentru a înnopta și sunt hrăniți de către adulții câteva zile, uneori puii rămân în colonie câteva săptămâni. Cuibăresc în colonii de zeci până la câteva sute de perechi atât în mediul rural cât și în mediul urban. Cuibul este construit de ambele sexe în 12-14 zile, din noroi, ca o cupă închisă, sub streșina caselor, grinzile podurilor, în colțul ferestrelor sau balcoanele blocurilor. Cei ce cuibăresc în zonele naturale, își atașează cuibul pe versanții stâncoși.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă zonele deschise).

Oriolus oriolus – grangur

Grangurul este o specie migratoare care cuibărește în România. Sosește de obicei în a doua jumătate a lunii aprilie și pleacă spre locurile de iernare pe la sfârșitul lunii august. Specia iernează în jumătatea sudică a Africii. Cuibărește într-o varietate mare de habitate, acolo unde sunt prezenți arborii, incluzând pădurile de foioase și de amestec, pădurile ripariene, parcuri, livezi, grădini, dar și zonele arabile unde sunt prezente pâlcuri izolate de arbori. Este o specie omnivoră, hrănindu-se în principal cu nevertebrate și fructe, dar ocazional și cu semințe, nectar, polen, mai rar cu reptile de dimensiuni mici, micromamifere, ouăle și puii altor specii de păsări, de obicei de dimensiuni mici. Perioada de reproducere se desfășoară între lunile mai - iunie, uneori și începutul lunii iulie. Ponta este formată din 2 - 6 ouă, clocite de ambele sexe pentru o perioadă de 13 - 20 zile. Puii sunt hrăniți la cuib de ambii părinți și părăsesc cuibul la 13 - 20 de zile de la eclozare, aceștia fiind îngrijiți de părinți uneori până la perioada de început a migrației. Cuibul este construit în arbori în cadrul unei bifurcații orizontale sub forma unui hamac țesut din diverse materiale de natură vegetală, pene, păr, lână, dar și materiale de origine antropică (fire de plastic, hârtie etc.).

Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat, în zonele ripariene.

Garrulus glandarius – gaiță

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Specia *preferă habitatele forestiere*, mai ales pădurile de foioase *cu arbori bătrâni*, dar apare și în pajiști cu arbori, livezi, parcuri, grădini și cimitire. În partea nordică a distribuției este comună și în pădurile de conifere. Evită în general zonele deschise. Este o specie omnivoră, hrana diferind în funcție de sezon. În perioada de cuibărit preferă insectele, mai ales sub formă larvară, pe care le culege din coronamentul arborilor. De multe ori prădează cuiburile altor specii de păsări, hrănindu-se cu puii acestora. În perioadele mai reci ale anului preferă fructele și semințele, mai ales alunele de pădure, nucile și ghindele, pe cele din urmă ascunzându-le în litieră sau în pământ. Se hrănește în general individual sau în familii. Gaița este cunoscută pentru comportamentul de a ascunde ghindele în perioadele mai reci, un individ putând depozita până la 3000 de ghinde. Acest comportament face ca specia să fie una foarte importantă pentru dispersia speciilor de stejari. Perioada de reproducere începe de obicei la mijlocul lunii aprilie. Femela depune 3 - 10 ouă, pe care le clocește pentru o perioadă de 16 - 19 zile. Puii sunt hrăniți la cuib de ambii părinți pentru o perioadă de 19 - 23 de zile. După ce au părăsit cuibul, juveniții sunt dependenți pe părinți pentru încă 6 - 7 săptămâni. Cuibărește solitar, cuibul fiind construit de ambii adulți din ramuri și alte materiale vegetale și este plasat de obicei la 4 - 6 metri înălțime, bine ascuns în coronamentul arborilor, rareori în cavități.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (nu subt arbori bătrâni).

Corvus corone – cioară grivă

În România, cioara grivă este prezentă în toate tipurile de habitate, dar preferă zonele din afara regiunilor urbane, cu precădere cele aglomerate, însă poate fi observată în zonele rurale. Cel mai adesea poate fi observată în apropierea zonelor umede, cum sunt bălțile, râurile, lacurile, mărginite sau apropiate de *terenuri agricole*. Specia este sedentară în arealul de distribuție european și asiatic, fiind prezentă pe tot parcursul anului în apropierea locurilor de cuibărit pe care le reutilizează de la an la an. Sezonul de cuibărit este același ca și la rudele sale din vestul Europei, respectiv ciorile negre, perioada de reproducere începând în lunile februarie-aprilie și terminându-se în lunile iunie-iulie, în funcție de diferențele de temperatură apărute la finalul sezonului de iarnă. În restul anului, specia poate fi observată aproape în permanență pe terenurile agricole din apropierea locurilor de cuibărit. Perechile sunt monogame, cuibărind solitar și formându-se numai pe perioada sezonului de cuibărit. Cuibul este alcătuit din crenguțe și resturi menajere, întărit cu excremente, fiind amplasat în *arborii înalți*, marginile stâncilor, clădiri abandonate sau stâlpi de curent. Puii sunt îngrijiți de ambii părinți până când aceștia învață să zboare. Ca și rudele sale, cioara grivă are o gamă diversificată de hrană ce constă în cereale, fructe și semințe, dar poate captura și mamifere mici, șopârle sau ouă ale altor specii de păsări mai mici, iar în unele cazuri poate fi și necrofagă hrănindu-se cu stârvuri de animale. Femelele depun 4-6 ouă în lunile martie-aprilie, incubația fiind de 17-19 zile, fiind efectuată numai de femelă, care este hrănită de mascul. Puii sunt hrăniți de ambii părinți până la vârsta de 32-36 zile, părăsind cuibul după această perioadă. Perechile au o singură pontă pe an.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (lipsesc arborii înalți).

Corvus frugilegus – cioară de semănătură

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Specia este prezentă într-o mare varietate de habitate, cum ar fi: parcuri, terenuri agricole, pășuni, fânețe, localități (atrasă de sursele de hrană mai ales de la gropile de gunoi). Cuibărește atât în localități cât și în zonele deschise, în aliniamente de arbori sau pâlcuri de pădure / plantații. În perioada de iarnă înnoptează în numere mari în interiorul orașelor. Este o specie omnivoră. Consumă o gamă largă de hrană vegetală și animală, dar se hrănește predominant cu insecte și răme. Poate fi observată hrănindu-se în stoluri pe terenuri agricole și pe pajiști în compania stâncuțelor, precum și în zonele de depozitare a deșeurilor. De asemenea consumă și animale vertebrate (broaște, șopârle, mamifere mici, pui de păsări) și ouăle altor specii de păsări mici. La fel ca majoritatea rudelor sale, cioara de semănătură își face provizii pentru iarnă ascunzând semințe și nuci. Cioara de semănătură este o specie importantă pentru protecția naturii, deoarece de cuiburile acestora beneficiază pentru cuibărit și alte specii de păsări. Vânturelul de seară, specie rară și periclitată, cuibărește doar în cuiburile abandonate ale ciorilor de semănătură. De asemenea și vânturelul roșu și ciuful de pădure refolosesc aceste cuiburi. Perioada de reproducere începe devreme, începând cu luna martie. Este o specie monogamă. Femela depune 2-7 ouă, pe care le clocește pentru o perioadă de aproximativ 16-18 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și rămân cu aceștia și după ce au părăsit cuibul, fiind hrăniți pentru încă șase săptămâni. Cuibărește în colonii formate din câteva perechi sau chiar mii de perechi. Cuiburile sunt construite de ambii părinți din nuiel și sunt căptușite cu rădăcini, frunze și ierburi uscate. Acestea sunt amplasate apropiate în coronamentul *arborilor înalți*.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (lipsesc arborii înalți).

Corvus monedula – stâncuță

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Pe parcursul iernii, o parte din indivizii populațiilor nord-europene ierneză în România. Stâncuța poate fi întâlnită într-o mare varietate de habitate. Cuibărește în localități, parcuri și grădini cu arbori de *foioase bătrâni*, regiuni cultivate, în cariere, stânci și pe faleze înalte stâncoase. Este o specie omnivoră. Poate fi observată hrănindu-se pe terenuri agricole împreună cu alte ciori sau grauri. În perioada de reproducere hrana este formată în special din nevertebrate culese de pe sol: lăcuste, furnici, muște, omizi, gândaci etc. Ocazional consumă ouăle altor specii de păsări. Se hrănește și cu resturi menajere, semințe sau fructe. Este o specie foarte sociabilă, de obicei este observată în stoluri sau perechi. Perechile sunt menținute uneori pe toată

perioada vieții. Perioada de reproducere începe la mijlocul lunii aprilie. Este o specie monogamă. Femela depune 3-8 ouă, pe care le clocește pentru o perioadă de aproximativ 17- 19 zile. Puii sunt hrăniți de către părinți pentru aproximativ o lună. Cuibul este construit de ambii adulți, fundația este realizată din crenguțe intercalate cu noroi și bălegar, iar interiorul în formă de cupă este căptușit cu mușchi, pene, lână și păr. Cuibărește semicolonial. Mai multe perechi cuibăresc în imediata apropiere, pe coșurile de pe acoperiș, dar și în anumite cavități, cum ar fi: aerisiri, scorburi, peșteri, fisuri în stâncă, sub acoperișuri etc. După ce puii au părăsit cuibul, formează grupuri mari împreună cu adulții și alți indivizi.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (lipsesc arborii bătrâni).

Corvus corax - corb

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Specia utilizează o gamă foarte largă de habitate pe întreaga zonă de distribuție (zone de coastă, montane, tundră, stepă etc.), însă în România este preponderent forestieră, cuibărind însă și în zone stâncoase sau zone deschise (adesea pe stâlpii de înaltă tensiune). Pentru hrănire folosește atât *habitatele forestiere, cât mai ales zonele deschise din apropiere*. Cuibărește în habitate de păduri de foioase, deplasându-se pentru hrană chiar și la distanțe de peste 40 km de la cuib. Este o specie omnivoră și oportunistă. Consumă în special hrană animală (nevertebrate, păsări - inclusiv ouă, mamifere, reptile etc.). Este frecvent întâlnit în zonele de depozitare a deșeurilor și deseori consumă cadavre sau resturi animale din zonele cu abatoare, unde se adună uneori zeci de indivizi. Cuibărește foarte devreme, începând cu luna februarie. Depune de obicei 4 - 6 ouă, care sunt clocite în special de femelă (masculul doar ocazional), pentru o perioadă de 20 - 25 de zile. Eclozarea este asincronă, astfel că perioada până când sunt hrăniți în cuib și devin capabili de zbor este de 4 - 7 săptămâni. Cuibul este construit de ambii părinți din crengi uscate și alte materiale vegetale, este masiv (până la 1,5 metri în diametru) și amplasat în coroana arborilor, stâncărie sau adesea pe suporturi artificiale (stâlpi de înaltă tensiune, turnuri).

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență puțin probabilă din cauza habitatului nespecific (lipsesc arborii bătrâni).

Nucifraga caryocatactes – alunar

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. Alunarul este prezent în pădurile de conifere de la altitudine mare. Cuibărește în zone montane, bogate în alune și semințe, unde își face provizii pentru iarnă. Este o specie omnivoră. În perioada de reproducere hrana este formată în special din nevertebrate: râme, păianjeni, lăcuste, bondari, viespi; în mod excepțional consumă rozătoare și păsări mici. Iarna se hrănește din proviziile de nuci și semințe pe care le-a depozitat în sol la sfârșitul verii și toamna. Alunarii își fac provizii pentru iarnă, ascunzând alune, nuci și semințe în sol, la baza copacilor, sub mușchi sau în crăpăturile din scoarța copacilor. Păsările memorează locația astfel încât iarna găsesc hrana chiar și sub un strat gros de zăpadă. La fel ca și alte specii de corvide, alunarul contribuie la răspândirea semințelor diverselor specii de arbori. Perioada de reproducere începe devreme, începând cu luna martie. Femela depune 2-5 ouă, pe care le clocesc ambii părinți pentru o perioadă de aproximativ 16- 18 zile. Puii sunt hrăniți de către adulți pentru circa 23 de zile. După ce aceștia părăsesc cuibul, mai stau alături de adulți încă trei luni, perioadă în care învață comportamentul de hrănire al adulților. Cuibărește solitar. Cuibul este construit de ambii adulți din ramuri și alte materiale vegetale și este amplasat în conifere dense, aproape de trunchiul arborelui la aproximativ 6 metri înălțime.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (lipsesc arborii bătrâni de foioase).

Parus palustris – pițigoi sur

Este o pasăre sedentară întâlnită în păduri de foioase și de amestec din câmpie, preferând desișuri cu frunziș bogat și grădini neîngrijite, poate fi întâlnit până la altitudini de 1.300 m. În România este o specie comună, întâlnită în pădurile de foioase de stejar sau de fag, în special sectoarele din preajma apelor, putând ajunge până la peste 1000 m altitudine, poate fi întâlnit și în grădini și livezi cu pomi bătrâni, în perdelele forestiere, parcurile din localități. Pițigoiul sur este o specie sedentară, dar toamna și iarna hoinărește în căutarea hranei, uneori în stoluri mixte împreună cu alte specii de pițigoi. Seamănă foarte mult cu pițigoiul de munte. Vara hrana constă din nevertebrate (în special, insecte), iar toamna și iarna preponderent din semințe, fructe și pomușoare. Își face provizii de hrană pentru perioadele când aceasta nu mai găsește. Pițigoiul sur este o specie folositoare, distrugând un număr considerabil de

diverși vătămători ai silviculturii și agriculturii - omizi, trombari, pocnitori, ploșnițe etc. Este o specia monogamă, perechile formate rămân împreună pe viață. Femela își alege pentru cuib o scorbură cu diametrul mic (3-4 cm) într-un *arbore bătrân și parțial putrezit* pe care uneori o amenajează la intrare. În interior își construiește cuibul din mușchi, căptușindu-l cu păr de animale și pene. Cuibul poate fi amplasat și printre pietre, la rădăcinile arborilor prăvăliți, în nișele zidurilor etc. Adesea ocupă cuiburile artificiale. În a doua decadă a lunii aprilie, femela începe depunerea ponte care este formată, în medie, din 7-8 ouă, dar ajunge și la 12. Depune de obicei o singură pontă pe an, rar două. Ouăle sunt clocite doar de femelă timp de 14-16 zile. Masculul hrănește în tot acest timp femela care stă pe cuib. Puii eclozați sunt îngrijiți de ambii părinți. Aceștia părăsesc cuibul după 17-20 de zile.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (lipsește arborii bătrâni de foioase).

Parus montanus – pițigoii de munte

Specia cuibărește în România, fiind sedentară pe întreg arealul de distribuție. Specia preferă pădurile de conifere și de amestec din zonele montane. Pițigoii de munte se hrănesc preponderent cu insecte și larvele acestora, dar și alte nevertebrate cum sunt păianjenii, melcii și râmele. În afara sezonului de cuibărit se hrănesc și cu semințe, fructe și alte materiale vegetale. În România, cele două specii similare - pițigoii de munte și cel sur - sunt vicariante ecologic. Pițigoii sur este răspândit în zonele de deal și montane mai joase, unde se întâlnește cu pițigoii de munte. Cel de munte îl înlocuiește complet pe măsură ce se urcă altitudinal. Perioada de reproducere se desfășoară între lunile aprilie și iulie. Ponta este formată din 5 - 9 ouă, clocite de către femelă pentru o perioadă de 13 - 15 zile. Puii sunt hrăniți la cuib de ambii părinți și părăsesc cuibul după o perioadă de 17 - 20 de zile de la eclozare, fiind dependenți de părinți pentru încă 12 - 15 zile. Este o specie monogamă, perechea păstrând teritoriul pentru mai mult timp. Cuibul este construit de femelă din fâșii de scoarță, iarbă, fâșii de materiale vegetale, păr, pene și uneori mușchi, fiind amplasat în cavități localizate în segmentele putrede ale arborilor (excavate de pereche) sau în cavități secundare, cum sunt cuiburile de ciocănitori.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (lipsește arborii bătrâni cu scorbură).

Parus ater – pițigoii de brădet

Specia cuibărește în România, fiind sedentară. În timpul iernii poate exista un influx de indivizi din zona nordică a distribuției. Specia preferă pădurile de conifere, dar și pădurile de amestec, ocupând de asemenea zonele unde există plantații de conifere, în grădini și parcuri. În afara sezonului de cuibărit apare într-o varietate mai mare de habitate. Pițigoii de brădet consumă preponderent insecte și larvele acestora, dar și alte nevertebrate, cum sunt moluștele, căpușele și păianjenii. Ocazional consumă semințe de conifere dar și semințe și muguri ale altor plante. Perioada de reproducere se desfășoară între lunile martie și iulie. Cuibul speciei se găsește într-o scorbură cu diametrul mic (3-4 cm). Ponta este formată din 5 - 13 ouă, clocite de femelă pentru o perioadă de 14 - 16 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și părăsesc cuibul la 18 - 22 de zile de la eclozare. Depune până la 3 ponte pe an. Cuibul este construit de către femelă și este sub forma unei cupe din mușchi, împletit cu fire de păr, lână și pene. Acesta este plasat de obicei în cavități naturale ale copacilor, deseori în cavități excavate de ciocănitori, între rădăcinile copacilor, cavități create de rozătoare sau în pereți stâncoși.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (lipsește arborii bătrâni cu scorbură).

Parus cristatus – pițigoii moțat

Specia este sedentară pe întreg arealul de distribuție, inclusiv în România. Preferă pădurile de conifere și pădurile de amestec, în cadrul cărora există un strat arbustiv bine dezvoltat și *arbori morți pe picior sau trunchiuri doborâte în stare de putrefacție*. Pițigoii moțat se hrănesc preponderent cu insecte și larvele acestora, dar și alte nevertebrate cum sunt păianjenii și melcii. În afara sezonului de cuibărire se hrănesc și cu semințe de molid, ienupăr, fag etc., dar și cu fructe. Pițigoii moțat depozitează hrana, mai ales semințele coniferelor și larve de insecte, în crăpături în scoarță sau aglomerări de licheni, păstrându-le pentru perioadele reci ale anului. Perioada de reproducere se desfășoară între lunile martie și iunie. Ponta este formată din 5 - 11 ouă, clocite de către femelă pentru o perioadă de 13 - 18 zile. Puii sunt hrăniți al cuib de ambii părinți, părăsind cuibul după 16 - 22 zile de la eclozare. Aceștia sunt dependenți de părinți pentru încă o perioadă de 23 - 25 de zile. Cuibul este construit de femelă și este sub forma unei cupe din mușchi, licheni, păr, lână și pene. Acesta este amplasat în cavități excavate de pereche sau

în cavități existente (cum sunt cuiburile vechi de ciocănitori), de obicei în segmentele putrede ale arborilor, sau în arbori morți pe picior.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (lipsesc arborii bătrâni cu scorburi și cei morți pe picior).

Muscicapa striata – muscar sur

Este o pasăre arboricolă insectivoră migratoare care trăiește în *păduri luminoase și rare*, parcuri, grădini. Apare ca pasăre de vară, sosind primăvara și migrează toamna în Africa. În România se găsește pe tot cuprinsul țării, mai ales în ținuturile pădurilor joase, străbătute de ape. Ierneză în Africa, la sud de Sahara. Cuibul în formă de cupă și-l fac între crengi. Din luna mai depune 4-5 ouă albastre-verzui sau smântâni pătate cu maroniu, care sunt clocite numai de femelă timp de circa 13-14 zile. Se hrănește cu insecte, pe care le prinde din zbor. Se postează pe o ramură uscată din vârf, la marginea unei poieni sau a unui loc deschis, de unde prind prăzile din zbor, cu mare precizie, apoi revin la locul de bază.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (lipsesc arborii bătrâni cu scorburi, parțial uscați).

Prunella modularis – brumăriță de pădure

Traiește în zone cu arboret dens, în păduri, liziere, parcuri și grădini. Se hrănește cu nevertebrate, seminte și fructe de arbusti. Parascesc locurile de cuibarit în lunile septembrie-noiembrie și revin în perioada aprilie-martie. Își caută hrana pe sol, ascunse în vegetație. Femela se reproduce cu mai mulți masculi, iar ei totuși ajută la creșterea puilor, aduc hrana și o stochează. Cuibul în forma de cupă este ascuns într-un tufis. Femela depune patru-sapte ouă, pe care le clocește timp de 12-13 zile. Pleacă ocazional de la cuib pentru a se hrăni. Cei doi părinți hrănesc puii împreună, până când aceștia parascesc cuibul, la 12-14 zile de la eclozare. Într-un sezon de împerechere, un cuplu poate scoate două sau trei rânduri de ouă.

Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat, în structurile tinere ale pădurilor mărginite de tufișuri dese cu subarboret de măceș, porumbar, păducel și lemn câinesc.

Anthus cervinus – fâsă roșiatică

Habitatul de reproducere este o *zonă deschisă*. Are nevoie de zone cu tufișuri și arboret. Cuibul este construit pe pământ, deseori lângă un tuf de iarbă, pe pajiști aspre. Este făcut din iarbă uscată și rogoz cu o căptușeală moale de păr de ren sau puf. Patru până la șase ouă sunt depuse și incubate de către femelă timp de aproape două săptămâni. Puii sunt născuți și gata să părăsească cuibul aproximativ douăsprezece zile mai târziu. Este insectivor, ca rudele sale, dar mănâncă și semințe.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă habitate mozaicate cu pălcuri de arbori și arbuști în zone deschise).

Anthus trivialis – fâsă de pădure

Este o specie migratoare, cuibăritoare în România. Sosește de obicei în luna aprilie și pleacă în luna august-septembrie. Este migratoare pe distanță lungă, iernând în Africa Subsahariană și India. Specia preferă lizierele pădurilor de foioase și conifere, *luminișurile și pădurile în regenerare*, dar poate apărea și în zone cu *pălcuri de arbori izolați sau pajiștile unde se instalează tufărișurile*. Este o specie preponderent insectivoră, se hrănește pe sol, hrana fiind constituită în mare parte din insecte (Coleoptera, Hemiptera, Orthoptera, Diptera), dar și alte nevertebrate (Mollusca) și materiale vegetale (fructe și semințe). Perioada de reproducere se desfășoară de la sfârșitul lunii aprilie până în luna august. Depune 2-3 ouă pe an, rareori 4, formate 2-8 ouă care sunt clocite de femelă, perioada de incubație fiind de 12-14 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți și părăsesc cuibul după o perioadă de 12-14 zile. Cuibul este construit de femelă, sub forma unei cupe din fire de iarbă uscate și mușchi, fiind amplasat în mici depresiuni la nivelul solului.

Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat, în structurile tinere ale pădurilor mărginite de tufișuri dese cu subarboret de măceș, porumbar, păducel și lemn câinesc.

Motacilla alba – codobatură albă

Preferă habitatele situate în *apropierea unor ape*, fiind întâlnită de asemenea și în parcuri, grădini și terenuri agricole, ajungând chiar și în zonele urbane și rurale. *Trăiește în regiunile deschise, pe pajiști, în lungul văilor, în zonele agricole*. Populația migratoare asiatică și europeană a codobaturii albe

efectuează migrații sezoniere, deplasându-se spre sudul Asiei, respectiv nordul Africii, în lunile septembrie-octombrie, pentru perioada de iernat, revenind apoi pentru cuibărit în lunile martie-aprilie a anului următor. Cuibăritul se desfășoară între lunile mai-iulie, perechile monogame formându-se în lunile martie-aprilie. Păsările au căpătat denumirea datorită comportamentului ei de a balansa coada atunci când stă pe loc. Cuibul este format din crenguțe uscate, frunze și iarbă, fiind adesea amplasat în crăpături din stânci, maluri de pământ, streșinile caselor, dar în apropierea unor lacuri sau râuri. Ambii parteneri au grijă de pui, hrănindu-i cu insecte și semințe, adesea capturate sau găsite la nivelul solului, mai rar în aer. Femelele depun 5-6 ouă în lunile mai-iunie, incubajia fiind de 11-16 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți până la vârsta de 16-17 zile, părăsind cuibul și devenind independenți după aproximativ 30-31 de zile de la eclozare. Perechile au o singură pontă pe an.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă regiunile deschise, pe pajiști, în lungul văilor, în zonele agricole).

Motacilla cinerea – codobatură de munte

Preferă habitatele montane, fiind observată în apropierea cursurilor de ape și pajiștilor umede, precum și în zonele împădurite, iar în afara perioadei de cuibărit poate fi întâlnită și la altitudini mai joase, în terenuri agricole, drumuri forestiere, plantații și chiar zone urbane din apropierea regiunilor muntoase. Cuibăritul se desfășoară în perioada aprilie-iulie, perechile monogame formându-se încă din teritoriile de iernat, în lunile februarie-martie, pentru indivizii din populațiile migratoare. Cuibul este construit de ambii parteneri, de obicei fiind amplasat într-o gaură în maluri, crăpături din ziduri, sub poduri sau în țevi de scurgere. Se hrănesc de obicei cu insecte pe care le capturează în apropierea apelor curgătoare, stând pe pietrele din mijlocul apei sau pe crengile atârinate deasupra apei. În timpul hrănirii balansează coada pentru a-și marca teritoriul de hrănire. Păsările devin active pentru reproducere din al doilea an de viață. Femelele depun 3-6 ouă în lunile aprilie-mai, incubajia fiind de 11-13 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți până la vârsta de 11-13 zile și ulterior pentru încă 2-3 săptămâni după părăsirea cuibului. Adesea masculul se poate îngriji singur de pui în timp ce femela poate depune o a doua pontă.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă habitatele montane).

Motacilla flava – codobatură galbenă

Specia preferă habitatele umede, cu vegetație joasă, cum sunt pășunile, fânețele. Migrează în lunile august-septembrie spre teritoriile de iernat din Africa și sudul Asiei, revenind apoi în lunile martie-aprilie în teritoriile de cuibărit din Europa și jumătatea nordică a Asiei. Cuibăritul se desfășoară în perioada aprilie-iulie, perechile formându-se odată cu sosirea păsărilor în cartierele de cuibărit. Cuibul în formă de cupă este alcătuit din fire de iarbă, fiind căptușit la interior cu păr și pene de la diverse animale. De regulă, cuibul este amplasat la nivelul solului, într-o adâncitură. Ambii părinți au grijă de pui până aceștia devin independenți. Este o specie gregară care se adună în migrație în grupuri mari, care uneori numără sute de indivizi. Capturează prada formată din insecte de pe sol sau de la nivelul apei, dar poate zbura și pe distanțe scurte în aer pentru a le prinde, deseori urmărind cirezile de vaci sau oi pentru a se hrăni cu insectele care se așază pe acestea. Femelele depun 4-6 ouă în lunile aprilie-mai, incubajia fiind de 11-13 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți până la vârsta de 11-13 zile și ulterior pentru încă 2-3 săptămâni după părăsirea cuibului. Adesea masculul se poate îngriji singur de pui în timp ce femela poate depune o a doua pontă.

Specia nu a fost identificată în cuprinsul teritoriului studiat. Prezență improbabilă din cauza habitatului nespecific (preferă habitatele umede, cu vegetație joasă, cum sunt pășunile, fânețele).

Bombycilla garrulus – mătăsar

Cuibareste la marginea pădurilor, dar poate apărea și în zone cu pâlcuri de arbori izolați sau pajiști unde se instalează tufărișurile. În timpul iernii poate fi văzut în parcuri sau în grădinile unde găsește semințe, deseori în orase. Se hrănește în timpul zilei, în stoluri mari, de 50-300 de indivizi, golesc un copac de fructe și semințe în câteva minute. Ating maturitatea sexuală la vârsta de un an. Perechile monogame se formează în stoluri de iarnă. Pasarile nu sunt teritoriale. Cuib în forma de ceasca, făcut din iarbă, crengute și mușchi, construit de parteneri, la înălțime, în pini. Reproducerea are loc în perioada martie-iunie. Femela clocește cinci-sapte oua, pentru 14-15 zile. Ambii părinți hrănesc puii până când părăsesc cuibul, la 14-15 zile după eclozare. Familia poate sta împreună chiar și până în toamna. Un singur rand de pui pe an.

Specia a fost observată în proximitatea teritoriului studiat, în structurile tinere ale pădurilor mărginite de tufişuri dese cu subarboret de măceş, porumbar, păducel şi lemn câinesc.

4.2. Populația și sănătatea umană

Populația riverană fondului forestier și nu numai, beneficiază de rezultanta pozitivă a întregului set de măsuri favorabile conservării biodiversității. Pădurea este un ecosistem cu funcții benefice multiple de care populația beneficiază direct (capacitatea de a înmagazina CO₂ din atmosferă și de a returna oxigen, produse lemnoase și nelemnoase, peisagistic) și indirect (efectul sinergic al tuturor funcțiilor ecoprotective).

Fondul forestier se învecinează cu zone intravilane, respectiv cu satele aparținând comunei Pardoși: Costomiru, Valea lui Lalu, Valea Șchiopului, Chiperu și Pardoși.

4.3. Mediul economic și social

Unul din dezideratele organizării pădurii prin implementarea amenajamentului silvic este conducerea acesteia spre o structură considerată normală prin care să se asigure cu continuitate recolte de lemn în baza Țelurilor de producție și de protecție adoptate, valorificarea superioară și sustenabilă a produselor acesteia. În procesul de valorificare a acestor produse, se creează și oportunitatea creării de locuri de muncă.

4.4. Solul

Un principiu important avut în vedere, în cazul tuturor intervențiilor stabilite prin amenajamentul silvic se referă la asigurarea permanenței pădurii, astfel încât exercitarea funcțiilor de protecție să nu fie întrerupă. În acest fel, solul este permanent protejat împotriva eroziunilor, apariției unor dezechilibre hidrice cu repercusiuni directe asupra biocenozei, ținând cont și de schimbările climatice tot mai evidente manifestate la nivel global.

Materialul parental al teritoriului studiat este alcătuit din sedimente afânate moi (marne, argile, gresii, nisipuri). Acest tip de substrat foarte vulnerabil la eroziuni și alunecări a determinat încadrarea funcțională a celor mai multe arborete la categoria 1.2L, cu tip funcțional T IV (74%). Mai sunt prezente arborete situate pe stâncării, pe grohotişuri și pe terenuri cu eroziune în adâncime și pe terenuri cu înclinarea mai mare de 30 grade pe substrate de fliș (facies marnos, marno-argilos și argilos), nisipuri, pietrișuri și loess, precum și cele situate pe terenuri cu înclinare mai mare de 35 grade, pe alte substrate litologice (grupa funcțională 1.2A, tip funcțional T II), arborete situate pe terenuri alunecătoare (grupa funcțională 1.2H, tip funcțional T II) și plantații forestiere de pe terenuri degradate (grupa funcțională 1.2E, tip funcțional T II).

În procesul de recoltare a masei lemnoase sunt posibile prejudicii aduse solului prin emisiile utilajelor de exploatare, rumegușul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase, mai ales în apropierea cursurilor de apă și deșeuri de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de către echipele de lucru.

4.5. Apa

Ecosistemul pădure este considerat „castelul de apă”, având un rol important în circuitul apei în natură. Apa din precipitații reprezintă factorul declanșator al eroziunilor de suprafață și de adâncime, fenomenul fiind cu atât mai pronunțat în cazul pantelor mari și în perioadele cu ploi abundente. Schimbările climatice pot produce o creștere a amplitudinii de manifestare a extremelor și în cazul precipitațiilor, în alternanță cu perioade secetoase. Substraturile litologice friabile existente în zona studiată și ploile repezi pot conduce la un transport mare de aluviuni și mișcări în adâncime ale scoarței terestre, soldate cu intense fenomene de degradare (eroziuni și alunecări).

Și în cazul factorului apă, asigurarea permanenței pădurii, respectiv urmărirea controlată a succesiunilor de vârste (semințiș-arboret matur) este un obiectiv propus prin amenajamentul silvic.

Depozitele temporare pe ape sau în apropierea apelor de materiale lemnoase sau deșeuri (rumeguș, scurgeri accidentale de ulei, carburanți), colectarea lemnului pe albiile pâraielor, toate acestea sunt de natură să producă poluarea zonelor respective. Rumegușul este un rezultat al procesului de secționare a masei lemnoase care nu ar trebui să influențeze semnificativ factorii de mediu având în vedere caracterul local dinamic al utilizării ferăstraiei mecanice. În apropierea cursurilor de apă pot

avea un impact negativ asupra florei și faunei putând duce la reducerea procentului de oxigen dizolvat în apă și la accelerarea procesului de eutrofizare.

4.6. Aerul, zgomotul și vibrațiile

Mijloacele de lucru folosite pentru recoltarea lemnului (ferăstraie mecanice, mașini multifuncționale, topoare, pene, dispozitive pentru impulsionearea și orientarea căderii arborelui, dispozitive de tracțiune cu cablu) pot fi surse de poluare a aerului și de producere de zgomote care să deranjeze speciile aflate în zonele respective. Emisiile generate de utilajele de exploatare (ferăstraie mecanice, tractoare, funiculare) sunt în mare măsură influențate de performanțele acestora. Utilajele moderne de exploatare și transport a masei lemnoase folosite pot îngloba cele mai noi tehnologii care să însemne și emisii minime de poluanți. În cazul parchetelor în lucru, durata perturbării produsă prin zgomotul generat de utilajele folosite la exploatarea materialului lemnos este similară cu perioada alocată intervenției.

4.7. Factorii climatici

Clima dealurilor se caracterizează printr-un regim termic moderat, cu înghețuri târzii și timpurii și inversiuni termice, în special în văi și depresiuni. Cantitățile de precipitații anuale variază între 500 și 800 mm. Această climă este mai eterogenă sub aspectul variației valorilor elementelor meteorologice, cu extreme mai moderate, fiind favorabile la foarte favorabile creșterii și dezvoltării vegetației forestiere, fapt ce se manifestă prin bogăția de specii forestiere ce cresc în această regiune.

Speciile de bază (fag, gorun, stejar) sunt adaptate acestor condiții climatice. Pe alocuri, acțiunea factorilor limitativi, cum este alunecarea terenului, determină o adaptare pe măsură a arboretelor conferindu-le un rol de protecție a terenurilor și solurilor. Introducerea salcâmului în aceste zone s-a dovedit, de-a lungul timpului, o alegere potrivită, având o putere mare de stabilizare a terenurilor datorită sistemului radicular foarte bine dezvoltat.

4.8. Peisajul

Teritoriul studiat este împădurit în proporție de aproape 100%. Ca urmare, la nivel macro peisajul este caracteristic zonelor forestiere compacte. Consistența oscilează între 0,7 și 1,0 dar este preponderent deasă și foarte deasă, caracteristic pădurilor tinere aflate în plină dezvoltare. Biodiversitatea ariei protejate este și ea un plus pentru acest peisaj de deal.

Lucrările silvice propuse, prin care se reduce de exemplu procentul arborilor deperisați (tăieri de igienă), prin care se rărește pădurea tânără dirijând concurența intraspecifică și interspecifică având ca rezultat un spațiu aerisit, bine proporționat și plăcut vederii, precum și punerea în lumină a semințurilor viabile (prin tăieri progresive) în vederea dezvoltării lor continue până la maturitate, asigură continuitatea peisagistică a zonei.

5. Obiectivele de protecție a mediului, stabilite la nivel național, comunitar sau internațional, care sunt relevante pentru plan și modul în care s-a ținut cont de acestea și de orice alte considerații de mediu în timpul pregătirii planului

Strategia Forestieră Națională 2018-2027, corespunde principiilor dezvoltării durabile și are rolul de a oferi repere și predictibilitate domeniului forestier. Viziunea strategiei de dezvoltare a sectorului forestier este “O Românie în plină dezvoltare în care sectorul silvic contribuie la bunăstarea oamenilor într-un mod durabil din perspectivă economică, socială și de mediu”. Obiectivul general al acestei strategii este “Armonizarea funcțiilor pădurii cu cerințele prezente și viitoare ale societății românești prin gestionarea durabilă a resurselor forestiere naționale.”

Strategia Forestieră Națională 2018-2027 grupează 5 obiective strategice:

1. Eficientizarea cadrului instituțional și de reglementare a activităților din domeniul forestier,
2. Gestionarea durabilă a fondului forestier național
3. Creșterea competitivității și a sustenabilității industriilor forestiere, a bioenergiei și bioeconomiei în ansamblul ei
4. Dezvoltarea unui sistem eficient de conștientizare și comunicare publică
5. Dezvoltarea cercetării științifice și a învățământului forestier.

Procesul de politică pan-europeană pentru gestionarea durabilă a pădurilor din Europa se realizează în cadrul FOREST EUROPE – Conferința Ministerială privind protecția pădurilor din Europa (MCPFE). La aceasta participa 46 de state membre și dezvoltă strategii comune menite să protejeze și să asigure o gestionare durabilă a pădurilor. Din 1990 și până astăzi s-au adoptat 21 de rezoluții și au fost organizate 6 MCPFE, în care subiectele abordate au vizat cu prioritate: consolidarea rolului pădurilor în atenuarea schimbărilor climatice, asigurarea aprovizionării cu apă potabilă de bună calitate, îmbunătățirea și conservarea biodiversității forestiere și furnizarea de produse forestiere. Pe termen lung, se dorește identificarea mecanismelor pentru semnarea unui acord legal, cu caracter obligatoriu, privind pădurile din Europa. Deși la nivelul UE nu este prevăzută o politică forestieră comună, s-a adoptat în 1998 o Strategie forestieră care sublinia importanța rolului multifuncțional al pădurilor și a gestionării durabile a acestora pentru dezvoltarea societății. Totodată ea prevede că deși politica forestieră este în competența statelor membre, UE poate contribui la punerea în aplicare a GDP prin politici comune, bazate pe principiul subsidiarității și conceptul de responsabilitate comună. Acesta subliniază, de asemenea, punerea în aplicare a angajamentelor, principiilor și recomandărilor internaționale prin programe forestiere naționale sau subnaționale sau instrumentele echivalente, și prin participarea activă în toate procesele internaționale din domeniu, și subliniază necesitatea de a îmbunătăți coordonarea, comunicarea și cooperarea în toate domeniile politice relevante pentru sectorul forestier.

Planul de acțiune forestier al UE, pentru perioada 2006 -2011, a avut ca obiectiv major sprijinirea și consolidarea administrării durabile a pădurilor și rolul multifuncțional al acestora. Există alte patru obiective principale: (1) Creșterea competitivității pe termen lung; (2) Îmbunătățirea și protecția mediului; (3) Contribuția la calitatea vieții; și (4) Promovarea coordonării și comunicării.

Tot Planul de acțiune forestier include 18 acțiuni-cheie și subliniază măsuri suplimentare care pot fi luate de către statele membre, în funcție de condițiile și prioritățile lor specifice, cu sprijin din partea instrumentelor comunitare existente. Dintre acestea reținem:

- (a) o evaluare a resurselor de lemn pentru producerea de energie,
- (b) dezvoltarea serviciilor de sprijin pentru proprietarii de păduri,
- (c) elaborarea de ghiduri de bune practici în împădurire, la nivel național
- (d) promovarea măsurilor Natura 2000 referitoare la habitate forestiere.

Înștiințarea din 2008 privind industriile forestiere inovatoare și durabile din UE include un plan de acțiune format din 19 puncte în vederea îmbunătățirii competitivității pe termen lung a sectorului forestier, integrând în același timp obiectivele privind schimbările climatice în strategia acestui sector. Acțiunile pe care le propune aceasta sunt complementare Planului de acțiune forestier cu privire la competitivitatea industriilor forestiere din cadrul UE (FBI), punând accentul pe accesul la materii prime, impactul schimbărilor climatice, inovație, comerț și comunicare.

Planul de acțiune pentru FLEGT reprezintă politica Uniunii Europene de combatere a tăierilor ilegale și a comerțului asociat acestora. Regăsim măsuri referitoare la ofertă dar și la cerere în ceea ce privește exploatarea forestieră ilegală, generând ulterior adoptarea a două acte normative cheie:

- a) 2005 - Regulamentul FLEGT cu privire la controlul intrării materialului lemnos în UE din partea țărilor care intra în Acorduri de parteneriat voluntare bilaterale FLEGT (VPA) cu UE;
- b) 2010 - Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor ce revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn, o măsură globală de a interzice introducerea materialului lemnos și produselor din lemn ilegale pe piața internă și are ca obiective combaterea tăierilor ilegale și comerțul asociat prin intermediul a trei obligații esențiale:

1. Interzice plasarea pe piața UE a lemnului și produselor din lemn cu proveniența ilegală;
2. Obligă comercianții din UE care plasează pentru prima oară pe piața UE produse din lemn să se supună la verificări prealabile;
3. Obligă comercianții din UE să țină evidența furnizorilor și clienților lor (trasabilitate).

Dintre obiectivele și măsurile Strategiei Forestiere Naționale 2018-2027, reținem:

- Adoptarea unor instrumente de reglementare privind compensarea serviciilor ecosistemice oferite de păduri;
- Adaptarea reglementărilor și normelor tehnice la cerințele gestionării durabile a proprietăților forestiere de mici dimensiuni;
- Actualizarea permanentă a indicatorilor pentru gestionarea durabilă a pădurilor în context european și național;

- Identificarea și conservarea pădurilor virgine și cvasivirgine, a pădurilor ripariene, a habitatelor forestiere și speciilor rare, amenințate, periclitare;
- Protejarea diversității biologice a ecosistemelor forestiere, a pădurilor cu structuri naturale și cvasinaturale;
- Conservarea habitatelor marginale, a zonelor umede aflate pe terenuri ocupate cu vegetație forestieră, a speciilor protejate sau vulnerabile;
- Dezvoltarea unui sistem de compensare a unor restricții impuse de cerințele rețelei Natura 2000 pentru asigurarea gospodăririi durabile a pădurilor în cadrul ariilor naturale protejate;
- Adaptarea practicilor de regenerare a pădurilor la necesitățile impuse de schimbările climatice;
- Adaptarea continuă a sistemului de gestionare a pădurilor în vederea îmbunătățirii capacității de adaptare a acestora la schimbările climatice;
- Menținerea și îmbunătățirea sistemului de monitorizare și observare a acțiunii factorilor biotici și abiotici destabilizatori;
- Promovarea regenerării naturale prin aplicarea tratamentelor intensive și semiintensive adecvate;
- Promovarea compozițiilor diversificate, cu accent pe conservarea și refacerea biodiversității genetice a speciilor forestiere cu exigențe ecologice compatibile cu condițiile staționale;
- Refacerea pădurilor destructurate ca urmare a efectelor schimbărilor climatice;
- Selectarea și promovarea de biotipuri de arbori rezistenți/adaptați la schimbări climatice și extinderea utilizării acestora în lucrările de regenerare a pădurilor;
- Creșterea ponderii fondului forestier inclus în amenajamentele silvice;
- Promovarea unor sisteme de certificare compatibile cu practicile de management adoptate la nivel național;
- Monitorizarea continuă a aplicării prevederilor amenajamentelor silvice;
- Elaborarea/perfecționarea metodologiilor privind cuantificarea valorii funcțiilor și serviciilor ecosistemice oferite de pădure; proiectarea unui sistem de plăți pentru serviciile ecosistemice;
- Creșterea capacității pădurilor de stocare a carbonului în contextul unei administrări forestiere durabile; crearea cadrului de valorificare a stocurilor de carbon;
- Crearea unui sistem integral și integrat de amenajare a bazinelor hidrografice torrențiale pentru diminuarea efectelor calamităților naturale;
- Creșterea indicelui de desime a căilor de transport forestier;
- Accesibilizarea arboretelor;
- Promovarea construcției de drumuri forestiere de versant;
- Stimularea achiziției și utilizării de tehnologii performante de recoltare a lemnului și cu impact redus asupra mediului;
- Limitarea utilizării tehnologiilor agresive față de mediu;
- Utilizarea cu prioritate a bunurilor și serviciilor oferite de pădure în beneficiul comunităților locale;
- Implicarea comunităților locale în procesele decizionale de gestionare și protecție a pădurilor;
- Participarea proprietarilor și administratorilor de păduri, alături de administratorii ariilor protejate din fondul forestier, în proiecte care au ca scop protejarea biodiversității.

Modul în care amenajamentul a integrat în mod specific obiectivele și măsurile Strategiei Forestiere Naționale 2018-2027 este următorul:

- Indicatorii pentru gestionarea durabilă a pădurilor au fost actualizați cu ocazia etapei de teren care a presupus măsurători, determinări și observații la nivelul etajului arborescent, dar și subarboret, flora indicatoare, sol și relațiile dintre acestea;
- Pădurile ripariene din vecinătatea imediată a văilor vor fi conservate, prin protecția directă a malurilor unde nu se va interveni cu lucrări decât eventual pentru refacerea zonelor afectate, iar transportul masei lemnoase se va face la distanțe suficient de mari de acestea;
- Au fost identificate habitatele forestiere și speciile protejate și s-au luat măsuri pentru conservarea acestora în primul rând prin zonarea funcțională corespunzătoare a arboretelor;
- Este promovată exclusiv regenerarea naturală (din sămânță în cazul pădurilor de codru și pe cale vegetativă la salcâm), cu favorizarea speciilor principale de bază (gorun, stejar, fag), cele mai îndreptățite să facă față schimbărilor climatice; salcâmul s-a dovedit, la rândul lui, o soluție foarte bună în cazul terenurilor degradate sau cu pericol de alunecare;
- Compozițiile țel sunt adoptate în sensul promovării tipurilor de păduri natural fundamentale;

- Aplicarea amenajamentului este monitorizată continuu; în situația apariției de factori destabilizatori biotici sau abiotici, sunt prevăzute măsuri ferme de înlăturare a lor cum este și cazul celor deja identificați (alunecările de teren);
- Sunt prevăzute tehnologii de exploatare prietenoase cu mediul, care reduc la maximum poluarea factorilor de mediu (apă, sol, aer);
- Ponderea fondului forestier nu se modifică;
- Comunitățile locale au posibilitatea să participe la procesul decizional cu privire la gestionarea și protecția pădurilor.

Conform **planului de management**, în cadrul obiectivului general care privește conservarea și managementul speciilor de păsări de importanță comunitară din cadrul ariei naturale protejate ROSPA0141 Subcarpații Vrancei și a habitatelor acestora, există un obiectiv specific cu privire la menținerea și eventual creșterea nivelului populațional al speciilor de păsări de importanță comunitară. În cadrul acestuia se propune:

- *Menținerea unui mozaic de arborete cu vârste diferite în terenurile forestiere din cadrul ariei naturale protejate.* Aceasta este o preocupare permanentă promovată de amenajamentele silvice prin care se urmărește echilibrarea claselor de vârstă în cadrul subunității de protecție și producție. Normalizarea fondului de producție și protecție se realizează pe durata ciclului de producție adoptat de 100 de ani, rezultând în final cinci suprafețe cu întinderi aproximativ egale de circa 15 ha.

- *Stabilirea unei zone tampon în jurul cuiburilor și limitarea/controlul activităților forestiere în zona tampon, în perioada de cuibărit pentru protecția speciilor de răpitoare de zi.* Lucrările silvice în imediata apropiere a cuiburilor speciilor de păsări răpitoare, în special dacă sunt desfășurate în prima parte a sezonului de cuibărit, pot compromite succesul reproductiv în acel an. Localizarea exactă a cuiburilor nu poate face obiectul unei conservări pentru perioade multianuale. Păsările răpitoare de zi își pot schimba cuibul de la un an la altul, ba mai mult, o pereche are 3 – 4 cuiburi pe care le schimbă de la un an la altul astfel încât să poată evita acumularea paraziților în cuib, ceea ce poate conduce la un succes reproductiv scăzut. De asemenea, pentru speciile migratoare în special, dar și pentru cele sedentare, nu există garanția că aceeași pereche ocupă teritoriul de cuibărit deoarece rata de mortalitate în timpul migrației (pentru speciile migratoare) sau în timpul iernării (pentru speciile sedentare) este crescută, astfel că teritoriul respectiv poate fi ocupat de o altă pereche care nu menține neapărat cuibul. Prin urmare, o localizare a cuiburilor folosite în anul când s-au efectuat observațiile nu garantează că acele locații vor fi folosite an de an. Localizarea cuiburilor poate crea și probleme în asigurarea conservării speciei deoarece atunci când perechea își schimbă cuibul iar acesta nu se mai afla în zona de conservare pentru cuibăritul speciei, ponta sau puii pot fi afectați de diverse activități ce au fost permise. Așadar, **cuiburile de păsări răpitoare de zi trebuie să fie localizate anual, înainte de începerea perioadei de cuibărit, 15 martie, de către personalul custodelui, în conformitate cu legislația în vigoare, în strânsă legătură cu personalul de teren din cadrul ocoalelor silvice de stat și private. După localizare, se vor materializa pe teren cu vopsea galbenă limitele cercului cu raza de 50 m având în centru cuibul, pe arbori din 5 în 5 m. Zonele tampon identificate vor fi materializate pe harți care vor fi transmise ocoalelor silvice din zonă până cel târziu 10 martie. În această zonă nu se vor desfășura activități, inclusiv cele ce constituie managementul forestier, în perioada de cuibărit, 15 martie – 15 august.** În cuprinsul teritoriului studiat al UP I Pardoși nu au fost identificate cuiburi, din cauza structurii arboretelor tinere, închise, din care lipsesc arborii înalți, cei cu scorburi sau parțial uscați.

- *Menținerea lemnului mort și a arborilor bătrâni* pentru asigurarea condițiilor specifice de habitat pentru speciile de ciocănitori, în special pentru specia *Dendrocopos medius*. Existența și cantitatea disponibilă de lemn mort este un factor esențial pentru prezența speciilor de ciocănitori, în special pentru specia *Dendrocopos medius*. În consecință, pentru toate subparcelele silvice, în cazul unor intervenții - lucrări de îngrijire sau exploatare forestiere **se va lăsa un număr de 2-3 arbori/ha din categoria iescarilor, arborilor groși, scorburoși, parțial uscați**, în funcție de particularitățile fiecărui arboret. O atenție deosebită se va acorda tăierilor definitive în parchetele de exploatare. Măsura este una importantă și fezabilă doar în cazul în care se vor evita extragerile ilegale a lemnului lăsat pe picior. În urma deplasărilor în teren au fost observat faptul că lemnul mort este îndepărtat de către localnici pentru a asigura lemnul de foc. În zona teritoriului studiat din cadrul amenajamentului UP I Pardoși, această problemă se va pune în viitor, pe măsură ce tinerele arborete înaintează în vârstă generând arbori groși, iescari, scorburoși sau parțial uscați. În prezent, eliminarea naturală se produce cu intensitate sporită iar exemplarele eliminate au dimensiuni reduse și nu produc lemn mort care să persiste.

- *Interzicerea aplicării degajărilor și curățirilor chimice în pădurile din aria naturală protejată ROSPA0141 Subcarpații Vrancei.* În pădurile din aria naturală protejată ROSPA0141 Subcarpații Vrancei vor fi permise doar degajările efectuate manual sau cu motounelte speciale, degajările chimice fiind interzise. Nu sunt propuse prin amenajament intervenții prin folosirea substanțelor chimice.

- *Menținerea elementelor de peisaj - lizierele de pădure, arbori solitari, tufișuri, margini înierbate - pe pajiști și terenuri arabile și a aliniamentele de arbori.* În proximitatea teritoriului studiat sunt zone cu pășuni ocupate cu subarboret de păducel, lemn cânesc și măceș, însă cu foarte puțini arbori solitari.

- *Prevenirea inundațiilor și alunecărilor de teren în perimetrului ariei naturale protejate.* Se recomandă, acolo unde este posibil, împădurirea malurilor râurilor și crearea unor canale laterale în zonele plane, ca locuri de deversare, în cazul viiturilor. Astfel malurile se stabilizează cu ajutorul sistemului radicular. Speciile cu care recomandăm a se realiza împăduririle sunt autohtone, fără a modifica habitatele sitului. Se recomandă speciile de Salix. Se creează astfel o barieră naturală în fața factorilor mecanici ce determină eroziunea. De asemenea este necesară păstrarea suprafețelor de prundiș, pentru menținerea habitatelor deschise din preajma râurilor. Pădurile din cuprinsul teritoriului studiat îndeplinesc funcții de protecție a terenurilor și solurilor, astfel: 1% sunt situate pe terenuri cu pante foarte repezi, 18% sunt plantații executate pe foste terenuri degradate, 7% sunt situate pe terenuri alunecătoare, iar 74% sunt situate pe terenuri cu substraturi litologice foarte vulnerabile la eroziuni și alunecări, cu pante cuprinse până la limitele indicate în cazul celor 1%. Substratul sedimentar predominant argilos din cuprinsul teritoriului studiat, dar și în proximitatea acestuia, determină apariția fenomenelor de alunecare, un proces mai intens observabil în pășunile din vecinătate neîmpădurite. Pentru stabilizarea terenurilor alunecătoare, precum și acelor degradate, s-au utilizat cu succes acum circa 34-50 de ani, plantații cu salcâm, chiar și în zone ripariene. În imediata vecinătate a terenului studiat, mai sunt prezente încă plantații cu salcâm executate în aceeași perioadă, administrate și în prezent de ANIF, având același rol antierozional și de stabilizare a malurilor pâraielor, mai ales în perioadele ploioase când intensitatea transportului de aluviuni este maximă.

- *Prevenirea incendiilor în pădure, prin conștientizarea populației și combaterea incendiilor, prin semnarea protocoalelor cu administratorii fondului forestier – ocoalele silvice, pompieri, și autoritățile locale.* În perioada de cuibărit, incendierile pot deranja cuibăritul chiar dacă nu se extind în zona cuibului. Focul de pe pajiștile incendiate de către proprietari pentru a-și curăța terenul, se poate răspândi cu ușurință până la pădure. Pot apărea situații în care să ardă arborele cu cuib sau parcela unde se afla cuibul. Pentru fondul forestier al UP I Pardoși este încheiat contract de servicii cu Ocolul Silvic Pardoși care presupune și acțiuni și măsuri de prevenire și stingere a incendiile de pădure.

- *Permiterea accesului cu vehicule motorizate, în scop recreativ, în fondul forestier doar pe trasee cu destinație specială, ce ocolesc zonele de cuibărit ale speciilor de răpitoare.* Soluția optimă este permiterea activităților sportive, de recreere și turism cu vehicule motorizate doar pe trasee special destinate și bine delimitate, pe care proprietarul sau administratorul pădurii să le stabilească ținând cont de prezența cuiburilor, pentru a ocoli zonele în care se află acestea. Conform Codului Silvic actualizat, „Accesul public pedestru în pădure este permis pe răspunderea celui care intră în pădure numai în zone amenajate, pe trasee și poteci marcate în acest sens, pe drumurile forestiere și în pădurile cu funcții de protecție, predominant sociale”, „Accesul public cu bicicleta în pădure este permis numai pe drumurile forestiere, pe potecile și pe traseele amenajate, pe răspunderea celui care intră în pădure și cu respectarea condițiilor stabilite de administratorul fondului forestier/propietar, după caz”, „Accesul public în fondul forestier național cu autovehicule, motociclete, ATV-uri sau mopede este interzis, cu excepția activităților sportive, de recreere și turism organizate, care se pot practica pe drumurile forestiere sau pe trasee special marcate și omologate, numai cu acordul șefului ocolului silvic, în cazul administrării, sau al proprietarului, cu avizul șefului ocolului silvic, în cazul asigurării serviciilor silvice”.

- *Asigurarea stabilității pădurilor ripariene prin neintervenția în imediata vecinătate a cursului de apă.* Această activitate se va realiza prin crearea unei zone tampon de neintervenție în imediata vecinătate a cursului de apă. Habitate forestiere ce asigură protecția zonelor ripariene deosebit de sensibile, au rol important în consolidarea malurilor și menținerea terenurilor agricole din apropierea râurilor. Acestea păduri au structuri care sunt mult mai eficiente în prevenirea alunecărilor de maluri, în cazul viiturilor, decât lucrările de regularizare a râurilor. Pe teritoriul ariei naturale protejate ROSPA0141 Subcarpații Vrancei, aceasta categorie de habitat are o extindere extrem de redusă, dar cu importanță majoră în special pentru *Ficedula parva* și *Ficedula albicollis*. Acolo unde este posibil se recomandă subparcelarea distinctă. Teritoriul studiat se află în bazinul hidrografic al râurilor Călnău și Râmnicu Sărat. Râul Călnău prezintă în general un debit scăzut de apă, iar în perioadele secetoase scade și mai mult, ori seacă

complet. Afluenții râului Călnău sunt Ernatecu, valea Șchiopului și Chiperu iar ai râului Râmnicu Sărat sunt Baba și Băbeanca. Alimentarea rețelei hidrografice este pluvionivală, 75-80% din ape provenind din ploi, iar restul din topirea zăpezilor. Scurgerea maximă are loc în perioada aprilie-noiembrie. Aceste scurgeri pot produce inundații mari în anumiți ani. Scurgerea minimă se produce la sfârșitul verii și începutul toamnei datorită deficitului de umiditate și epuizării rezervelor interne de apă. La sfârșitul verii toate pâraiele sunt lipsite de apă. Substraturile litologice friabile și ploile repezi pot conduce la un transport mare de aluviuni și mișcări în adâncime ale scoarței terestre, soldate cu intense fenomene de degradare (eroziuni și alunecări). Pădurile teritoriului studiat îndeplinesc un rol primordial de protecție a terenurilor și solurilor, iar unele dintre ele au fost create și pentru acest scop.

- *Împăduriri cu specii autohtone.* Se va acorda prioritate regenerării pe cale naturală, din sămânță a arboretelor, prin aplicarea de tratamente cu regenerare sub adăpostul masivului. Lucrările de îngrijire și de conducere a arboretelor vor fi prevăzute în așa fel încât să permită realizarea compozițiilor caracteristice habitatelor naturale. În cazul în care vor fi totuși necesare lucrări de împădurire integrală sau completări se va interzice plantarea speciilor invazive sau neautohtone - salcâm, stejar roșu, care nu creează locuri prielnice de cuibărit.

Specii de păsări asociate cu habitatele terestre, prezente în proximitatea teritoriului UP 1 Pardoși:

Parametru	Valoare țintă	Informații suplimentare
Sylvia nisoria – silvie porumbacă		
Mărimea populației	Cel puțin 30 perechi în sit	10-30 perechi în sit 1 pereche în proximitatea UP I Pardoși (parcelele 1-4)
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărire	În proximitatea teritoriului	34,84 ha
Stare de conservare	Favorabilă	
Obiectiv de conservare	Menținerea stării actuale de conservare	
Falco subbuteo – șoimul rândunelelor		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărit	În proximitatea teritoriului	102,82 ha
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	
Streptopelia turtur – turturică		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire	În proximitatea teritoriului	
Suprafața habitatului de cuibărire	34,84 ha	parcelele 1-4
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	
Streptopelia decaocto – guguștiuc		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărire	În proximitatea teritoriului	34,84 ha
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	
Cuculus canorus – cuc		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărire	În proximitatea teritoriului	102,82 ha
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	
Oriolus oriolus – grangur		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărire	În proximitatea teritoriului	parcelele 77, 101, 125 = 23,96 ha
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	

Parametru	Valoare țintă	Informații suplimentare
Corvus corax - corb		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărire	20,56 ha (egal cu SPN)	În prezent sunt 1,47 ha cu vârsta de 70 de ani La o structură normală a fondului forestier spre care se tinde sunt 20,56 ha cu vârste de peste 80 de ani
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	
Prunella modularis – brumăriță de pădure		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărire	În proximitatea teritoriului	Nu sunt arbori bătrâni, groși sau scorburoși
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	
Anthus trivialis – fâsă de pădure		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărire	În proximitatea teritoriului	34,84 ha
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	
Bombycilla garrulus – mătăsar		
Mărimea populației	Încă nedefinit	Neevaluată
Suprafața habitatului de hrănire și cuibărire	În proximitatea teritoriului	102,82 ha
Stare de conservare	Necunoscută	
Obiectiv de conservare	Menținerea sau îmbunătățirea stării de conservare	

6. Potențialele efecte semnificative asupra mediului rezultate prin implementarea amenajamentului silvic

6.1. Factorii de mediu: populația și sănătatea umană, mediul economic și social, solul, apa, aerul, zgomotul și vibrațiile

Conform HG 1076/2004, potențialele efecte semnificative asupra mediului trebuie să includă efectele secundare, cumulative, sinergice, pe termen scurt, mediu și lung, permanente și temporare, pozitive și negative. Pentru factorii de mediu populația și sănătatea umană, mediul economic și social, solul, apa, aerul, zgomotul și vibrațiile, impactul implementării amenajamentului silvic raportat la acești indicatori este următorul:

Efecte semnificative posibile/aspecte									
secundare	cumulative	sinergice	pe termen scurt	pe termen mediu	pe termen lung	permanente	temporare	pozitive	negative
Populația și sănătatea umană – impact potențial pozitiv									
- fără efect semnificativ	- exercitarea simultană a tuturor funcțiilor de protecție și producție atribuite	- asigură permanența pădurii cu funcții multiple	- îmbunătățirea cadrului peisagistic - asigurarea necesarului de lemn și fructe de pădure	- îmbunătățirea cadrului peisagistic - asigurarea necesarului de lemn - capacitatea de a înmagazina CO ₂	- îmbunătățirea cadrului peisagistic - asigurarea necesarului de lemn - capacitatea de a înmagazina CO ₂	- strâns legat de permanența pădurii - locuri de muncă	- locuri de muncă	- protecția terenurilor și solurilor, cu efect antierozional - capacitatea de a înmagazina CO ₂ din atmosferă și de a returna oxigen - produse lemnoase și nelemnoase - peisagistic - accesul public pedestru în pădure este permis pe răspunderea celui care intră în pădure numai în zone amenajate, pe trasee și poteci marcate în acest sens, pe drumurile forestiere - Accesul public cu bicicleta în pădure este permis numai pe drumurile forestiere, pe potecile și pe traseele amenajate, pe răspunderea celui care intră în pădure și cu respectarea condițiilor stabilite de administratorul fondului forestier/proprietar, după caz	- fără efect semnificativ datorită distanței relativ mari până la zonele intravilane

Efecte semnificative posibile/aspecte									
secundare	cumulative	sinergice	pe termen scurt	pe termen mediu	pe termen lung	permanente	temporare	pozitive	negative
Mediul economic și social – impact potențial pozitiv									
- fără efect semnificativ	- creșteri susținute ale sortimentelor valoroase - accesarea indicatorilor ce pot fi cuantificați în cazul efectelor protective	- asigură continuitatea recoltelor de lemn - asigură permanența pădurii cu funcții multiple	- îmbunătățirea cadrului peisagistic - asigurarea necesarului de lemn și fructe de pădure	- îmbunătățirea cadrului peisagistic - asigurarea necesarului de lemn	- îmbunătățirea cadrului peisagistic - asigurarea necesarului de lemn	- strâns legat de permanența pădurii - locuri de muncă	- locuri de muncă	- produse lemnoase și nelemnoase - peisagistic - accesul public (conform reglementărilor de mai sus)	- fără efect semnificativ
Solul – impact potențial pozitiv (cu respectarea măsurilor de reducere a impactului)									
- în procesul de recoltare a masei lemnoase sunt posibile prejudicii aduse solului prin emisiile utilajelor de exploatare, rumegușul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase, mai ales în apropierea cursurilor de apă și deșeuri de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de către echipele de lucru.	- menținerea solului acoperit în toate etapele de dezvoltare ale pădurii - împăduriri în caz de calamități	- menținerea solului acoperit în toate etapele de dezvoltare ale pădurii - împăduriri în caz de calamități	- sol deranjat prin acțiunea mecanică a utilajelor - cele secundare	- biotop favorabil speciilor de plante și animale - componentă a ecosistemului aflat în echilibru dinamic	- biotop favorabil speciilor de plante și animale - componentă a ecosistemului aflat în echilibru dinamic	- biotop favorabil speciilor de plante și animale - componentă a ecosistemului aflat în echilibru dinamic	- sol deranjat prin acțiunea mecanică a utilajelor - cele secundare	- în cazul solului forestier acoperit permanent sunt reduse efectele eroziunii de suprafață și adâncime, mai ales în cazul terenurilor cu pantă mare - procesele pedogenetice sunt influențate pozitiv de compoziția țel corespunzătoare tipului de pădure natural fundamental	- eroziuni temporare pe drumurile de colectare a materialului lemnos - scurgeri accidentale de carburanți, lubrifianți - depozite necontrolate (de rumeguș, alte deșeuri)

Efecte semnificative posibile/aspecte									
secundare	cumulative	sinergice	pe termen scurt	pe termen mediu	pe termen lung	permanente	temporare	pozitive	negative
Apa – impact potențial pozitiv (cu respectarea măsurilor de reducere a impactului)									
- creșterea temporară a turbulenței apelor	- menținerea solului acoperit în toate etapele de dezvoltare ale pădurii contribuie la acumularea progresivă a rezervelor de apă și la asigurarea unui regim hidrologic normal - împăduriri în caz de calamități	- menținerea solului acoperit în toate etapele de dezvoltare ale pădurii contribuie la acumularea progresivă a rezervelor de apă și la asigurarea unui regim hidrologic normal - împăduriri în caz de calamități	- scurgeri accidentale de carburanți, lubrifianți - depozite necontrolate (de rumeguș, alte deșeuri)	- asigurarea unui regim hidrologic normal	- asigurarea unui regim hidrologic normal	- asigurarea unui regim hidrologic normal	- scurgeri accidentale de carburanți, lubrifianți - depozite necontrolate (de rumeguș, alte deșeuri)	- este diminuată acțiunea apei din precipitații care constituie și factorul declanșator al eroziunilor de suprafață și de adâncime, fenomenul fiind cu atât mai pronunțat în cazul pantelor mari și în perioadele cu ploii abundente	- scurgeri accidentale de carburanți, lubrifianți - depozite necontrolate (de rumeguș, alte deșeuri)
Aerul, zgomotul și vibrațiile – impact potențial pozitiv (cu respectarea măsurilor de reducere a impactului)									
- deranjarea temporară a speciilor din zona parchetelor de exploatare	- capacitate mereu crescută de a înmagazina CO2 și de a returna oxigen	- capacitate mereu crescută de a înmagazina CO2 și de a returna oxigen	- deranjarea temporară a speciilor din zona parchetelor de exploatare	- capacitate menținută de a înmagazina CO2 și de a returna oxigen	- capacitate menținută de a înmagazina CO2 și de a returna oxigen	- capacitate menținută de a înmagazina CO2 și de a returna oxigen	- deranjarea temporară a speciilor din zona parchetelor de exploatare	- capacitate menținută de a înmagazina CO2 și de a returna oxigen	- deranjarea temporară a speciilor din zona parchetelor de exploatare

Impactul lucrărilor silvice propuse asupra factorilor de mediu (populația și sănătatea umană, mediul economic și social, solul, apa, aerul, zgomotul și vibrațiile) s-a făcut utilizând clasificarea: negativ semnificativ, negativ nesemnificativ, neutru, pozitiv semnificativ și pozitiv nesemnificativ:

Factorii de mediu	Categoriile de lucrări propuse prin amenajament					Împăduriri (inclusiv completări)
	Produse principale		Lucrări de conservare	Lucrări de îngrijire		
	Tăieri progresive	Tăieri crâng		Rărituri	Tăieri de igienă	
Populația și sănătatea umană	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - scopul tăierilor progresive este acela de a asigura întinerirea treptată a pădurilor vârstnice, într-o perioadă de timp suficient de lungă, cu altele tinere, viguroase, ce asigură continuitatea pădurii în orice moment al existenței. În acest fel, populația beneficiază <i>direct</i> (capacitatea de a înmagazina CO2 din atmosferă și de a returna oxigen, peisagistic) și indirect (efectul sinergic al tuturor funcțiilor ecoprotective, fiind păduri care îndeplinesc și rol de protecție a speciilor și habitatelor).	<i>Impact pozitiv neseemnificativ:</i> - deși fac parte din categoria tăierilor unice (printr-o singură intervenție), rezultatul este o pădure tânără cu dezvoltare rapidă și capacitate crescută de înmagazinare a CO2	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - scopul lucrărilor de conservare este acela de a asigura permanența pădurii cu rol de protecție deosebit, capabilă să-și îndeplinească funcțiile de protecție. În acest fel, populația beneficiază <i>direct</i> (capacitatea de a înmagazina CO2 din atmosferă și de a returna oxigen, peisagistic) și indirect (efectul sinergic al tuturor funcțiilor ecoprotective).	<i>Impact pozitiv neseemnificativ:</i> - prin aplicarea răriturilor se ameliorează structura, creșterea și calitatea arboretelor având drept rezultat o mai bună capacitate de înmagazina CO2	<i>Impact pozitiv neseemnificativ:</i> - o pădure cu o stare sanitară bună are o capacitate sporită de a răspunde pozitiv la acțiunea factorilor biotici (dăunători, insecte care se pot înmulți în masă) și abiotici (uscarea anormală, doborâturi de vânt, rupturi de vânt și zăpadă), având drept rezultat o mai bună capacitate de înmagazina CO2	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> <i>Se asigură permanența pădurii, fără goluri care să pună în pericol starea de masiv a arboretului, respectiv a existenței ecosistemului capabil să schimbe de CO2 cu oxigen)</i>
Mediul economic și social	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - economic: contribuie la asigurarea resursei de masă lemnoasă - social: se creează locuri de muncă		<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - economic: contribuie la asigurarea resursei de masă lemnoasă - social: protecția terenurilor și a solurilor – se asigură permanența ecosistemului în aceste zone (foste terenuri degradate) și se urmărește limitarea eroziunilor, a transportului de aluviuni de pe versanți care, în timpul viiturilor ar putea produce pagube însemnate așezărilor din aval - se creează locuri de muncă	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - economic: contribuie la asigurarea resursei de masă lemnoasă, se creează locuri de muncă	<i>Impact pozitiv neseemnificativ:</i> - economic: contribuie la asigurarea resursei de masă lemnoasă, se creează locuri de muncă	<i>Impact neutru</i>

Factorii de mediu	Categoriile de lucrări propuse prin amenajament					Împăduriri (inclusiv completări)
	Produse principale		Lucrări de conservare	Lucrări de îngrijire		
	Tăieri progresive	Tăieri crâng		Rărituri	Tăieri de igienă	
Solul	<p><i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - Pădurea tânără ce rezultă și care va parcurge toate etapele de dezvoltare de la semințis la codru va contribui semnificativ la protejarea solului prin dezvoltarea continuă a sistemului radicular care în cazul speciilor de bază (gorun, fag) este foarte bine dezvoltat contribuind la minimizarea eroziunilor de suprafață <p><i>Impact negativ nesemnificativ direct pe termen scurt:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - în procesul de recoltare a masei lemnoase sunt posibile prejudicii directe aduse solului prin emisiile utilajelor de exploatare, rumegușul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase și deșeuri de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de către echipele de lucru și indirecte prin apariția de ogașe care pot evolua în ravene; tehnologiile de exploatare prietenoase cu mediul vor contribui decisiv la minimizarea afectării solului 	<p><i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - Pădurea tânără ce rezultă acoperă solul mai bine încă din primul an contribuind semnificativ la protejarea acestuia prin dezvoltarea continuă a sistemului radicular care în cazul salcâmetelor este foarte bine dezvoltat mergând până la 30 m în lateral, contribuind astfel la minimizarea eroziunilor de suprafață <p><i>Impact negativ nesemnificativ direct pe termen scurt:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - în procesul de recoltare a masei lemnoase sunt posibile prejudicii directe aduse solului prin emisiile utilajelor de exploatare, rumegușul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase și deșeuri de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de către echipele de lucru și indirecte prin apariția de ogașe care pot evolua în ravene; tehnologiile de exploatare prietenoase cu mediul vor contribui decisiv la minimizarea afectării solului 	<p><i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - scopul lucrărilor de conservare este acela de a asigura permanența pădurii cu rol de protecție deosebit, capabilă să-și îndeplinească funcțiile de protecție, una dintre acestea fiind protecția terenurilor și a solurilor – se asigură permanența ecosistemului în aceste zone (foste terenuri degradate) și limitarea eroziunilor, a transportului de aluviuni de pe versanți <p><i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - în procesul de recoltare a masei lemnoase sunt posibile prejudicii directe aduse solului prin emisiile utilajelor de exploatare, rumegușul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase și deșeuri de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de către echipele de lucru și indirecte prin apariția de ogașe care pot evolua în ravene 	<p><i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - rezultatul lucrărilor de rărituri sunt păduri bine structurate, cu compoziții tot mai apropiate de tipul natural fundamental, în care speciile principale de bază concurează în sensul stimulării reciproce pentru a se ajunge la un etaj superior cu sistem radicular eficient care contribuie la îmbunătățirea și menținerea caracteristicilor favorabile ale solului <p><i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - în procesul de recoltare a masei lemnoase sunt posibile prejudicii directe aduse solului prin emisiile utilajelor de exploatare, rumegușul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase și deșeuri de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de către echipele de lucru și indirecte prin apariția de ogașe care pot evolua în ravene 	<p><i>Impact pozitiv semnificativ:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - Se urmărește asigurarea unei stări fitosanitare corespunzătoare a arboretelor, prin extragerea arborilor uscați, ruți și doborâți de vânt și zăpadă, puternic atacați de insecte, precum și a arborilor cursă și de control folosiți la protecția pădurilor, fără ca prin aceste lucrări să se restrângă biodiversitatea sau resursele de hrană și adăpost pentru speciile protejate care utilizează lemn mort pe picior saula sol <p><i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - în procesul de recoltare a masei lemnoase sunt posibile prejudicii directe aduse solului prin emisiile utilajelor de exploatare, rumegușul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase și deșeuri de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de către echipele de lucru și indirecte prin apariția de ogașe care pot evolua în ravene 	<p><i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - pădurea încheiată cu specii principale de bază protejează cel mai bine solul

Factorii de mediu	Categoriile de lucrări propuse prin amenajament					Împăduriri (inclusiv completări)
	Produse principale		Lucrări de conservare	Lucrări de îngrijire		
	Tăieri progresive	Tăieri crâng		Rărituri	Tăieri de igienă	
Apa	<p><i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - Pădurea tânără ce rezultă și care va parcurge toate etapele de dezvoltare de la semințiș la codru va contribui semnificativ la protejarea solului prin dezvoltarea continuă a sistemului radicular care în cazul făgetelor este foarte bine dezvoltat contribuind la minimizarea eroziunilor de suprafață și a transportului de aluviuni <p><i>Impact negativ ne semnificativ direct pe termen scurt:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - în procesul de recoltare a masei lemnoase sunt posibile prejudicii directe aduse solului prin emisiile utilajelor de exploatare, rumegușul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase și deșeuri de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de către echipele de lucru și indirecte prin apariția de ogașe care pot evolua în ravene; tehnologiile de exploatare prietenoase cu mediul vor contribui decisiv la minimizarea afectării solului 	<p><i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - Pădurea tânără ce rezultă printr-o tăiere unică și care va parcurge toate etapele de dezvoltare de la semințiș la codru va contribui semnificativ la protejarea solului prin dezvoltarea continuă a sistemului radicular care în cazul salcâmetelor este foarte bine dezvoltat mergând până la 30 m în lateral contribuind astfel la minimizarea eroziunilor de suprafață și a transportului de aluviuni <p><i>Impact negativ ne semnificativ direct pe termen scurt:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - în procesul de recoltare a masei lemnoase sunt posibile prejudicii directe aduse solului prin emisiile utilajelor de exploatare, rumegușul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase și deșeuri de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de către echipele de lucru și indirecte prin apariția de ogașe care pot evolua în ravene; tehnologiile de exploatare prietenoase cu mediul vor contribui decisiv la minimizarea afectării solului 	<p><i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - scopul lucrărilor de conservare este acela de a asigura permanența pădurii cu rol de protecție deosebit de important în realizarea echilibrului hidrologic <p><i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - resturile de exploatare încă nedepuse în grămezi pot fi antrenate de apele din precipitații și chiar să contribuie la dinamica unor viituri de amploare - traversări accidentale prin albiile pâraielor - deversări accidentale de carburanți, lubrifianți și în general orice deșeu care poate fi transportat de șuvoaiele de apă din precipitații 	<p><i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - dirijarea structurii și compoziției pădurii spre modelul optim cel mai adaptat condițiilor staționale creează premisa unei dinamici favorabile circuitului apei, fără excese ale fenomenului de eroziune, cu valori optime ale evapotranspirației <p><i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - resturile de exploatare încă nedescompuse pot fi antrenate de apele din precipitații și chiar să contribuie la dinamica unor viituri de amploare - traversări accidentale prin albiile pâraielor - deversări accidentale de carburanți, lubrifianți și în general orice deșeu care poate fi transportat de șuvoaiele de apă din precipitații 	<p><i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - resturile de exploatare încă nedescompuse pot fi antrenate de apele din precipitații și chiar să contribuie la dinamica unor viituri de amploare - traversări accidentale prin albiile pâraielor - deversări accidentale de carburanți, lubrifianți și în general orice deșeu care poate fi transportat de șuvoaiele de apă din precipitații 	<p><i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - pădurea încheiată cu specii principale de bază contribuie cel mai eficient la existența unui circuit echilibrat al apei

Factorii de mediu	Categoriile de lucrări propuse prin amenajament					Împăduriri (inclusiv completări)
	Produce principale		Lucrări de conservare	Lucrări de îngrijire		
	Tăieri progresive	Tăieri crâng		Rărituri	Tăieri de igienă	
Aerul, zgomotul și vibrațiile	<p><i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - tratamentul tăierilor progresive asigură permanența pădurii cu rol de protecție deosebit de important în realizarea schimbului de dioxid de carbon și oxigen <p><i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - mijloacele de lucru folosite pentru recoltarea lemnului (ferăstraie mecanice, mașini multifuncționale, topoare, pene, dispozitive pentru impulsionarea și orientarea căderii arborelui, dispozitive de tracțiune cu cablu) pot fi surse de poluare a aerului și de producere de zgomote 	<p><i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - tratamentul tăierilor în crâng asigură permanența pădurii cu rol de protecție deosebit de important în realizarea schimbului de dioxid de carbon și oxigen <p><i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - mijloacele de lucru folosite pentru recoltarea lemnului (ferăstraie mecanice, mașini multifuncționale, topoare, pene, dispozitive pentru impulsionarea și orientarea căderii arborelui, dispozitive de tracțiune cu cablu) pot fi surse de poluare a aerului și de producere de zgomote 	<p><i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - scopul lucrărilor de conservare este acela de a asigura permanența pădurii cu rol de protecție deosebit de important în realizarea schimbului de dioxid de carbon și oxigen <p><i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - mijloacele de lucru folosite pentru recoltarea lemnului (ferăstraie mecanice, mașini multifuncționale, topoare, pene, dispozitive pentru impulsionarea și orientarea căderii arborelui, dispozitive de tracțiune cu cablu) pot fi surse de poluare a aerului și de producere de zgomote 	<p><i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - pădurile dirijate spre compozițiile optime realizează cel mai eficient schimbul de dioxid de carbon cu oxigen <p><i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - mijloacele de lucru folosite pentru recoltarea lemnului (ferăstraie mecanice, mașini multifuncționale, topoare, pene, dispozitive pentru impulsionarea și orientarea căderii arborelui, dispozitive de tracțiune cu cablu) pot fi surse de poluare a aerului și de producere de zgomote 	<p><i>Impact pozitiv nesemnificativ pe termen lung:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - realizarea schimbului de dioxid de carbon și oxigen se face mai eficient în condițiile utilizării spațiului din pădure de exemplare sănătoase <p><i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - mijloacele de lucru folosite pentru recoltarea lemnului (ferăstraie mecanice, mașini multifuncționale, topoare, pene, dispozitive pentru impulsionarea și orientarea căderii arborelui, dispozitive de tracțiune cu cablu) pot fi surse de poluare a aerului și de producere de zgomote 	<p><i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - pădurea încheiată cu specii principale de bază contribuie cel mai eficient la înmagazinarea de CO2 din atmosferă

În concluzie, se poate spune că lucrările propuse prin amenajament au, în cea mai mare parte, un **impact pozitiv semnificativ asupra factorilor de mediu populația și sănătatea umană, mediul economic și social, solul, apa, aerul, zgomotul și vibrațiile. Sunt și situații în care lucrările au un impact negativ nesemnificativ dar pe termen scurt. Măsurile de diminuare a impactului vor contribui în plus la minimizarea efectului negativ.**

6.2. Biodiversitatea

Pentru identificarea și evaluarea tuturor tipurilor de impact care ar putea să rezulte prin implementarea amenajamentului silvic, susceptibile să afecteze în mod semnificativ aria naturală protejată de interes comunitar s-au prelucrat datele existente în literatura de specialitate și cele obținute în baza observațiilor proprii din teren.

Evaluarea semnificației impactului se face pe baza următorilor indicatori cheie cuantificabili:

1. procentul din suprafața habitatului care va fi pierdut;
2. procentul ce va fi pierdut din suprafețele habitatelor folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere ale speciilor de interes comunitar;
3. fragmentarea habitatelor de interes comunitar (exprimată în procente);
4. durata sau persistența fragmentării;
5. durata sau persistența perturbării speciilor de interes comunitar, distanța față de aria naturală protejată de interes comunitar;
6. schimbări în densitatea populațiilor (nr. de indivizi/suprafață);
7. scara de timp pentru înlocuirea speciilor/habitatelor afectate de implementarea PP;
8. indicatorii chimici-cheie care pot determina modificări legate de resursele de apă sau de alte resurse naturale, care pot determina modificarea funcțiilor ecologice ale unei arii naturale protejate de interes comunitar.

Identificarea și evaluarea semnificației impactului s-a făcut pentru speciile cu prezență cel puțin în proximitatea teritoriului studiat:

Indi- cator	Lucrări propuse prin amenajament				
	Tăieri în crâng	Tăieri progresive	Rărituri	Tăieri de conservare	Tăieri de igienă
Sylvia nisoria - Silvie porumbacă					
1	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
2	<i>Impact neutru;</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Preferă zone cu tufișuri dese, zăvoaie, crânguri tinere, liziere - Suprafața de intervenție este mică (1,47 ha)	<i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i> - Pe durata intervenției <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - scade consistența pădurii	<i>Impact neutru:</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Se evită îndepărtarea tuturor arborilor uscați sau în curs de uscare care adăpostesc insecte saproxilofage
3	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
4	Nu e cazul				
5	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Durata perturbării produsă prin zgomotul generat de utilajele folosite la exploatarea materialului lemnos este limitată cu perioada alocată intervenției				- Este vizată anual întreaga suprafață, însă intervențiile sunt punctuale și de scurtă durată
6	<i>Impact neutru;</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se asigură compoziția optimă a arboretelor amestecate		<i>Impact neutru;</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Se extrag arbori uscați sau în curs de uscare, căzuți, ruși și doborâți de vânt și zăpadă, puternic atacați de insecte, fără să se reducă biodiversitatea habitatului
7	Nu e cazul <i>Impact neutru</i>				
8	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Emisiile utilajelor de exploatare - Rumeșul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase, mai ales în apropierea cursurilor de apă - Deșeuri de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de echipele de lucru				

Indi- cator	Lucrări propuse prin amenajament				
	Tăieri în crâng	Tăieri progresive	Rărituri	Tăieri de conservare	Tăieri de igienă
Falco subbuteo – șoimul rândunelelor					
1	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
2	<i>Impact neutru;</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Cuibărește în habitate semi-deschise - Suprafața de intervenție este mică (1,47 ha)	<i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i> - Pe durata intervenției <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - scade consistența pădurii	<i>Impact neutru:</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Se evită îndepărtarea tuturor arborilor uscați sau în curs de uscare care adăpostesc insecte saproxilofage
3	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
4	Nu e cazul				
5	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Durata perturbării produsă prin zgomotul generat de utilajele folosite la exploatarea materialului lemnos este limitată cu perioada alocată intervenției				- Este vizată anual întreaga suprafață, însă intervențiile sunt punctuale și de scurtă durată
6	<i>Impact neutru;</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se asigură compoziția optimă a arboretelor amestecate		<i>Impact neutru;</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Se extrag arbori uscați sau în curs de uscare, căzuți, ruși și doborâți de vânt și zăpadă, puternic atacați de insecte, fără să se reducă biodiversitatea habitatului
7	Nu e cazul <i>Impact neutru</i>				
8	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Emisiile utilajelor de exploatare - Rumeșul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase, mai ales în apropierea cursurilor de apă - Deșeurile de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de echipele de lucru				
Streptopelia turtur – turturică					
1	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
2	<i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact pozitiv nesemnificativ:</i> - Cuibărește în habitate deschise - Suprafața de intervenție este mică (1,47 ha)	<i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i> - Pe durata intervenției <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - scade consistența pădurii	<i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Se evită îndepărtarea tuturor arborilor uscați sau în curs de uscare care adăpostesc insecte saproxilofage
3	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
4	Nu e cazul				
5	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Durata perturbării produsă prin zgomotul generat de utilajele folosite la exploatarea materialului lemnos este limitată cu perioada alocată intervenției				- Este vizată anual întreaga suprafață, însă intervențiile sunt punctuale și de scurtă durată

Indi- cator	Lucrări propuse prin amenajament				
	Tăieri în crâng	Tăieri progresive	Rărituri	Tăieri de conservare	Tăieri de igienă
6	<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se asigură compoziția optimă a arboretelor amestecate		<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Se extrag arbori uscați sau în curs de uscare, căzuți, rupți și doborâți de vânt și zăpadă, puternic atacați de insecte, fără să se reducă biodiversitatea habitatului
7	Nu e cazul <i>Impact neutru</i>				
8	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Emisiile utilajelor de exploatare - Rumeșul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase, mai ales în apropierea cursurilor de apă - Deșeuri de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de echipele de lucru				
Streptopelia decaocto – guguștiuc					
1	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
2	<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact pozitiv ne semnificativ:</i> - Cuibărește în habitate mozaicate - Suprafața de intervenție este mică (1,47 ha)	<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Pe durata intervenției <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - scade consistența pădurii	<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Se evită îndepărtarea tuturor arborilor uscați sau în curs de uscare care adăpostesc insecte saproxilofage
3	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
4	Nu e cazul				
5	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Durata perturbării produsă prin zgomotul generat de utilajele folosite la exploatarea materialului lemnos este limitată cu perioada alocată intervenției				- Este vizată anual întreaga suprafață, însă intervențiile sunt punctuale și de scurtă durată
6	<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se asigură compoziția optimă a arboretelor amestecate		<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Se extrag arbori uscați sau în curs de uscare, căzuți, rupți și doborâți de vânt și zăpadă, puternic atacați de insecte, fără să se reducă biodiversitatea habitatului
7	Nu e cazul <i>Impact neutru</i>				
8	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Emisiile utilajelor de exploatare - Rumeșul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase, mai ales în apropierea cursurilor de apă - Deșeuri de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de echipele de lucru				

Indi- cator	Lucrări propuse prin amenajament				
	Tăieri în crâng	Tăieri progresive	Rărituri	Tăieri de conservare	Tăieri de igienă
Cuculus canorus – cuc					
1	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
2	<i>Impact neutru;</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Suprafața de intervenție este mică (1,47 ha)	<i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i> - Pe durata intervenției <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - scade consistența pădurii	<i>Impact neutru:</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Se evită îndepărtarea tuturor arborilor uscați sau în curs de uscare care adăpostesc insecte saproxilofage
3	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
4	Nu e cazul				
5	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Durata perturbării produsă prin zgomotul generat de utilajele folosite la exploatarea materialului lemnos este limitată cu perioada alocată intervenției				- Este vizată anual întreaga suprafață, însă intervențiile sunt punctuale și de scurtă durată
6	<i>Impact neutru;</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se asigură compoziția optimă a arboretelor amestecate		<i>Impact neutru;</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Se extrag arbori uscați sau în curs de uscare, căzuți, ruși și doborâți de vânt și zăpadă, puternic atacați de insecte, fără să se reducă biodiversitatea habitatului
7	Nu e cazul <i>Impact neutru</i>				
8	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Emisiile utilajelor de exploatare - Rumeșul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase, mai ales în apropierea cursurilor de apă - Deșeuri de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de echipele de lucru				
Oriolus oriolus – grangur					
1	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
2	<i>Impact neutru;</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Suprafața de intervenție este mică (1,47 ha)	<i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i> - Pe durata intervenției <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - scade consistența pădurii	<i>Impact neutru:</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Se evită îndepărtarea tuturor arborilor uscați sau în curs de uscare care adăpostesc insecte saproxilofage
3	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
4	Nu e cazul				
5	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Durata perturbării produsă prin zgomotul generat de utilajele folosite la exploatarea materialului lemnos este limitată cu perioada alocată intervenției				- Este vizată anual întreaga suprafață, însă intervențiile sunt punctuale și de scurtă durată

Indi- cator	Lucrări propuse prin amenajament				
	Tăieri în crâng	Tăieri progresive	Rărituri	Tăieri de conservare	Tăieri de igienă
6	<i>Impact neutru;</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se asigură compoziția optimă a arboretelor amestecate		<i>Impact neutru;</i> - intervenția se face (în salcâmete) în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Se extrag arbori uscați sau în curs de uscare, căzuți, ruți și doborâți de vânt și zăpadă, puternic atacați de insecte, fără să se reducă biodiversitatea habitatului
7	Nu e cazul <i>Impact neutru</i>				
8	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Emisiile utilajelor de exploatare - Rumegușul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase, mai ales în apropierea cursurilor de apă - Deșeuri de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de echipele de lucru				
Corvus corax - corb					
1	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
2	<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Suprafața de intervenție este mică (1,47 ha)	<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Pe durata intervenției <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - scade consistența pădurii, se accelerează dezvoltarea în grosime și înălțime	<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Se evită îndepărtarea tuturor arborilor uscați sau în curs de uscare care adăpostesc insecte saproxilofage
3	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
4	Nu e cazul				
5	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Durata perturbării produsă prin zgomotul generat de utilajele folosite la exploatarea materialului lemnos este limitată cu perioada alocată intervenției				- Este vizată anual întreaga suprafață, însă intervențiile sunt punctuale și de scurtă durată
6	<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se asigură compoziția optimă a arboretelor amestecate		<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Se extrag arbori uscați sau în curs de uscare, căzuți, ruți și doborâți de vânt și zăpadă, puternic atacați de insecte, fără să se reducă biodiversitatea habitatului
7	Nu e cazul <i>Impact neutru</i>				
8	<i>Impact negativ ne semnificativ:</i> - Emisiile utilajelor de exploatare - Rumegușul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase, mai ales în apropierea cursurilor de apă - Deșeuri de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de echipele de lucru				

Indi- cator	Lucrări propuse prin amenajament				
	Tăieri în crâng	Tăieri progresive	Rărituri	Tăieri de conservare	Tăieri de igienă
Prunella modularis – brumăriță de pădure					
1	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
2	<i>Impact negativ neseemnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ neseemnificativ:</i> - Suprafața de intervenție este mică (1,47 ha) <i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Scade consistența pădurii și cresc zonele cu semințiș și tufăriș	<i>Impact negativ neseemnificativ pe termen scurt:</i> - Pe durata intervenției <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - scade consistența pădurii, se accelerează dezvoltarea în grosime și înălțime	<i>Impact negativ neseemnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ neseemnificativ:</i> - Se evită îndepărtarea tuturor arborilor uscați sau în curs de uscare care adăpostesc insecte saproxilofage
3	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
4	Nu e cazul				
5	<i>Impact negativ neseemnificativ:</i> - Durata perturbării produsă prin zgomotul generat de utilajele folosite la exploatarea materialului lemnos este limitată cu perioada alocată intervenției				- Este vizată anual întreaga suprafață, însă intervențiile sunt punctuale și de scurtă durată
6	<i>Impact negativ neseemnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se asigură compoziția optimă a arboretelor amestecate		<i>Impact negativ neseemnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ neseemnificativ:</i> - Se extrag arbori uscați sau în curs de uscare, căzuți, ruți și doborâți de vânt și zăpadă, puternic atacați de insecte, fără să se reducă biodiversitatea habitatului
7	Nu e cazul <i>Impact neutru</i>				
8	<i>Impact negativ neseemnificativ:</i> - Emisiile utilajelor de exploatare - Rumeșul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase, mai ales în apropierea cursurilor de apă - Deșeuri de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de echipele de lucru				
Anthus trivialis – fâsă de pădure					
1	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
2	<i>Impact negativ neseemnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ neseemnificativ:</i> - Suprafața de intervenție este mică (1,47 ha) <i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Scade consistența pădurii și cresc zonele cu semințiș și tufăriș	<i>Impact negativ neseemnificativ pe termen scurt:</i> - Pe durata intervenției <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - scade consistența pădurii, se accelerează dezvoltarea în grosime și înălțime	<i>Impact negativ neseemnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ neseemnificativ:</i> - Se evită îndepărtarea tuturor arborilor uscați sau în curs de uscare care adăpostesc insecte saproxilofage
3	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
4	Nu e cazul				

Indi- cator	Lucrări propuse prin amenajament				
	Tăieri în crâng	Tăieri progresive	Rărituri	Tăieri de conservare	Tăieri de igienă
5	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Durata perturbării produsă prin zgomotul generat de utilajele folosite la exploatarea materialului lemnos este limitată cu perioada alocată intervenției				- Este vizată anual întreaga suprafață, însă intervențiile sunt punctuale și de scurtă durată
6	<i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se asigură compoziția optimă a arboretelor amestecate	<i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Se extrag arbori uscați sau în curs de uscare, căzuți, rupți și doborâți de vânt și zăpadă, puternic atacați de insecte, fără să se reducă biodiversitatea habitatului	
7	Nu e cazul <i>Impact neutru</i>				
8	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Emisiile utilajelor de exploatare - Rumeșul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase, mai ales în apropierea cursurilor de apă - Deșeuri de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de echipele de lucru				
Bombycilla garrulus – mătăsar					
1	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
2	<i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Suprafața de intervenție este mică (1,47 ha) <i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Scade consistența pădurii și cresc zonele cu semințis și tufăriș	<i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i> - Pe durata intervenției <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - scade consistența pădurii, se accelerează dezvoltarea în grosime și înălțime	<i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Se evită îndepărtarea tuturor arborilor uscați sau în curs de uscare care adăpostesc insecte saproxilofage
3	0 – se păstrează categoria de folosință pădure <i>Impact neutru</i>				
4	Nu e cazul				
5	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Durata perturbării produsă prin zgomotul generat de utilajele folosite la exploatarea materialului lemnos este limitată cu perioada alocată intervenției				- Este vizată anual întreaga suprafață, însă intervențiile sunt punctuale și de scurtă durată
6	<i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se asigură compoziția optimă a arboretelor amestecate	<i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt:</i> - Până la realizarea stării de masiv <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung:</i> - se creează habitate propice	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Se extrag arbori uscați sau în curs de uscare, căzuți, rupți și doborâți de vânt și zăpadă, puternic atacați de insecte, fără să se reducă biodiversitatea habitatului	
7	Nu e cazul <i>Impact neutru</i>				
8	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Emisiile utilajelor de exploatare - Rumeșul rezultat în procesul de secționare a masei lemnoase, mai ales în apropierea cursurilor de apă - Deșeuri de orice natură rezultate pe timpul efectuării intervențiilor de echipele de lucru				

Impactul lucrărilor silvice asupra habitatelor forestiere s-a realizat prin analiza efectelor acestora asupra criteriilor ce definesc starea favorabilă de conservare a lor. Acestea criterii sunt sintetizate astfel:

Indicatorul supus evaluării	Mod de exprimare	Valoarea indicatorului	
		Normală	Pragul acceptabil
1. Suprafața			
1.1. Suprafața minimă	hectare	≥1 la arboretele pure ≥3 la arboretele amestecate	minim 1 minim 3
1.2. Dinamica suprafeței	% de diminuare (privită ca distrugere atât a biotopului cât și a biocenozei) din suprafața subparcele	0	maxim 5
2. Etajul arborilor			
2.1. Compoziția	% de participare a speciilor principale de bază în compoziția arboretului, potrivit tipului natural fundamental de pădure	80-100 în cazul arboretelor pure sau constituite doar din specii principale de bază	minim 60
		50-70 în cazul arboretelor de amestec dintre specii principale de bază și alte specii	minim 40
2.2. Specii alohtone	% din compoziția arboretului	0	maxim 20
2.3. Mod de regenerare	% din arbori regenerați din sămânță din total arboret	100	minim 60 (excepții: habitatul 91D0 – minim 20, habitatul 91E0 – minim 40)
2.4. Consistența – cu excepția arboretelor în curs de regenerare	% de închidere a coronamentului la nivel de arboret	80-100 în cazul habitatelor de pădure	minim 70
		30-50 în cazul habitatelor de rariște	minim 20
2.5. Numărul de arbori uscați pe picior (cu excepția arboretelor sub 20 de ani)	Număr de arbori la hectar	4-5 în arboretele de până la 80 de ani	minim 3
		2-3 în arboretele de peste 80 de ani	minim 1
2.6. Numărul de arbori aflați în descompunere pe sol (cu excepția arboretelor sub 20 de ani)	Număr de arbori la hectar	4-5 în arboretele de până la 80 de ani	minim 3
		2-3 în arboretele de peste 80 de ani	minim 1
3. Seminișul (doar în arboretele sau terenurile în curs de regenerare)			
3.1. Compoziția	% de participare a speciilor principale de bază în compoziția arboretului, potrivit tipului natural fundamental de pădure	80-100 în cazul arboretelor pure sau constituite doar din specii principale de bază	minim 60
		50-70 în cazul arboretelor de amestec dintre specii principale de bază și alte specii	minim 40
3.2. Specii alohtone	% de acoperire pe care îl realizează speciile alohtone din total seminiș	0	maxim 20
3.3. Mod de regenerare	% de acoperire pe care îl realizează exemplarele regenerare din sămânță din total seminiș	100	pentru habitatul 91E0 – minim 50% pentru restul habitatelor minim 70%
3.4. Grad de acoperire	% de acoperire pe care îl realizează seminișul plus arborii bătrâni (unde există – în cazul arboretelor în care se aplică tratamente bazate pe regenerare sub masiv) din total arboret	≥80 în cazul habitatelor de pădure	minim 70
		≥30 în cazul habitatelor de raroște	minim 20
4. Subarboretul (doar în arboretele cu vârsta de peste 30 de ani)			
4.1. Specii alohtone	% de acoperire din suprafața arboretului	0	maxim 20
5. Stratul ierbos (doar în arboretele cu vârsta de peste 30 de ani)			
5.1. Specii alohtone	% de acoperire din suprafața arboretului	0	maxim 20

Indicatorul supus evaluării	Mod de exprimare	Valoarea indicatorului	
		Normală	Pragul acceptabil
6. Perturbări			
6.1. Suprafața afectată a etajului arborilor	% din suprafața arboretului pe care existența arboretului este pusă în pericol	0	maxim 10
6.2. Suprafața afectată a semințișului	% din suprafața arboretului pe care existența semințișului este pusă în pericol	0	maxim 20
6.3. Suprafața afectată a subarboretului	% din suprafața arboretului pe care existența subarboretului este pusă în pericol	0	maxim 20
6.3. Suprafața afectată a stratului ierbos	% din suprafața arboretului pe care existența stratului ierbos este pusă în pericol	0	maxim 20

Indicator	Lucrări propuse				
	Rărituri	Tăieri progresive	Tăieri în crâng	Tăieri de conservare	Tăieri de igienă
1. Suprafața					
1.1. Suprafața minimă	<i>Impact direct neutru.</i> Nu este influențată, se păstrează folosința pădure				
1.2. Dinamica suprafeței	<i>Impact negativ neseemnificativ asupra</i> biotopului: exploatările forestiere sunt de scurtă durată și dispersate <i>Impact pozitiv semnificativ asupra biocenozelor</i> care devine un mozaic de vârste de întinderi egale				
2. Etajul arborilor					
2.1. Compoziția	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se urmărește promovarea și crearea de condiții optime de dezvoltare pentru speciile caracteristice - Se reduce densitatea arborilor prin selecție individuală pozitivă, după criteriile silviculturale, fenotipice, ecologice și economice - reducerile controlate ale densităților la intervale de timp optim alese asigură o dinamică pozitivă în structura habitatului și perpetuarea acestuia	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Compozițiile țel la regenerare sunt corespunzătoare tipului de pădure natural fundamental cu specii principale de bază (fag, gorun) și secundare (tei, frasin)	<i>Impact direct neutru;</i> - specia rămâne aceeași		<i>Impact direct neutru:</i> - Nu este influențată
2.2. Specii alohtone	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Sunt vizate pentru extragere și speciile alohtone		<i>Impact direct neutru:</i> - Nu influențează		
2.3. Mod de regenerare	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se extrag cu prioritate și exemplare cu regenerare vegetativă		<i>Impact negativ neseemnificativ:</i> - Regenerarea va fi din lăstari drajoni		<i>Impact direct neutru:</i> - Nu este influențată
2.4. Consistența – cu excepția arboretelor în curs de regenerare	<i>Impact pozitiv semnificativ pe termen scurt (direct):</i> - Consistența se reduce dar nu sub 0,8 <i>Impact pozitiv semnificativ pe termen lung (indirect):</i> - Arborii individuali vor avea un spațiu de dezvoltare optim accelerându-se creșterea în grosime și înălțime, reglând favorabil coeficientul de zveltețe și sporind capacitatea arboretului de a răspunde mai bine factorilor perturbatori mai ales abiotici (vânt, zăpadă)	Nu se cuantifică (nu se aplică în arborete în curs de regenerare)			<i>Impact pozitiv neseemnificativ pe termen scurt (direct):</i> - Consistența se reduce

Indicator	Lucrări propuse				
	Rărituri	Tăieri progresive	Tăieri în crâng	Tăieri de conservare	Tăieri de igienă
2.5. Numărul de arbori uscați pe picior (cu excepția arboretelor sub 20 de ani)	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Sunt arborete tinere în care eliminarea naturală se produce cu intensitate mare	<i>Impact direct nesemnificativ;</i> - intervenția se face în suprafețe în care lipsesc speciile caracteristice			<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> - Se evită îndepărtarea tuturor arborilor uscați/în curs de uscare
2.6. Numărul de arbori aflați în descompunere pe sol (cu excepția arboretelor sub 20 de ani)	<i>Impact direct neutru:</i> Nu influențează				
3. Semințișul (doar în arboretele sau terenurile în curs de regenerare)					
3.1. Compoziția	<i>Impact neutru:</i> Nu influențează	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Prin extragerea cu prioritate a arborilor nedorți în compoziția viitorului arboret se urmărește obținerea unei compoziții de regenerare cât mai apropiată de tipul de pădure natural fundamental	<i>Impact direct semnificativ:</i> Întreaga suprafață este acoperită cu lăstari drajoni de salcâm capabili să preia funcțiile de protecție atribuite în timp scurt		<i>Impact neutru:</i> Nu influențează
3.2. Specii alohtone		<i>Impact negativ nesemnificativ pe termen scurt (direct):</i> - Apar condiții favorabile pentru instalarea speciilor alohtone (carpen, plop tremurător)	<i>Impact neutru:</i> Nu influențează		
3.3. Mod de regenerare		<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Se promovează regenerare naturală prin adoptarea regimului codru	<i>Impact negativ nesemnificativ:</i> deși modul de regenerare se schimbă din sămânță (plantație), în drajoni, noua generație are o vigoare similară plantațiilor tinere, sau chiar mai mare acoperind mai bine solul		
3.4. Grad de acoperire		<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Sunt puse în lumină grupele de semințiș existente iar ritmul de intervenție presupune existența permanentă a semințișului capabil să preia treptat funcțiile de protecție atribuite	<i>Impact direct semnificativ:</i> Întreaga suprafață este acoperită cu lăstari drajoni de salcâm capabili să preia funcțiile de protecție atribuite în timp scurt		
4. Subarboretul (doar în arboretele cu vârsta de peste 30 de ani)					
4.1. Specii alohtone	<i>Impact neutru:</i> Nu influențează	<i>Impact pozitiv nesemnificativ pe termen scurt:</i> - Subarboretul nu se extrage decât pe suprafețele în care împiedică instalarea și dezvoltarea semințișului utilizabil	<i>Impact pozitiv nesemnificativ pe termen scurt:</i> - este eliminat întreg subarboretul, dar cel de păducel, lemn câinesc și măceș găsesc ulterior condiții foarte bune de dezvoltare		<i>Impact neutru:</i> Nu influențează

Indicator	Lucrări propuse				
	Rărituri	Tăieri progresive	Tăieri în crâng	Tăieri de conservare	Tăieri de igienă
5. Stratul ierbos (doar în arboretele cu vârsta de peste 30 de ani)					
5.1. Specii alohtone	<i>Impact neutru:</i> Nu influențează	<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt (direct):</i> - Apar condiții favorabile pentru instalarea speciilor ierboase alohtone însă prin menținerea solului acoperit speciile caracteristice vor domina	<i>Impact neutru:</i> Nu influențează		
6. Perturbări					
6.1. Suprafața afectată a etajului arborilor	<i>Impact neutru</i> Nu influențează deoarece chiar dacă se rărește arboretul prin extrageri individuale, starea de masiv nu se modifică	<i>Impact negativ ne semnificativ direct:</i> - se reduce pe termen limitat suprafața arborilor; aceasta urmează să se refacă continuu pe măsura dezvoltării noii generații - se creează un mozaic de suprafețe de vârste de întinderi aproximativ egale	<i>Impact negativ ne semnificativ direct:</i> - se reduce pe termen limitat suprafața arborilor; aceasta urmează să se refacă continuu pe măsura dezvoltării noii generații	<i>Impact neutru</i> - Nu influențează deoarece chiar dacă se rărește arboretul prin extrageri individuale, starea de masiv nu se modifică	
6.2. Suprafața afectată a semințișului	<i>Impact neutru</i> Nu influențează	<i>Impact pozitiv semnificativ:</i> - Crește suprafața semințișului prin punere în lumină	<i>Impact pozitiv semnificativ direct:</i> - Crește suprafața semințișului prin tăiere unică		<i>Impact neutru</i> Nu influențează
6.3. Suprafața afectată a subarboretului		<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt (direct):</i> - Subarboretul se extrage doar acolo unde împiedică dezvoltarea semințișului	<i>Impact pozitiv ne semnificativ pe termen scurt:</i> - este eliminat întreg subarboretul, dar cel de păducel, lemn câinesc și măceș găsesc ulterior condiții foarte bune de dezvoltare		
6.4. Suprafața afectată a stratului ierbos		<i>Impact negativ ne semnificativ pe termen scurt (direct):</i> - Suprafața deranjată doar în zona de intervenție	<i>Impact neutru:</i> Nu influențează		

În concluzie, lucrările propuse nu au decât cel mult un impact negativ ne semnificativ direct pe termen scurt și cel mai adesea semnificativ pozitiv pe termen lung.

Astfel:

- Nu se schimbă categoria de folosință pădure prin lucrările propuse.
- Schimbările în densitatea populațiilor de arbori sunt favorabile speciilor principale de bază care intră în compozițiile țel corespunzătoare tipurilor de pădure natural fundamentale spre care sunt conduse toate pădurile.
- Potențialul impact negativ ne semnificativ al lucrărilor de exploatare va fi redus prin măsuri adecvate.
- Prin adoptarea regimului codru, se asigură regenerarea pădurii din sămânță, respectiv o stare de conservare favorabilă. De asemenea, regimul crâng adoptat în cazul salcâmetelor asigură eficient regenerarea lor vegetativă.
- Nu sunt prevăzute împăduriri în terenuri goale ci doar completări în cazul regenerărilor naturale.

Un impact pozitiv ne semnificativ apare în cazul tăierilor progresive, unde ochiurile de regenerare contribuie la creșterea suprafețelor de hrană și adăpost.

7. Posibilele efecte semnificative asupra mediului, inclusiv asupra sănătății, în context transfrontieră

Prin implementarea amenajamentului silvic U.P. I Pardoși, nu sunt generate efecte semnificative asupra mediului în context transfrontieră. Fondul forestier este amplasat la mare distanță față de granițele statului.

8. Măsurile propuse pentru a preveni, reduce și compensa cât de complet posibil orice efect advers asupra mediului prin implementarea amenajamentului silvic

8.1. Măsurile de prevenire și reducere a impactului asupra factorilor de mediu

8.1.1. Măsurile generale de prevenire și reducere a impactului în procesul de exploatare a masei lemnoase

Exploatarea produselor lemnoase ale pădurii se face în conformitate cu prevederile amenajamentului și cu instrucțiunile privind termenele, modalitățile și perioadele de colectare, scoatere și transport al materialului lemnos.

La exploatarea masei lemnoase, ocolul silvic, agenții economici și persoanele fizice autorizate au obligația să folosească tehnologii de recoltare și de scoatere a lemnului din pădure care să nu producă degradarea solului, distrugerea sau vătămarea semințișului utilizabil, a arborilor rămași pe picior peste limitele admise de instrucțiunile în vigoare.

Tehnologia de exploatare a masei lemnoase din parchet, precum și amplasarea căilor de scos-apropiat și a instalațiilor aferente se aprobă de emitentul autorizației. Ele vor fi diferențiate în funcție de tratamentul aplicat și de felul tăierii, astfel încât să nu se producă prejudicierea regenerărilor peste limitele admise, a arborilor care rămân pe picior, degradarea solului și a malurilor apelor.

Tehnologia de exploatare se înscrie în autorizația de exploatare. Se vor aproba tehnologii de exploatare diferențiate care să asigure protejarea obiectivelor menționate mai sus. Lemnul gros se va secționa în trunchiuri, iar cel mărunț se va colecta în grămezi.

Amplasarea platformelor primare, necesare efectuării operațiunilor de secționat, manipulat, stivuit și încărcat, se stabilește împreună cu titularul autorizației, mărimea acestora fiind de până la 500 m² pentru parchetele dotate cu instalații de transport permanente și de maximum 1000 m² în cazurile în care nu sunt instalații de transport permanente. Colectarea materialului lemnos se va face numai pe traseele aprobate, materializate pe teren la predarea parchetului, cu respectarea strictă a tehnologiei aprobate, a elementelor de gabarit ale drumurilor de tractor și platformelor primare. Arborii care rămân pe picior de pe marginea căilor de scos-apropiat vor fi protejați obligatoriu împotriva vătămărilor, prin montarea de lungoane, țărushi și manșoane. Târârea sau semitârârea lemnului rotund pe drumuri auto forestiere este interzisă. Corhănitul se admite numai atunci când alte tehnologii nu sunt posibile, luându-se toate măsurile necesare pentru evitarea degradării solului, regenerărilor și arborilor care rămân pe picior și numai când solul este acoperit cu zăpadă sau este înghețat. Se interzice aplicarea tehnologiei de exploatare a arborilor cu coroană - varianta arbori întregi. Coroanele arborilor vor fi fasonate separat la locul de doborâre, masa lemnoasă rezultată parchetizându-se în sarcini de dimensiuni reduse, astfel încât prin scoaterea acestora să se evite degradarea solului, a arborilor și semințișului. Colectarea lemnului cu tractoare în perioadele cu precipitații abundente este interzisă. La tăierile cu restricții, colectarea lemnului se face în afara porțiunilor cu semințiș. Scos-apropiatul lemnului cu utilaje forestiere se poate face prin târâre când solul este acoperit cu zăpadă sau este înghețat și prin semitârâre ori sarcină suspendată, în lipsa stratului de zăpadă sau dacă solul nu este înghețat. *Este interzisă folosirea albiilor pâraielor ca trasee de colectare a lemnului.* Depozitarea de materiale lemnoase, crăci sau resturi de exploatare în albiile pâraielor și văilor ori în locuri expuse viiturilor este interzisă. Drumurile de tractor folosite la scos-apropiatul masei lemnoase se amplasează evitându-se afectarea zonelor cu semințiș utilizabil. Lățimea drumului este de maximum 4 m, luându-se măsuri de consolidare și de stabilizare a taluzurilor. Drumurile de scos-apropiat se pot realiza și pe versanți cu pantă de până la 25 de grade. Traseele de funicular și cele ale drumurilor de tractor folosite pentru scos-apropiatul masei lemnoase reprezintă căi de acces interior și nu schimbă categoria de folosință silvică a terenurilor pe care se amplasează. În cadrul tratamentelor care promovează regenerarea naturală, nu constituie prejudiciu distrugerea sau vătămarea semințișului ca urmare a desfășurării normale a procesului de exploatare, în limita maximă de 8% din suprafața cu semințiș prevăzută în procesul-verbal de predare a

parchetului, în cazul tăierilor de dezvoltare ori de lărgire a ochiurilor și de cel mult 12% în cazul tăierilor definitive sau de racordare. În parchetele aflate în curs de exploatare, așezarea grămezilor de crăci și a resturilor de exploatare se face, de regulă, pe cioate sau în locuri fără semințiș. Este interzisă lăsarea în parchete, la expirarea termenului de exploatare prevăzut în autorizație, de arbori marcați și netăiați, de lemn de lucru ori de foc răspândit de-a lungul văilor sau drumurilor pe care a fost transportat lemnul.

Exploatarea masei lemnoase din parchetele cu produse accidentale se autorizează cu prioritate.

Tăierile în parchetele cu restricții de exploatare, în anii de fructificație, se autorizează spre exploatare în primul sezon de repaus vegetativ care urmează fructificației. Tăierile în parchetele fără restricții se autorizează spre exploatare în tot cursul anului.

La tăierile de racordare, cu regenerare naturală asigurată, se taie și se valorifică și semințișurile neutilizabile prevăzute în actele de punere în valoare, evitându-se vătămarea grupelor de semințiș utilizabil. Doborârea arborilor aninați, uscați și a iescarilor se efectuează cu prioritate, în cadrul lucrărilor de pregătire a parchetului.

La terminarea exploatării, curățarea parchetului de resturi de exploatare - crăci, zoburi, rupturi, coajă, lemn putregăios - se face de către titularii autorizațiilor de exploatare. La tăierile de produse principale cu restricții și la cele de produse accidentale, cu regenerare naturală declanșată, resturile de exploatare se strâng în grămezi cât mai înalte, de regulă pe cioatele mari sau în afara ochiurilor ori zonelor cu semințiș natural, fără a ocupa suprafețe mari - cel mult 10% din suprafața parchetului.

8.1.2. Măsuri de prevenire și reducere a impactului asupra factorului de mediu apă

Prin amenajamentul silvic nu se propun lucrări de gospodărire a apelor.

Pentru diminuarea impactului asupra factorului de mediu apă, se impun următoarele măsuri:

- se vor lua toate măsurile necesare pentru prevenirea poluărilor accidentale și limitarea consecințelor acestora;
- stabilirea căilor de acces provizorii la o distanță de minimum 1,5 m față de orice curs de apă; se interzice colectarea materialului lemnos pe albiile pâraielor;
- traversarea cursurilor de apă se face pe podețe existente, astfel încât acestea să nu fie afectate;
- depozitarea resturilor de exploatare (lemne, rumeguș, crăci, etc.) nu se va face în zone cu potențial de formare a torenților (văi secundare), în albiile cursurilor de apă, în microstațiuni alcătuite din acumulări temporare sau permanente de ape stătătoare (bălți, mlaștini);
- amplasarea rampelor de colectare se va face în zone accesibile mijloacelor auto pentru încărcare, cât mai aproape de drumurile de acces;
- este interzisă executarea lucrărilor de întreținere a motoarelor mijloacelor auto sau a utilajelor folosite la lucrările de exploatare în albiile cursurilor de apă sau în zonele limitrofe acestora (zonele ripariene);
- eliminarea imediată a efectelor pierderilor accidentale de carburanți și lubrifianți;
- colectarea organizată a deșeurilor menajere rezultate din activitatea personalului de lucru;
- interzicerea colectării lemnului în perioade ploioase.

8.1.3. Măsuri de prevenire și reducere a impactului asupra factorului de mediu aer

Pentru diminuarea impactului asupra factorului de mediu aer, se impun următoarele măsuri:

- folosirea pentru executarea lucrărilor de exploatare a unor mașini și utilaje performante, moderne, ale căror emisii de poluanți să se încadreze în normele de poluare admise și verificarea lor periodică;
- evitarea amplasării rampelor și utilizarea prelungită a motoarelor în microdepresiuni cu circulație slabă a aerului (funduri de văi).

8.1.4. Măsuri de prevenire și reducere a impactului asupra factorului de mediu sol

Pentru diminuarea impactului asupra factorului de mediu sol, se impun următoarele măsuri:

- alegerea de trasee ale căilor provizorii de scoatere a masei lemnoase astfel încât să se evite solurile cu portanță redusă;
- spațiile pentru colectarea și stocarea temporară a deșeurilor vor fi realizate în sistem impermeabil;
- după dezafectarea spațiilor temporare de cazare a muncitorilor forestieri, solul rămâne cu caracteristicile intacte;

- evitarea exploatărilor pe terenuri cu pante foarte mari, unde procesele de eroziune pot deveni accelerate;
- se vor lua măsuri pentru evitarea poluării accidentale a solului cu carburanți sau uleiuri; pierderile accidentale vor fi îndepărtate imediat prin decopertare;
- târârea sau semitârârea lemnului rotund pe drumuri auto forestiere este interzisă; corhănitul se admite numai atunci când alte tehnologii nu sunt posibile, luându-se toate măsurile necesare pentru evitarea degradării solului, regenerărilor și arborilor care rămân pe picior și numai când solul este acoperit cu zăpadă sau este înghețat;
- se interzice aplicarea tehnologiei de exploatare a arborilor cu coroană - varianta arbori întregi; coroanele arborilor vor fi fasonate separat la locul de doborâre, masa lemnoasă rezultată pachetizându-se în sarcini de dimensiuni reduse, astfel încât prin scoaterea acestora să se evite degradarea solului, a arborilor și semințșului;
- toate pădurile au funcții de protecție a terenurilor și solurilor, de intensitate mai mică sau mai mare din cauza substratului sedimentar predispus la alunecări de teren. Din acest motiv, lucrările silvice trebuie să se facă la timp și de bună calitate, conform normelor tehnice, astfel încât solul să rămână protejat permanent prin acțiunea sinergică a sistemelor radiculare. Nu se va depăși limita celor 3 ha impuse prin normele tehnice în cazul tăierilor unice în crâng, nici chiar în cazul lucrărilor de conservare;
- scos-apropiatul lemnului cu utilaje forestiere se poate face prin târâre când solul este acoperit cu zăpadă sau este înghețat și prin semitârâre ori sarcină suspendată, în lipsa stratului de zăpadă sau dacă solul nu este înghețat.

8.1.5. Măsuri de prevenire și reducere a impactului asupra factorului de mediu biodiversitate

8.1.5.1. Măsuri generale pentru conservarea biodiversității

Conservarea biodiversității este unul dintre obiectivele de gospodărire prioritare avute în vedere care, alături de celelalte obiective și servicii urmărite pentru pădurile acestei unități de producție (protecția terenurilor și a solurilor, servicii științifice și de ocrotire a genofondului și ecofondului forestier, asigurarea producției de masă lemnoasă atât calitativ cât și cantitativ, precum și alte produse în afara lemnului sau a serviciilor), răspunde cerințelor unei gospodăriri durabile a pădurilor, contribuind la conservarea speciilor și habitatelor naturale.

Măsurile favorabile biodiversității sunt menite să asigure conservarea diversității biologice la nivelul tuturor ecosistemelor forestiere în vederea maximizării funcției ecoprotective prin conservarea diversității genetice și specifice. Vor fi avute în vedere următoarele măsuri pentru conservarea biodiversității:

- asigurarea regenerării pe cale naturală din sămânță pentru toate arboretele în care se pretează aplicarea unor tratamente cu regenerare sub masiv. În prezent, 41% dintre arborete sunt cu regenerare naturală din sămânță, 29% sunt plantații și 30% sunt regenerate pe cale vegetativă. Arboretele artificiale sunt plantații de salcâm executate pe terenuri degradate sau cu pericol de alunecări, de mojdrean, paltin sau frasin. Totuși, elemente cu regenerare vegetativă pot fi intercalate cu altele cu regenerare din sămânță, astfel încât în aceste cazuri, biodiversitatea nu este afectată esențial mai ales dacă proporția nu este în favoarea primelor. În compozițiile țel finale se regăsesc preponderent speciile de bază principale (GO, FA, ST). La rândul lor, speciile de amestec (PAM, CI, CA, JU, ULC, ULM, FR, PR, PLA), vor fi promovate mărind gradul de biodiversitate.

- în cazul în care regenerarea naturală nu este posibilă din diferite cauze, regenerarea artificială se va face pe cât posibil cu puiți de proveniențe locale, aceștia fiind mai bine adaptați la condițiile staționale respective, asigurându-se astfel conservarea genofondului forestier local.

- cu ocazia descrierilor parcelare trebuie să se acorde o atenție sporită identificării elementelor de arboret, respectiv a suprafețelor pe care se găsesc arbori din aceeași specie și populație (proveniență) și de aceeași vârstă sau de vârste apropiate. O subparcelă poate să încadreze un arboret care să fie constituit din mai multe specii, fiecare cu diferite elemente de arboret diferențiate după vârstă (minim 25 de ani) și mod de regenerare (sămânță, lăstari, plantații, semănături). În prezent, 63% dintre arborete prezintă o structură echienă, 28% sunt relativ echiene și 9% au structură relativ plurienă;

- pentru conservarea ecotipurilor (climatice, edafice, biotice), este necesară includerea lor în subparcele distincte în vederea stabilirii de țeluri de gospodărire corespunzătoare. Existența celor 8 tipuri naturale fundamentale de păduri, cu diferite procente de participare de la 1% cum este 515.1. – Gorunet

cu *Luzula luzuloides* (i) și până la 45% cât reprezintă 531.4. – Șleau de deal cu gorun și fag de productivitate mijlocie (m), cuprinse în etajele de vegetație FD3- Deluros de gorunete, făgete și goruneto-făgete (94%) și FD1 – Deluros de cvercete cu stejar (și cu CE, GÎ, GO și amestecuri ale acestora) (6%), sunt rezultatul varietății staționale cu 5 tipuri staționale identificate, determinate în principal de substratul litologic și tipurile (2) și subtipurile (3) de sol care s-au format aici;

- prin aplicarea lucrărilor silvotehnice se impune menținerea unui amestec cât mai bogat de specii la nivelul fiecărui arboret prin promovarea tuturor speciilor adaptate condițiilor staționale locale, potrivit tipului natural fundamental de pădure, în proporții corespunzătoare ecologic și economic ce păstrează, din punct de vedere al bogăției de specii, caracterul natural al ecosistemelor;

- extragerea speciilor alohtone (specii introduse artificial sau regenerate natural, necorespunzătoare tipului natural fundamental al ecosistemului respectiv) prin intervențiile silvotehnice, atunci când acestea devin invazive.

- în arboretele în care este prezent subarboretul, acesta nu trebuie extras prin lucrările silvotehnice, cu excepția situațiilor în care afectează instalarea semințșului în arboretele propuse a fi parcurse cu tăieri de regenerare, caz în care se va extrage un procent din subarboret, măsură ce face parte din lucrările de ajutorare a regenerării naturale sau situației în care speciile arbustive stânenesc dezvoltarea arboretelor tinere, exemplarele respective fiind extrase prin degajări. Subarboretul este înlăturat doar din ochiurile deschise în vederea instalării semințșurilor aparținând speciilor care vor compune viitorul arboret și care concurează evident pentru același habitat. Subarboretul este bine reprezentat de măceș, păducel, porumbar, soc, corn, alun; de asemenea, speciile arbustive vor fi protejate în culturile instalate pe terenuri degradate sau în liziere și luminișuri, unde vânatul găsește adăpost și hrană;

- în cuprinsul arboretelor se vor păstra așa numiții ”arbori pentru biodiversitate”, ce pot fi găsiți în buchete, grupe de arbori sau porțiuni mai mari, reprezentative sub aspectul biodiversității. Aceste porțiuni se pot constitui, dacă e posibil, și ca subparcele distincte ce urmează să fie conduse până la limita longevității, urmând a fi apoi înlocuite, progresiv, cu alte porțiuni asemănătoare, cu prilejul tăierilor de regenerare și este de dorit să fie cât mai dispersate pe cuprinsul unității de gospodărire. În acest scop, pot fi selectați arbori care prezintă putregai, scorburi, arbori cu lemn aflat într-un stadiu avansat de descompunere, dar nu în arborete afectate de factori destabilizatori sau vulnerabile din acest punct de vedere. Se vor menține, cu integrarea corespunzătoare în structura noului arboret, exemplare din generațiile mature, cu forme și fenologii diferite, cu particularități deosebite sub raportul diversității biologice, cu localizări și grupări care să nu aibă efecte negative asupra desfășurării procesului de regenerare și asupra calității și funcționării arboretelor.

- prin aplicarea măsurilor silviculturale prevăzute în amenajament cu privire la echilibrarea structurii pe clase de vârstă se asigură și conservarea biodiversității, întrucât fiecare clasă de vârstă este însoțită de un anumit nivel de biodiversitate.

8.1.5.2. Măsuri de reducere a impactului asupra factorului de mediu biodiversitate

Sunt prezentate măsurile de reducere a impactului pentru speciile de păsări a căror prezență este cel puțin probabilă:

Măsuri de reducere a impactului	Descriere	Modul în care se reduce/elimină impactul negativ
Habitat		
- Gestionarea emisiilor poluante și a deșeurilor, evitarea degradării condițiilor de biotop (apă, sol)	- Locurile de cazare temporare ale muncitorilor forestieri în care se depozitează uneltele necesare și celelalte materiale trebuie să fie amplasate astfel încât, după defăectare, terenul să păstreze nealterate caracteristicile inițiale - Utilajele moderne de exploatare și transport a masei lemnoase folosite pot îngloba cele mai noi tehnologii care să însemne și emisii minime de poluanți - Interzicerea acumulărilor de rumeguș în apropierea cursurilor de apă - La reprimirea parchetelor să se evidențieze faptul că nu rămân în urmă deșeuri de orice fel, scurgeri de carburanți, faptul că au fost respectate normele de igienă și sanitare, etc.	- Există premisa că după terminarea lucrărilor, habitatul să-și păstreze caracteristicile nealterate

Măsuri de reducere a impactului	Descriere	Modul în care se reduce/elimină impactul negativ
- Folosirea tehnologiilor de exploatare adecvate	- În procesul de exploatare a masei lemnoase se amplasează platforme primare în care se depozitează aceasta și care trebuie amenajate astfel încât impactul asupra factorilor de mediu (apa mai ales) să fie minim, cât mai aproape de drumurile permanente - Utilizarea de tehnologii de recoltare și de scoatere a lemnului din pădure care să nu producă degradarea solului, distrugerea sau vătămarea semințișului utilizabil, a arborilor rămași pe picior peste limitele admise de instrucțiunile în vigoare - Alegerea judicioasă a drumurilor de colectare a masei lemnoase - Evitarea programării intervențiilor simultane în parchete alăturate - Traversarea cursurilor de apă de către utilaje să se facă pe podețe special amenajate, existente - Interzicerea transportului materialului lemnos pe cursul de apă	- Păstrarea nealterată a caracteristicilor fizice ale solului, reducerea riscului de accelerare a fenomenului de eroziune, asigurarea de regenerări naturale viabile, nevătămate
Sylvia nisoria - Silvie porumbacă		
- Organizarea parchetelor de exploatare	- Parchetele care urmează la exploatare se avizează cu luarea în considerare a perioadei de reproducere: începutul lui mai și până la începutul lunii august.	- Păstrarea nealterată a zonelor utilizate pentru hrană, adăpost și reproducere
- Combaterea dăunătorilor	- Se interzice folosirea pesticidelor	
Falco subbuteo – șoimul rândunelelor		
- Organizarea parchetelor de exploatare	- Parchetele care urmează la exploatare se avizează cu luarea în considerare a perioadei de reproducere care începe în luna mai, femela depunând 2-4 ouă, pe care le clocesc timp de 28-33 de zile.	- Păstrarea nealterată a zonelor utilizate pentru hrană, adăpost și reproducere
- Evidența arborilor seculari	- Se evită extragerea arborilor seculari izolați	
- Combaterea dăunătorilor	- Se interzice folosirea pesticidelor	
Streptopelia turtur – turturică		
- Organizarea parchetelor de exploatare	- Parchetele care urmează la exploatare se avizează cu luarea în considerare a perioadei de reproducere care începe în luna mai, femela depunând de obicei 2 ouă, pe care le clocesc ambele sexe. Incubarea durează 13-14 zile.	- Păstrarea nealterată a zonelor utilizate pentru hrană, adăpost și reproducere
- Combaterea dăunătorilor	- Se interzice folosirea pesticidelor	
Streptopelia decaocto – guguștiuc		
- Organizarea parchetelor de exploatare	- Parchetele care urmează la exploatare se avizează cu luarea în considerare a perioadei de reproducere, mai accentuat în perioada caldă a anului, martie - octombrie. Ponta este formată de obicei din două ouă, care sunt clocite pentru o perioadă de 14- 16 zile. Puii părăsesc cuibul la 15 - 19 zile de la eclozare	- Păstrarea nealterată a zonelor utilizate pentru hrană, adăpost și reproducere
- Combaterea dăunătorilor	- Se interzice folosirea pesticidelor	
Cuculus canorus – cuc		
- Organizarea parchetelor de exploatare	- Parchetele care urmează la exploatare se avizează cu luarea în considerare a perioadei de reproducere care începe de la sfârșitul lunii aprilie și ține până în luna iunie.	- Păstrarea nealterată a zonelor utilizate pentru hrană, adăpost și reproducere
- Combaterea dăunătorilor	- Se interzice folosirea pesticidelor	
Oriolus oriolus – grangur		
- Organizarea parchetelor de exploatare	- Parchetele care urmează la exploatare se avizează cu luarea în considerare a perioadei de reproducere care se desfășoară între lunile mai - iunie, uneori și începutul lunii iulie.	- Păstrarea nealterată a zonelor utilizate pentru hrană, adăpost și reproducere
- Evidența arborilor cu scorburi	- Se evită extragerea arborilor seculari izolați	
- Combaterea dăunătorilor	- Se interzice folosirea pesticidelor	

Măsuri de reducere a impactului	Descriere	Modul în care se reduce/elimină impactul negativ
Corvus corax - corb		
- Organizarea parchetelor de exploatare	- Parchetele care urmează la exploatare se avizează cu luarea în considerare a perioadei de reproducere. Cuibărește foarte devreme, începând cu luna februarie. Depune de obicei 4 - 6 ouă, care sunt clocite în special de femelă (masculul doar ocazional), pentru o perioadă de 20 - 25 de zile.	- Păstrarea nealterată a zonelor utilizate pentru hrană, adăpost și reproducere
- Evidența arborilor cu scorburi	- Pentru toate subparcelele silvice, se va lăsa un număr de 2-3 arbori/ha din categoria arborilor groși, scorburoși, parțial uscați	
- Combaterea dăunătorilor	- Se interzice folosirea pesticidelor	
Prunella modularis – brumăriță de pădure		
- Organizarea parchetelor de exploatare	- Parchetele care urmează la exploatare se avizează cu luarea în considerare a perioadei de reproducere, începând cu lunile aprilie-martie. Femela depune patru-sapte oua, pe care le clocește timp de 12-13 zile.	- Păstrarea nealterată a zonelor utilizate pentru hrană, adăpost și reproducere
- Evidența arborilor cu scorburi	- Pentru toate subparcelele silvice, se va lăsa un număr de 2-3 arbori/ha din categoria arborilor groși, scorburoși, parțial uscați	
- Evidența arborilor bătrâni (peste 80 de ani)	- Cerința este realizată automat prin reglementarea procesului de producție la nivel de subunitate de protecție și producție, rezultând la finalul ciclului de 100 de ani cinci suprafețe de întinderi aproximativ egale din fiecare clasă de vârstă.	
- Combaterea dăunătorilor	- Se interzice folosirea pesticidelor	
Anthus trivialis – fâsă de pădure		
- Organizarea parchetelor de exploatare	- Parchetele care urmează la exploatare se avizează cu luarea în considerare a perioadei de reproducere care se desfășoară de la sfârșitul lunii aprilie până în luna august. Depune 2 ponte pe an, rareori 3, formate 2-8 ouă care sunt clocite de femelă, perioada de incubație fiind de 12-14 zile	- Păstrarea nealterată a zonelor utilizate pentru hrană, adăpost și reproducere
- Evidența arborilor cu seculari	- Pentru toate subparcelele silvice, se va lăsa un număr de 2-3 arbori/ha din categoria arborilor groși, scorburoși, parțial uscați	
- Combaterea dăunătorilor	- Se interzice folosirea pesticidelor	
- Organizarea parchetelor de exploatare	- Parchetele care urmează la exploatare se avizează cu luarea în considerare a perioadei de reproducere care se desfășoară de la sfârșitul lunii aprilie până în luna august. Depune 2 ponte pe an, rareori 3, formate 2-8 ouă care sunt clocite de femelă, perioada de incubație fiind de 12-14 zile	- Păstrarea nealterată a zonelor utilizate pentru hrană, adăpost și reproducere
- Evidența arborilor cu seculari	- Pentru toate subparcelele silvice, se va lăsa un număr de 2-3 arbori/ha din categoria arborilor groși, scorburoși, parțial uscați	
- Combaterea dăunătorilor	- Se interzice folosirea pesticidelor	

Pentru menținerea stării favorabile de conservare a habitatelor și speciilor de interes comunitar, se vor avea în vedere următoarele:

- pentru minimizarea impactului direct, organizarea anuală a lucrărilor se va face astfel încât distribuția lor spațială să nu fie limitată de întinderea unităților amenajistice. În acest sens, se pot asocia arborete cu suprafețe mari cu altele mici, dar în niciun caz nu se vor face intervenții simultane în parchete alăturate pe suprafețe mari (care depășesc u.a. mediu);
- toate lucrările se vor executa la timp, fără a se depăși nivelul intensității optime. În cazul lucrărilor de îngrijire, se ține cont de caracterul lor estimativ atât în ceea ce privește suprafața cât și volumul, intervențiile adaptându-se periodic la evoluția arboretelor;
- păstrarea arborilor cu scorburi ce pot fi utilizate ca locuri de cuibărit de către păsări;
- păstrarea unui număr de 2-3 arbori/ha din categoria iescarilor, arborilor groși, scorburoși, parțial uscați, pentru a asigura un habitat potrivit păsărilor și insectelor;
- se evită intervențiile în perioada cuibăritului de primăvară și a perioadelor de împerechere;
- se interzice distrugerea cuiburilor sau a ouălor pe întreaga suprafață a teritoriului;
- se interzice distrugerea locurilor de adăpost ale speciilor de interes comunitar;

- stabilirea unei zone tampon în jurul cuiburilor și limitarea/controlul activităților forestiere în zona tampon, în perioada de cuibărit pentru protecția speciilor de răpitoare de zi;
- menținerea lemnului mort și a arborilor bătrâni pentru asigurarea condițiilor specifice de habitat pentru speciile de ciocănitori;
- interzicerea aplicării degajărilor și curățirilor chimice;
- menținerea elementelor de peisaj - lizierele de pădure, arbori solitari, tufișuri, margini înierbate - pe pajiști și terenuri arabile și a aliniamentele de arbori;
- prevenirea inundațiilor și alunecărilor de teren în perimetrului ariei naturale protejate;
- prevenirea incendiilor în pădure, prin conștientizarea populației și combaterea incendiilor;
- permiterea accesului cu vehicule motorizate, în scop recreativ, în fondul forestier doar pe trasee cu destinație specială, ce ocolesc zonele de cuibărit ale speciilor de răpitoare;
- asigurarea stabilității pădurilor ripariene prin neintervenția în imediata vecinătate a cursului de apă;
- împăduriri cu specii autohtone.

8.1.6. Măsuri de protecție a fondului forestier

În vederea creșterii eficacității funcționale a pădurilor din cadrul unității de producție și protecție, prin actualul amenajament sunt preconizate o serie de măsuri pentru asigurarea stabilității ecologice a fondului forestier, mergând până la acțiuni de reconstrucție ecologică, în cazul constatării unor deteriorări semnificative.

S-au avut în vedere următorii factori biotici și abiotici:

8.1.6.1. Protecția împotriva doborâturilor și rupturilor de vânt și zăpadă

Regimul eolian fiind normal, fără excese de intensitate sau durată, este în general fără pericol pentru vegetația forestieră. Nu s-au constatat doborâturi de vânt. Izolat, pot fi doborâți arborii uscați, deperisați, mai ales în cazul celor aflați pe pante mari cu sol superficial și cu alunecări de teren.

Din ansamblul de măsuri pentru protecția împotriva doborâturilor și rupturilor de vânt și zăpadă se amintesc următoarele:

- adoptarea unor compoziții țel apropiate de cele ale tipului natural fundamental de pădure;
- promovarea proveniențelor locale;
- crearea de arborete amestecate prin completarea regenerărilor naturale;
- asigurarea unei stări fitosanitare optime;
- aplicarea unor tratamente care să asigure menținerea sau promovarea de arborete cu structuri verticale diversificate, rezistente la acțiunea vântului și zăpezii, precum și parcurgerea arboretelor cu lucrările de îngrijire adecvate;
- conservarea structurilor pluriene.

8.1.6.2. Protecția împotriva incendiilor

Nu au fost semnalate incendii, decât sporadic (parcela 4). Cauzele care pot duce la izbucnirea unor incendii în pădure sunt:

- aprinderea focului în pădure, nesupravegherea sau lăsarea acestuia nestins de către muncitorii forestieri, turiști, vânători, etc.
- fumatul în alte locuri decât cele amenajate în acest scop și aruncarea țiğărilor aprinse la întâmplare;
- trăsnetul, accidental, în timpul furtunilor puternice.

Majoritatea cauzelor care produc incendii în pădure provin, în general, din nerespectarea instrucțiunilor de pază și prevenirea incendiilor, din neglijența persoanelor care lucrează în pădure, a turiștilor, etc.

În scopul prevenirii izbucnirii unor incendii în pădure, se vor lua următoarele măsuri preventive:

- întocmirea cu regularitate a planurilor de prevenire și stingerea incendiilor;
- procurarea și verificarea periodică a materialelor pentru stingerea incendiilor;
- curățirea căilor de acces (cărări și drumuri);
- instalarea de plăcuțe avertizoare în legătură cu incendiile la intrarea în pădure și pe căile de acces;

- amenajarea locurilor de fumat, cu bănci și gropi de nisip sau pământ mobilizat, care se vor întreține în permanență (în special în apropierea punctelor de recreere);
- organizarea patrulei pe timpul sezonului uscat;
- organizarea și instruirea formațiilor pentru stingerea incendiilor;
- organizarea tuturor lucrărilor ce se execută în pădure în conformitate cu normele pentru paza și stingerea incendiilor;
- revizuirea amănunțită a cablurilor și instalațiilor electrice (grupuri electrogene, electropompe, fierăstraie electrice, etc);
- amenajarea unor observatoare pentru depistarea incendiilor;
- dotarea tuturor punctelor de lucru și a cantoanelor silvice cu pichete pentru prevenirea și stingerea incendiilor echipate corespunzător;
- supravegherea focurilor din parchete rase în care se ard resturile de exploatare pe toată durata acestora;
- dotarea tractoarelor cu dispozitive de captare a scânteilor;
- în locurile și perioadele cu risc ridicat se vor suplimenta măsurile de pază.

În zonele în care se practică turismul se va avea în vedere ca turiștii să nu facă foc în pădure și nici mai aproape de 100 m de liziera pădurii.

Persoanele însărcinate cu paza și protecția pădurilor trebuie să dispună de mijloace radio (stații mobile, telefoane) pentru a anunța în timp util orice eventual incendiu.

În cazul unui incendiu, primele măsuri trebuie să vizeze izolarea acestuia prin realizarea unor șanțuri și asigurarea deplasării rapide a echipelor de intervenție.

8.1.6.3. Protecția împotriva bolilor și a dăunătorilor

Conservarea și dezvoltarea fondului forestier sunt acțiuni ce nu pot fi realizate fără a se apela la măsuri de prevenire și combatere a dăunătorilor. Gospodărirea pădurilor pe baze ecologice include și protecția integrată a ecosistemelor forestiere prin metoda combaterii integrate (biologice, silvotehnice și chimice - dar numai cu substanțe selective biodegradabile). În ariile naturale protejate, trebuie respectate condițiile în care acest lucru este posibil, conform planurilor de management și regulamentelor aprobate care prevăd faptul că asigurarea unei stări fitosanitare bune a pădurilor să se facă exclusiv prin metode de combatere mecanică și biologică a dăunătorilor forestieri.

În deceniul anterior, nu s-au semnalat atacuri masive de dăunători. Protecția împotriva bolilor și dăunătorilor se realizează prin asigurarea unei stări fitosanitare bune. Pentru aceasta se recomandă atât măsuri preventive, măsuri de carantină cât și măsuri represive.

Ca măsuri preventive vor fi avute în vedere:

- promovarea arboretelor de tip natural, pluriene etajate și amestecate;
- promovarea speciilor forestiere corespunzătoare tipurilor de pădure natural fundamentale;
- menținerea arboretelor la densități normale;
- efectuarea în mod corespunzător a lucrărilor de îngrijire a arboretelor;
- respectarea regulilor de exploatare a masei lemnoase;
- protejarea populațiilor de păsări folositoare, a furnicilor din genul Formica;
- interzicerea pășunatului, mai ales în arboretele exploatabile;
- cojirea rapidă (la rășinoase) și evacuarea materialului provenit din doborâturi;
- accesul organizat în pădure.

Măsurile de carantină se aplică pentru împiedicarea răspândirii bolilor și dăunătorilor dintr-un loc în altul. Ele constau în:

- efectuarea controlului fitosanitar a materialului săditor;
- izolarea pădurilor atacate și combaterea urgentă a dăunătorilor din aceste păduri.

Măsurile de combatere devin necesare atunci când măsurile preventive nu au putut împiedica înmulțirea în masă a dăunătorilor și intrarea lor în gradație. În acest sens, ori de câte ori este necesar, se vor aplica măsuri de combatere integrată bazate pe îmbinarea măsurilor silviculturale și ecologice cu cele specifice protecției pădurilor (combaterea chimică și biologică) folosind în special substanțe biodegradabile și cu toxicitate redusă. Măsurile de combatere au scopul de a distruge dăunătorii prin:

- metode fizico-chimice, ce utilizează insecticide cu mențiunea că acestea pot da reacții adverse prin accentuarea în diferite grade a dezechilibrului ecologic propriu ecosistemelor forestiere; sunt interzise în această arie naturală protejată;

- biologice, ce folosesc introducerea în pădure a faunei entomofage, înmulțirea pe cale artificială a zoofagilor, a prădătorilor și a paraziților și introducerea lor în pădurile atacate, precum și folosirea preparatelor microbiologice sau a virusurilor entomopatogene.

Speciile de dăunători pot fi grupate, după natura vătămării în patru mari categorii:

- vătămări provocate lemnului, tulpinii, etc;
- defoliatori;
- dăunători criptogamici ai lemnului;
- dăunători criptogamici ai frunzelor, fructelor, etc.

Indiferent de felul atacului (criptogamic sau entomologic), este necesară o urmărire atentă a apariției atacurilor, extragerea imediată a arborilor afectați și combaterea dăunătorilor pe micile suprafețe localizate pentru a preîntâmpina extinderea lor.

Personalul de teren va efectua periodic controlul fitosanitar în vederea depistării și prognozării evoluției dăunătorilor.

Pentru prevenirea atacului larvelor de cărăbuși se vor face sondaje în terenurile în care urmează să se facă împăduriri, iar puieții ce urmează a fi plantați se vor trata preventiv cu substanțe chimice adecvate, aprobate de către forurile competente.

În funcție de rezultatele sondajelor, al analizelor și al observației se va stabili necesitatea intervenției și metodele de combatere.

8.1.6.4. Protecția împotriva fenomenului de uscare anormală

Nu au fost identificate arborete afectate de fenomene de uscare anormală.

În vederea prevenirii fenomenului de uscare se vor lua următoarele măsuri:

- promovarea și menținerea compoziției corespunzătoare tipului de pădure natural fundamental;
- în cadrul lucrărilor de împăduriri se vor promova proveniențele viguroase;
- se va urmări pe cât posibil, să se creeze arborete diversificate, compozițional și structural;
- se va urmări să se închidă cât mai repede starea de masiv a arboretelor.

În situația în care, pe parcursul aplicării amenajamentului, fenomenul de uscare progresează, se va proceda astfel:

- în arboretele neexploatabile tratate în codru, în care intensitatea uscării a ajuns la gradele II-III, se vor extrage arborii uscați și se vor împăduri golurile create ținând cont de măsurile amintite mai sus;
- arboretele încadrate în gradul IV de uscare vor fi refăcute de urgență.

8.1.6.5. Măsuri concrete de protecție a biodiversității care se vor aplica în cazul producerii unor calamități naturale pe parcursul aplicării amenajamentului silvic

În caz de calamități (incendii, alunecări de teren, uscări anormale, doborâturi și rupturi de vânt și de zăpadă etc.), măsurile de gospodărire vor fi în conformitate cu **O.M. 766/2018 pentru aprobarea Normelor tehnice privind elaborarea amenajamentelor silvice, modificarea prevederilor acestora și aprobarea depășirii posibilității/posibilității anuale în vederea recoltării produselor accidentale I.**

Conform OM 766/2018, art. 2:

(1) Prevederile amenajamentului silvic în vigoare se modifică, inclusiv în situația în care acesta nu este aprobat, în următoarele cazuri:

a) volumul arborilor afectați de factori destabilizatori biotici și/sau abiotici dintr-un arboret însumează peste 20% din volumul arboretului existent la data apariției fenomenului, determinat prin diminuarea volumului prevăzut în partea „Descrierea parcellară” din amenajamentul silvic, cu volumul recoltat de la intrarea în vigoare a acestuia; fac excepție arboretele pentru care volumul însumat al arborilor afectați este mai mic sau egal cu volumul care poate fi extras prin lucrările silvotehnice curente prevăzute de amenajamentul silvic în vigoare;

b) arborii afectați de factori destabilizatori, biotici sau abiotici, cu excepția arborilor afectați de doborâturi/rupturi de vânt/zăpadă și de incendii, dintr-un arboret sunt concentrați pe o suprafață compactă mai mare de 0,5 ha sau în situația în care extragerea arborilor afectați de factori destabilizatori, biotici sau abiotici, prevăzuți la lit. a), determină încadrarea arboretelor în urgența 1 de regenerare. Încadrarea arboretelor în urgența 1 de regenerare se stabilește de către proiectant. Pentru suprafețele de peste 0,5 ha necesare realizării instalațiilor de scos-apropiat nu este necesară modificarea prevederilor amenajamentului silvic;

c) semințușul utilizabil corespunzător compoziției de regenerare este instalat pe cel puțin 30% din suprafața arboretelor situate în zonele de stepă, silvostepă și câmpie forestieră, exploatabile în primii 10 ani, neincluse în planul decenal de recoltare a produselor principale, în care proporția speciilor de stejari este de cel puțin 40%;

d) este necesară schimbarea soluțiilor de gospodărire a pădurilor și/sau regenerarea artificială a terenurilor forestiere, și anume: schimbarea compoziției de regenerare cu alte specii decât cele prevăzute în amenajament sau în cadrul tipului natural fundamental de pădure, suspendarea pe perioada aplicării amenajamentului, a regenerării artificiale a unor terenuri temporar neproductive;

e) arborii afectați de factori destabilizatori, biotici sau abiotici, fac parte din arborete încadrate în tipul I funcțional;

f) volumul de recoltat prin lucrări de conservare la nivel de arboret depășește cu peste 50% volumul de extras stabilit prin amenajamentul silvic.

(2) Pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a), b), e) și f) ocolul silvic care asigură administrarea sau serviciile silvice elaborează o documentație care cuprinde:

a) memoriul justificativ prin care se prezintă cauzele care determină necesitatea modificării prevederilor amenajamentului silvic și se justifică soluțiile tehnice propuse;

b) informațiile tehnice prevăzute în anexa nr. 1 la prezentele norme tehnice.

(3) Pentru situațiile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), ocolul silvic care asigură administrarea sau serviciile silvice solicită modificarea prevederilor amenajamentului silvic prin elaborarea unui addendum la acesta.

(4) Documentația prevăzută la alin. (2) se elaborează în baza unei analize în teren la care participă:

a) șeful de proiect și expertul care asigură controlul tehnic pentru lucrările de amenajare a pădurilor din cadrul unității specializate autorizate pentru lucrări de amenajarea pădurilor care a întocmit amenajamentul silvic; în cazul în care acest lucru nu este posibil, poate participa un alt șef de proiect sau expert atestat în lucrări de amenajarea pădurilor;

b) un reprezentant al structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură în a cărei rază teritorială se află ocolul silvic în cauză; în cazul în care arboretele afectate sunt încadrate în subunitatea de gospodărire de tip „K“, participă și personalul împuternicit pentru controlul materialelor forestiere de reproducere din cadrul structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură;

c) șeful ocolului silvic care asigură administrarea sau serviciile silvice;

d) reprezentanții structurilor ierarhice superioare, în cazul fondului forestier proprietate publică a statului.

(5) *La efectuarea analizei prevăzute la alin. (4), pentru situațiile în care terenurile forestiere sunt situate în arii naturale protejate, vor fi invitați și:*

a) un reprezentant al structurii de administrare/custodelui ariei naturale protejate;

b) un reprezentant al autorității teritoriale pentru protecția mediului.

(6) Conducătorul structurii teritoriale de specialitate a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură emite aviz la documentația completă și corespunzătoare prevăzută la alin. (2), însoțită de persoanele prevăzute la alin. (4), și, după caz, la alin. (5), în termen de 15 zile calendaristice de la data depunerii acesteia; modelul avizului este prevăzut în anexa nr. 2 la prezentele norme tehnice.

(7) Documentația prevăzută la alin. (2), însoțită de avizul prevăzut la alin. (6) și, după caz, de actul administrativ emis în acest scop de autoritatea teritorială pentru protecția mediului, se înaintează spre aprobare autorității publice centrale care răspunde de silvicultură de către ocolul silvic care administrează fondul forestier sau prestează servicii silvice pentru acesta.

(8) Structurile teritoriale de specialitate vor transmite autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, trimestrial, până la data de 15 ale lunii următoare fiecărui trimestru, situația avizelor emise.

(9) În baza avizului prevăzut la alin. (6), comunicat ocolului silvic care asigură administrarea/serviciile silvice, de către structura teritorială a autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, partizile constituite din produse accidentale/ extraordinare/cele din defrișări legal aprobate, care fac obiectul modificării prevederilor amenajamentului silvic, pot fi autorizate spre exploatare. *Pentru partizile de produse accidentale constituite în arii naturale protejate autorizarea spre exploatare se face cu respectarea condițiilor specifice protecției mediului.*

Evaluarea volumului de lemn, în cazul doborâturilor în masă de vânt și zăpadă se execută în regim de urgență, identificându-se în teren și transpunându-se pe hartă cu indicarea unităților amenajistice afectate de acest fenomen. Parchetele de produse accidentale nu se delimitează, materialul de extras evidențiindu-se atât prin situația specială în care se află, cât și prin marca aplicată. În cazul parchetelor care nu se suprapun peste unități amenajistice întregi și a căror suprafață nu este cunoscută se procedează la ridicarea în plan a acestora sau se utilizează drone, mai ales în cazul doborâturilor de vânt în masă.

Pentru arboretele afectate de uscure anormală, se procedează astfel:

- în arboretele neexploatabile tratate în codru, în care intensitatea uscării a ajuns la gradele II-III, se vor extrage arborii uscați și se vor împăduri golurile create;

- arboretele încadrate în gradul IV de uscure vor fi refăcute de urgență.

În procesul de exploatare a masei lemnoase rezultate din calamități se respectă măsurile de prevenire și reducere a impactului specificate la punctul 8.1.1.

Măsurile de protecție a biodiversității sunt sintetizate astfel:

a. *În cazul producerii doborâturilor și rupturilor de vânt și de zăpadă, a fenomenului de uscure anormală*, compozițiile de regenerare pentru suprafețele rezultate prin extragerea integrală a produselor accidentale se stabilesc după cum urmează:

i) pe bază de studii pedostaționale, avizate de comisia tehnică de avizare pentru silvicultură din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură pentru arboretele afectate de uscure anormală și de alunecări de teren;

ii) conform soluției de regenerare stabilite potrivit informațiilor tehnice care însoțesc documentația cu privire la modificarea prevederilor amenajamentului;

Se va avea în vedere:

- adoptarea unor compoziții țel apropiate de cele ale tipului natural fundamental de pădure;

- promovarea proveniențelor locale;

- crearea de arborete amestecate prin completarea regenerărilor naturale;

- asigurarea unei stări fitosanitare optime respectând prevederile planului de management;

- conservarea structurii etajate, relativ pluriene.

b. *În cazul unui incendiu*, primele măsuri trebuie să vizeze izolarea acestuia prin realizarea unor șanțuri și asigurarea deplasării rapide a echipelor de intervenție.

9. Monitorizarea implementării măsurilor propuse pentru reducerea impactului asupra factorilor de mediu

Scopul monitorizării are în vedere urmărirea modului în care sunt respectate prevederile amenajamentului silvic corelat cu măsurile de reducere a impactului asupra factorilor de mediu.

Planul de monitorizare a factorilor de mediu este redat sintetic, astfel:

Obiectiv	Indicator de monitorizare	Frecvența de monitorizare
- Respectarea prevederilor amenajamentului	- Tăieri progresive și tăieri în crâng: mc/an recoltați; controlul anual al regenerării pădurilor (compoziția regenerărilor și gradul de acoperire) - Tăieri de igienă: mc/an/ha recoltați; Se păstrează minimum 3 (4-5) arbori uscați la hectar în arboretele de până la 80 de ani și minimum 1 (2-3) arbori uscați în arboretele de peste 80 de ani - Rărituri: mc/an recoltați; - Împăduriri: ha/an, specii utilizate	- Anual
- Arborete afectate de factori destabilizatori	- Intensitatea factorilor destabilizatori pe grade de vătămare la nivel de arboret: doborâturi de vânt (V1-V4), uscure anormală (U1-U4), atacuri de dăunători (I1-I3), incendieri (K1-K3), rupturi de vânt și zăpadă (Z1-Z4), alunecări (A1-A4), înmlăștinări (M1-M3)	- Ori de câte ori se constată apariția factorilor destabilizatori

Obiectiv	Indicator de monitorizare	Frecvența de monitorizare
- Factorii de mediu (apă, sol, aer, biodiversitate)	- Localizarea cuiburilor de păsări înainte de începerea perioadei de cuibărit de către personalul custodelui în colaborare cu personalul de teren din cadrul ocolului silvic - Situația zonelor tampon identificate și materializate pe hărți, primite de ocoalele silvice până cel târziu la 10 martie	- Anual
	- Poluări accidentale și limitarea consecințelor acestora: suprafețe afectate și măsurile luate - Modul de gestionare a deșeurilor: fără deșeuri la reprimirea parchetelor, fără scurgeri de carburanți, uleiuri, fără depozite de rumeguș în apropierea apelor - Tehnologii de exploatare adoptate: se interzice aplicarea tehnologiei de exploatare a arborilor cu coroană - varianta arbori întregi, distanța traseelor de colectare față de albiile pâraielor (mai mare de 5 m), amplasarea platformelor primare în raport cu apele (distanțe), gradul de vătămare a semințișului (maxim 8% din suprafața cu semințiș prevăzută în procesul-verbal de predare a parchetului, în cazul tăierilor de dezvoltare ori de lărgire a ochiurilor și de cel mult 12% în cazul tăierilor definitive sau de racordare), apariția de ogașe pe traseele de colectare, vătămări provocate arboretelor ca urmare a lucrărilor de exploatare (E1-E4), probleme evidențiate la reprimirea parchetelor (curățarea parchetului de resturi de exploatare - crăci, zoburi, rupturi, coajă, lemn putregăios - se face de către titularii autorizațiilor de exploatare. La tăierile de produse principale cu restricții și la cele de produse accidentale, cu regenerare naturală declanșată, resturile de exploatare se strâng în grămezi cât mai înalte, de regulă pe cioatele mari sau în afara ochiurilor ori zonelor cu semințiș natural, fără a ocupa suprafețe mari - cel mult 10% din suprafața parchetului), podețe existente pentru traversarea cursurilor de apă de către utilaje - Tipuri de utilaje folosite (norme de poluare) - Gradul de alăturare a parchetelor: pentru minimizarea impactului direct, organizarea anuală a lucrărilor se va face astfel încât distribuția lor spațială să nu fie limitată de întinderea unităților amenajistice. În acest sens, se pot asocia arborete cu suprafețe mari cu altele mici, dar în niciun caz nu se vor face intervenții simultane în parchete alăturate pe suprafețe mari - Prezența arborilor din categoria iescarilor, arborilor groși, scorburoși, parțial uscați	Corespunzător fiecărui act de punere în valoare (APV) și în perioadele admise pentru recoltarea altor produse-

*Semnificație indici: 1- slab, 2 – moderat, 3 – puternic, 4 – foarte puternic

Titularul amenajamentului este responsabil de monitorizarea implementării măsurilor de reducere până în momentul când acestea devin funcționale și de transmiterea unui raport privind implementarea și funcționarea acestor măsuri autorității competente pentru protecția mediului.

10. Expunerea motivelor care au condus la varianta aleasă a planului

10.1. Alternativa zero – varianta în care nu se aplică prevederile amenajamentului

În situația neimplementării amenajamentului silvic, nu ar putea fi realizate obiectivele pentru care se elaborează acesta. Aceste considerente au fost tratate la subcap. 3.10.

10.2. Alternativa unu – varianta în care se aplică amenajamentul silvic

Amenajamentul silvic U.P. I Pardoși s-a elaborat sub coordonarea și controlul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, respectând legislația silvică primară (Legea 46/2008 – Codul Silvic cu modificările și completările ulterioare) și integrând prevederile Planului de management elaborat pentru situl de importanță comunitară ROSPA0141 Subcarpații Vrancei, cu care se suprapune integral.

Motivul care a condus la varianta aleasă a planului sunt:

- Obiectivele amenajamentului silvic sunt complementare obiectivelor de conservare a speciilor de interes comunitar;

- La stabilirea funcțiilor social-economice și ecologice ale pădurii și implicit a bazelor de amenajare, cât și la fundamentarea lucrărilor silvotehnice și silviculturale propuse s-a ținut seama de prevederile din normele tehnice în vigoare privind gospodărirea pădurilor, precum și de măsurile de

conservare ale biodiversității stabilite prin Planul de management al ariei naturale protejate ROSPA0141 Subcarpații Vrancei;

- Lucrările propuse nu afectează semnificativ negativ starea de conservare a speciilor de interes comunitar pe termen mediu și lung. Dimpotrivă, lucrările propuse au cel mai adesea un impact pozitiv semnificativ iar prin măsurile de diminuare a impactului, efectele negative sunt reduse la un nivel minim;

- Prevederile amenajamentului silvic nu conduc la pierderi de suprafață din fondul forestier;

- În cadrul amenajamentului silvic, lucrările organizatorice au ca obiectiv constituirea pădurilor în sisteme (formarea unităților de gospodărire) și crearea condițiilor necesare pentru asigurarea unei bune orientări în pădure și pentru desfășurarea cu succes și fără riscuri a lucrărilor de cultură silvică, de exploatare, protecție și control, precum și elaborarea modelului structural al ansamblului (sistemului) de arbori sau arborete, model menit să-i asigure funcționalitatea și permanența;

- În vederea realizării de arborete cu o distribuție spațială pe categorii dimensionale, optimă și diversificată sub raportul compoziției, pentru asigurarea regenerării pe cale naturală din sămânță pentru arboretele tratate în regim codru, se prevede aplicarea tratamentului tăierilor progresive cu perioade de regenerare de până la 20 de ani, având în vedere că formațiile forestiere predominante sunt de tipul șleaurilor de deal cu gorun (75%). Prin aplicarea tratamentului tăierilor progresive se urmărește realizarea unui fond de producție care să permită exercitarea cu continuitate pe termen lung a funcțiilor de protecție și de producție ale pădurii și creșterea stabilității ecologice și a eficienței funcționale a arboretelor. În scopul asigurării unui ritm corespunzător al procesului de regenerare, se va interveni cu tăieri numai dacă s-a asigurat regenerarea în urma intervențiilor anterioare. În situațiile în care instalarea regenerării naturale este îngreunată din cauza unor condiții staționale necorespunzătoare, se vor aplica lucrări de ajutorare și de completare a regenerării naturale. Deschiderea ochiurilor de regenerare, precum și intervențiile ulterioare, se corelează cu anii de fructificație, cu evoluția procesului de regenerare și cu exigențele ecologice ale speciilor de promovat. La aplicarea tratamentului, se are în vedere asigurarea permanenței pădurilor și a funcțiilor de protecție și producție atribuite. În acest sens, se corelează tehnologiile de exploatare cu tehnica de aplicare a tratamentului în scopul protejării cadrului natural, al diminuării prejudiciilor semințșurilor și al protecției arborilor care rămân pe picior, precum și al protecției solului. Tăieri în crâng se vor aplica doar în cazul salcâmetelor.

- Rolul lucrărilor de îngrijire și conducere propuse prin amenajament este de a imprima sensul și ritmul reducerii numărului de arbori constituenți ai arboretului în vederea obținerii unei structuri favorabile sub raport ecologic și genetic, care să permită exercitarea eficientă a funcțiilor de protecție și realizarea producției optime de lemn de calitate superioară, păstrând biodiversitatea și varietățile locale rezistente la acțiunea factorilor biotici și abiotici dăunători;

- Lucrările de conservare propuse fac posibilă o protecție maximă a terenurilor și solurilor, un echilibru ecologic ridicat, menținerea, cât mai mult posibil, a solului acoperit cu vegetație forestieră, prin asigurarea și îngrijirea regenerării naturale, eventual completări în ochiuri, asigurarea permanenței pădurii și a funcțiilor de protecție, recurgându-se la tehnologii de exploatare a lemnului prin care să se evite eroziunea solului, mai ales în cazul pantelor mari;

- Împăduririle sunt efectuate în completarea regenerărilor naturale cu specii corespunzătoare tipului de pădure natural fundamental (fag, gorun și alte diverse tari);

- Prin aplicarea amenajamentului nu se schimbă categoria de folosință a terenurilor. Lucrările propuse dirijează doar structura pădurii spre țelurile de producție și protecție urmărite păstrând folosința de teren acoperit cu pădure acolo unde aceasta există și restabilind-o acolo unde factorii destabilizatori au dus la compromiterea ei;

- În limitele unității de producție și protecție U.P. I Pardoși nu sunt și nu se implementează alte planuri sau proiecte și ca urmare, nu se pune problema unui impact cumulativ care să afecteze aria naturală protejată. Teritoriul este înconjurat de fond forestier aparținând altor proprietari, precum și de pășuni, aflate la rândul lor în situl de importanță comunitară ROSPA0141 Subcarpații Vrancei;

- Respectând planul măsurilor de reducere a impactului se garantează menținerea și chiar îmbunătățirea stării de conservare favorabilă a speciilor din situl de importanță comunitară ROSPA0141 Subcarpații Vrancei.

11. Rezumat fără caracter tehnic al informației furnizate

Amenajamentul silvic U.P. I Pardoși elaborat pentru fondul forestier proprietate publică și privată aparținând comunei Pardoși este conceput astfel încât să respecte legislația silvică și de mediu în vigoare.

Rezultatul este organizarea pădurii cu funcții multiple în vederea realizării obiectivelor social-economice și ecologice propuse, precum și asigurarea și menținerea unei stări de conservare favorabilă pentru speciile și habitatele de interes comunitar de pe teritoriul său. Ca urmare, obiectivele amenajamentului silvic au fost corelate cu cele specifice anunțate prin planul de management cu privire la menținerea și eventual creșterea nivelului populațional al speciilor de păsări de importanță comunitară.

Conservarea biodiversității este unul dintre obiectivele de gospodărire prioritare avute în vedere care, alături de celelalte obiective și servicii urmărite pentru pădurile acestei unități de producție (protecția terenurilor și a solurilor, servicii științifice și de ocrotire a genofondului și ecofondului forestier, asigurarea producției de masă lemnoasă atât calitativ cât și cantitativ, precum și alte produse în afara lemnului sau a serviciilor), răspunde cerințelor unei gospodăririi durabile a pădurilor, contribuind la conservarea speciilor și habitatelor naturale.

O caracteristică a habitatelor din zona amenajamentului silvic U.P. I Pardoși este dispunerea lor dispersată dar în continuarea altor suprafețe adiacente, din care unele cu destinație similară (fond forestier aparținând altor proprietari).

Exploatarea produselor lemnoase ale pădurii se face în conformitate cu prevederile amenajamentului, cu instrucțiunile privind termenele, modalitățile și perioadele de colectare, scoatere și transport al materialului lemnos și respectând măsurile de prevenire și reducere a impactului asupra factorilor de mediu, descrise prin prezentul raport de mediu.

Monitorizarea implementării măsurilor propuse pentru reducerea impactului asupra factorilor de mediu contribuie decisiv la menținerea statului de conservare a habitatelor și speciilor din zona implementării amenajamentului silvic.

În condițiile respectării prevederilor amenajamentului silvic și a măsurilor de reducere a impactului asupra factorilor de mediu se estimează că:

- nu se pierd procente din habitatele forestiere sau din suprafețele habitatelor folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere ale speciilor de interes comunitar;
- nu sunt fragmentate habitatele utilizate de speciile de interes comunitar;
- perturbarea temporară a speciilor este neesențială, intervențiile fiind localizate anual în perimetre bine definite conform evidențelor amenajistice (descriseri, planuri, hărți), astfel încât există permanent o zonă de liniște adiacentă;
- densitatea populațiilor de arbori și arbuști rămâne într-un echilibru dinamic, deoarece amenajamentul are în vedere normalizarea fondului forestier în sensul echilibrării claselor de vârstă pe durata întregului ciclu de producție;
- lucrările propuse prin amenajament au, în cea mai mare parte, un impact pozitiv semnificativ asupra factorilor de mediu populația și sănătatea umană, mediul economic și social, solul, apa, aerul, zgomotul și vibrațiile;
- impactul general este unul pozitiv asupra habitatelor forestiere.

În concluzie, recomandăm implementarea amenajamentului silvic U.P. I Pardoși în forma expusă de către elaborator, cu mențiunea de a se ține seama de măsurile propuse prin prezentul raport de mediu, pentru a preveni și reduce cât de complet posibil orice efect advers asupra mediului.